

KENT

שווה כל מחיר.

מפלגת העבודה. יום שוק

ט' בתמוז, תשמ"ח 24.6.1988

הליברלים. עוד מעט פת

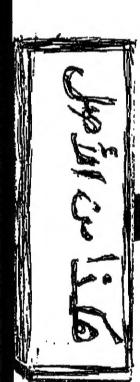
אילת. המכורים להימורים

and the state of the season of

מפעם לפעם אני מרשה לעצמי משהו מיוחד. כמו קנט למשל. אני מדליק לי קנט ונחנת מהשילוב הניכלא של בשנות נושם שדנו נכד

> הטעם המיוחד של תערובת הטבק האמריקאית ופילטר המיקרונייט המפורטם. קנט. מפעם לפעם מגיע לי.

> > אזהרה: משרד הבריאות קובע כי – חעישון מזיק לבריאות

DAKSALAULAN 26.6.1788 מאות מוצרים לחופש,לנסיעות, לחוף ולפיקניק

מכנסיים קצרים סנדלים וקבקבים מגבות חוף

כולל מוצרי האכחו SMichael MARKS & SPENCER

ציוד ספורט ציוד קמפינג תרמילים מחבטים וכדורים מוצרי שיזוף

אחלים

אביזרי אופנה מטפחות כובעי קיץ

מכנסיים ארוכים

בגדי ים Statichael אכולל מוצר האכות MARKS & SPENCER

על קנייה

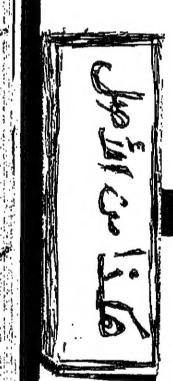
משת שמשיות לים ולגן כסא לום יסופר

อเวอก

4 תשלומים ללא ריבית כל תשלום - מינימום 50שיח

יום ראשון יום שני 27.6.88 26.6.88 שמלות חצאיות חולצות שרוול קצר לנשים, גברים וילדים

בואו לתצוגת אופנה של המשביר לצרכן ב-28.6.88 בשעה 19:30 תערוכת ה-40 בביתן ההסתדרות.

בנק דיסקונט ממשיך לפתח את שרותי חבנקאות חביתית (HOME BANKING) וליווס חידושים טכנולוגיים שיחסכו לך ומן וטירחה. וחחידוש האחרון : **טלבנק מקוון** שרות המוצג לראשונה בישראל ומאפשר לן לקבל ישירות מן המחשב מידע מגוון: יתרות מטייח, ניירות ערך, פקדונות שקליים ועד. בחשבונותיך, שערי ניירות ערך, מטבע חוץ

> חייג לטלבנק ואתה קשור ישירות למחשב שיענה לך בקול אנשי... חמרושב ימסור לך את כל שרותי המידע של הטלבנס מ־8.00 בבוקר עד 10.00 בלילה, לנוחותך. אנחנו מתקוונים אליך - בבית, נמשרד, בחוייל, במילו אים, בנופש, בכל מקום, אפילו

טלבנק מקוון חינו חמילה האחרונה בשרותי בנק בעולם וחוא חלק מהשרותים המנוונים שמעניק לך ייטלבנק דיסקונטיי. בוא תעשח חכרה עם כולם:

ש טלבנק - מנויים חצטרף כמנוי לשרות ייטלבנק דיסקונטיי

חבנקאיות, 24 שעות ביממח.

ש טלבנק - עטקים

שרות מורחב ומיוחד לבעלי עסקים, בעלי

מקצועות חופשיים ומנחלים. חשרות כולל

את כל חיתרונות למנויים ובנוסף: מידע וחוראות בחשבונות עיסקיים. 🧨 פעולות בסכומים גבוהים. ובחר לך סוד אישי סודי. באמצעות מחיר חמטי על ייטלבגק מנוייםיי או חייבנקודיי תוכל לקבל מידע שוטף על תנועות ייטלגנק עסקיסיי - 1.5 שייח לחודש בלבד, ויתרות בכל חשבונותיך: עוייש, חסכון, קשר ישיר בין המחשב חאישי שלך ₹ והכל עד 10.00 בלילח. כמו כן תוכל לתות חוראות שונות ולבצע את רוב פעולותיך

ומאגרי המידע של חבנק (בתעריף ש טלבנק "חקו הפתוח" לכל

לקוחות דיסקונט כלקוח של בנק דיטקונט עומד לרשותך * מקוון - ON LINE -

טלפון, מכל מקום, בכל שעה וחכל הינם! שעות השרות האישי בייטלבנק דיסקונויי בימים א'־ה' 22.00-8-22.00. ביטי ר תובי חג 8.00-13.00. לפרטים וחרשמה הכנס לכל אחד מסופי

חייקו הפתוחיי. הייג 339888 מאתה בבנק. מחובר ישירות למחשב ומעודכן כל הומ

דיסקונט או טלפן 639888

תוכל לתת חוראות שונות ולבצע את רונ

פעולותיך חבנקאיות וללא קבלת מידם, פגל

סגנית עורך: דניאלת בוקשטין סגנית עורך: אורית חראל עודך גרפי: יודם נאמן

BIDEDio

ט' בתמוז, תשמ"ח 24.6.1988

1988 🗘 בל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

> העבודה. יום שוק עמום לכב

> > עוד מעט פת אברהם תירוש

המכורים להימורים מיכל קפרא

לכיאריי, סוף שירור אילנה באום

שיול סופשבוע: יערות הכרמל בקיץ ד נילי פרידלנדר

מציירים ליילה בילי מוסקונהלרמן

שטח פרטי, ח"כ רוני מילוא **35** נורית כרצקי

מוגרבי מת, יחי מוגרבי שנחם חלטי

הויהום פשט עם שחר ארית ירק

לאכול כחוץ מאריל

גופייה כחוץ יהודית חטך

שיפורים טאיר עוזיאל

חיים ואוהכים תמר אכידר

פנטהאוז יגאל לב

הורוסקופ רות אלי

מעריב לילדים 52

מודעות: אורי דגן

בשערו דוגמנית עירום ליילה שוורץ. חשיפה. צילום: חוני המעגל. כתבה בעמוד 32.

עורך: עמי דוריאון מעצבות: אודלי אנשל, יעל תורן, נטע גריושפן

גובשה הרשימה להתמודדות בכחירות

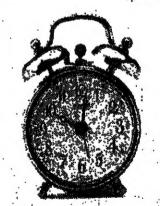
5 Midebio

אורת החיים המודרני והאיזון התזונתי שלך

ואפילו נטילת גלולות למניעת הריון, כל אלה הינם סממני

בעת נטילת הגלולה את יקוקה לויטמינים

גופך מקבל שתי קבוצות ויטמינים עיקריות מהמזון שאת צורכת. ויטמינים מסיסי שומן ומסיסי מים.

במצגים שבהם צריכת הויטמינים נוברת (כמו בעת "סטרסטבס"+ ברזל יכול לעזור בחחורת מלאי הויטמיניו מסיסי חמים ובכך לתמוך בשיווי חמשקל התזונתי בנופ

:+STRESSTABS

יסטרסטבקיי + כרול פותת ומיוצר עיי LEDERLE - חברת

"סטרסטבס" חינה נוסחת הויטמינים מסיסי המים הנמכרת ביותר בארהייב והיא אושרה לשימוש עייו מנהל התרופות והמזון האמריקאי (F.D.A-1) וע"י משרד הברואות בישראל. "סטרסטבס" משווק ע"י חברת

רופאים רבים ממליציס על השיתוש בייסטרסטנסיי+ ברול. את יסטרסטנסיי+ ברול ניתן להשיג רק בבתי המרקחת. ללא מרשם רופא. לפני השימוש נא עייני בעלון לצרכן.

תוספת הויטמינים שלו

סוויסאיר מציגה 3 שרותי טרום טיסה חדשים ואתה טם חופשי כמו ציפור.

על מנת להקל ולקצר את התהליכים שלפני הטיסה, סוויסאיר מציעה לך שלושה שרותי טרום טיסה חדשים. שרות טרום טיסה בישראל: מאפשר לך לבצע את תהליכי מסירת המזוודות, הרישום והבידוק הביטחוני כבר בערב הטיסה בתחנות חרישום בתייא, ירושלים וחיפה

שרות המשך טיסה (THROUGH CHECK-IN): שרות זה מאפשר לך לקבל כבר בנמל התעופה בן גוריון, את כרטיס העליה למטוס ליעד ההמשך מציריך.

שרות טרום טיסה בתחנות הרכבת בשוויצריה: מעתה תוכל לבצע את ההליך הבידוק ולקבל את כרטיט העליה למטוס כבר בתחנות הרכבת בציריך, ברן לוואן, זינבה, נוישטל, לוגאני, לוצרן, סנט. גאלן.

אכן מהיום אתה יכול להגיע לטיסתך משוחרר ממטען ונינוח, ללא צורך לעמוד בתור. את הזמן הפנוי אתה מוזמן לבלות בעריכת קניות, בשתיית קפה; במנוחה ואפילו בישיבת עסקים, סוויסאיר עושה הכל כדו שתטום חופשי במעט כמו ציפור.

המבודה יום שויק

זה לא כל כך נעים להיות שני בעשירייה השלישית. בטח לא אם אתה פרלמנטר מובהק ופעיל ומוּכּר ונואם וכותב ומופיע כמו ח"כ פרופסור שבח וייס. בשבוע שעבר הוא כבר החל לחשוש שבעיני חברי מרכז מפלגתו הוא נחשב, בגיל 53, לזקן פוליטי. "פולחן מופרז של נעורים", הוא מכנה את מה שקרה באפעל. "כאבא אבן", הוא אומר, "נהגו כמו באסקימואים הזקנים". את שיטת "הדמוקטריוציה", הוא מדגיש, צריך להחליף. היא כבר הולידה תופעות אותן הוא מכנה "שוק פתוח, שוק אפור ושוק שחור", "יחציניות, אפילו לא יח"צנות, מלחמת סטיקר נגד סטיקרו".

מאת עמוס לבב

"כו, אני פגוע. נעשה כלמי מעשה ציני. אני מתחיל להצטער שלא פרשתי כמו אבן. חסר לי מה לעשותו אין משפחה: אין אוניברסיטהז אין ספרים: אין מאמרים לכתובו". "לא, זה לא הדבר העצוב בחיי. היו

1912

בשבוע שעבר באפעל, אווירה של "פרימרי"ן" בארח"ב (בצילום הרקע). בתמונה הקטנה: ח"ב במיקום נבוה (חיים רמון) מעודר ח"ג פי" (פנה ויים).

כי למעשה יש לנו 'רמוקרטיה' בתוך קבוצת פעילים, שנתוכה יש ריכוז גדול של כוונות. שיקוליהם לא משקפים את התוי של יותר משני מליון המצביעים בארץ". כאן שלף הפרופסור ניירות כהם כבר הספים לנתח בכתב מה כאן שלף הפרופסור ניירות כהם כבר הספים לנתח בכתב מה שלה כמיכו מפלגתו שהתכנס כאפעל כשבוע שעבר. הוא שורא לה שק פתרה, שוק אפור ושוק שחור" – ומיר. שולף עוד חידור

והמכומלות. נוסו ארורב".

> הרבים נבוכים מאוד. לא יודעים אם לברכו על שנכנם בסופו של בדי לממן את לימודיו כאוניברסיטה, ונקטעון מדי פעם בעש ה רבר לכנסת, או לנחמו על חדרך, שבח נכנס, ועל המיקום (שני שיחות שלפון של מנחמים/מברכים (מחט את המיותר) הוא כני הספיק לנתח את התופעה החדשה שצצה בחיינו המוליסים "משהו עצוב קרה לי בדרך למרכז", מודה הפרוטסור למדע והולידה מעמד חברתי חדש של כמה אלפי חברי מיכו נחדי באוניברסיטה ונהפר לפרלפנטר מוכהק ופעיל מאור. שיחה עימו המאמר כיו נם הקורא כי אין למחוק את המרכאות הפסי

> בסלירה בטרם ירים את השפופרת. אחרי יום הבחירות השאלות במקומך, יעדוך את הזומר, יבוצ את התמונות ויודי או המתיש והמשפיל שעבר בשבוע שעבר אפעל, עריין הכתבה לרפוס. נותרה בו טראומת הטלפון, בצר מרירות ותתושה שנעשה אחרי הבחירות במרכז מפלבת העבודה, השיחה עם שבה דיי לו אי צרק. טלון הכית הנעים בכרמל ריק מפרחים, המטלפנים 'מרתקת, רצופה הירורים המוכירים את ימי החידונים שנה לשו

> בעשיריה השלישית). המרינה. כאשר נכנס לכנסת לראשונה, ב־1981, חשרו רכים כי ווא כליברלים ובמפלגת, העבורה) ששבה ויים מפנה יהפותם יצא למטע הפרלמנטרי כמו למטע אנתרופולוגי, וכסיום המחקר החדשים. רומה שהעיישות והמרירות רק חבירו אצל או פשלה נהית צפריים לספר נופר שיצטרף לשלושים ותמישה ספרים שבבר האדרגלין, ובסיום תמוגולוג אתה נותר עם ניתוח מברים ל כתב עד היום. אבל שבח ויים נשאר בכנסת, עוב את הקתרוה התופעה החושה הנקראת "רמוקרטיוציה של המקלנוה נוף

שלפון שוב מצלצל, ושבח ויים נלפת ומבים במכשיר בהפכת מיד למונולוג. שלו. ואם תתיר לו, הוא אף ישאל או

דברים נוראים יותר. הילדות שלי, התאונה שעברתי".

במערבולת הזו קרה דבר עצוב לא רק לשבה ויים, גם "ווחי אוליגרכיה דמוקרטית", אומר שבה ויים, "במאמרי להתיישכות העובדת, ויים חושב שהקיבוצים והבושכים נסתטו בעל ולמפרי הספתי עוד לפני הבחירות הפנימיות כמפלגות ליפריימרים" בירוחם ל"דילים" העומרים בסתירה מחלטת לעקרונותיהם, כמו שותפות, סולידריות דערכים, ועל העיסטות שהם רקמו עלו כמה טרמפיסטים.

יהטרמפיסטים אמרו לעצמם: 'הנה, מה יש מאגר כות גדול'. ויותר מעשרים אחוזים מחברי המרכו וחלו להטתופף סביכו. זה - פומם אותי לאודך כל הרוד, כי מתחת לשום הפתוח תתפתוא גם שוק אפור ושוק שוור"

שק פתוח, שוק אפור ושוק שחור" – ומיר שולף עוד חידוד: מלומת קול בקול" כלי להפתין לתגובה הוא גם מנדב הסכר: " מסתובבים גם יחיצנים ויחיצניות. לנגו עיניו הנדהמות של "הופתחה מעובת המודרה הוא גם מנדב הסכר: " מסתובבים גם יחיצנים ויחיצניות. לנגו עיניו הנדהמות של המתחה מערכה מסועפת מאור של עיסקאות, התאמות, השרושסור למרע המדונה התקתחה במפלגתו שיטת בחירות השתחה מערכה מסועפת מאור של עיסקאות, התאמות, השרושסור למרע המדונה התקתחה במפלגתו שיטת בחירות השתחה, אם נשתמש בדימוי מהימים שבהם שוחקנו בגיולים

9 BISPOIC

אם יש לך 5000 ש"ח או יותר אתה יכול לקבל ריבית של מליונר. מהכלל מעניק זאת לפקדונות בתום 3 הודשים תשולם לן

אתה מרוויח מהמכח

הבנקים מתחרים מדי שבוע בשיטת המכרז, על הלוואות פח"מ משופר של הבינלאומי המכח. ריבית זו מקבילה בדרך

בסכומים החל מ־6000 ש"ח ועד - הריבית הגבוהה ביותר. פק"מ משופר – אתה

המקנה לך חוח בטוח וסיכו גפוה מדי שבוע תרשם לזכותך הריבית

ריבית חשווה ל-86% מריבית בדרך זו כאשר ריבית הג'מבו עולה מעבר לריבית הפריים – אתה כלל לריבית הג'מבו המוענקת רק מרוויח. כאשר ריבית הג'מבו יורדת

הגבוחה שבין ריבית המכרז הניל לחוח נוסף,

לפקדונות של מליוני שקלים, אבל – אתה מוגן, כי לזכותך תרשם הבנה הבינלאוחי הראשון. יוצא מהכלל

הסתדרות, ראשי עיריות ומועצות מקומיות, שפתאום נפלה בידיתם מלכות. ניתן לחלק אותם לכמה אבות

נתו החכם – נותן עצות בחינם. תספינכס – יוצר רושם שיש לו עצות, אך לא מחלק אותו. יודע טוד, שחקן. משנע – בכל פעם כא עם עצה אחרת, חיסטרי, משנח את דעתו תדשות לבקרים. מבקש הפרוטקציה – "או, אגב, בלי שום קשר לבחירות.

אחותי במקרה..." ער"ן מפלנתי – נותן עזרה־רפואית־נפשית למועמד פווע. מבקר המפלנה – נואם כל הזמן על המצב במפלנה. מבקר חמדינה – כנ"ל, אבל על הפצב כמדינה. הנוקם – זוכר מת עשית לו פעם, והיום מחזיר לך. מחכה

לך בפינת. תגרופי – רץ אחרי חשר שלו או חח"ב שלו, כמו צל.

בעלי תפקירים והרבה חברי מרכז עוברים תחתם. "הגברת השיכותו

תופעה נוספת – הצעקות והשמפניה אחרי שמועמר נכחר. כששמע אותן. 'כמה לא כתכנו נגד תופעות החור הביונטיות הללו. והנה אימצנו אותן. אתה מתאר לעצמך שלפני שלושים שנה היו

ועוד מה"אמריקניוציה" של המפלגות המובילות בישראל: מחבר מרכז אחר לשני, וסיפרו לו ער כמה מועמרות) מסויים פועל

"היו גם גילויים מרגשים של ידידות. אנשים ממש יצאו מגדרם, הלכו מאחד לשני

'השתגעתם! שבח ווים לא יהיה בכנסתו' וניגשה אשה וממש בכתה, וראש

גם תופעות נוגעות

מסועפת מאוד של עיסקאנת, התאמות, ו'החלפות', אם ושתמש בדימוי מהימים שבהם שירוקנו בג׳ולים".

למהז כי נעשה כלפי מעשה ציני. אני מתחיל להצטער שלא פרשתי כמו אבן. חסר לי מה לעשותו אין משפחה? ולפראיין הוא אומר: "אתה רואה? מספירים אותי מצר אחר, שולחים מברקי כרכה מצד שני. תערובת מוזרה של חתונה שבח ויים היה אחר הנואמים המכוקשים של מפלגחו. ביריו אילו מכתב ברכה משמעון פרס בעניין זה. "מסעך מישוב לישוב, מצינו לציבור, הינו לא רק עדות לחריצות ומסירות. יש כו משום תולחת אינטלקטואלית. אכן, שליח ציבור, שליח לציבור, שליח בחודשים האתרונים הפסיקו להומין אותו להרצות בסניפי השלנה. למחז "כי הם הזמינו אחר את השני. שוב עיסקות. ארגון צועקים: 'שדרת, שדרת', כאשר משה שרת נבורו" זתי הבליטו את השותפים ל'דילים', ואני לא הייתי שותף לשום דל. איך יכולתיו הלא עד כה הספתי נגד תתנהגות אתליגרכית

של המרכו", אומר שכח וייס, 'הכליטה כתוך תנועתנו תופעות שעד כה היו ירועות רק בחרות ובליברלים. התחיל פולחן שלם של מפגשים. כולם הומינו את כולם. כל חבר מרכז עבר את החזוי של האיש שבא לסעור'. כן, גם אני הלכתי. אינני נקי מתוטאים הללו. מה יכולתי לעשוחז פתאום כל המשלגות נהמכו למפלגות מרכו". "דיורד, זייוד", "איליי, איליי". שבה ויים אומר שהוא התפלך

לאפעל הגיעו שני אוטוכוסים מלאים כפנסיונרים, והללו הלכו (המשך בעמוד הבא

והא מונה עוד תופעות מכבירות. למשל, חלק מהמועמרים הם.

באפעל, בשכוע שעבר, תומכים של מנחם אריאב, כולל "סטיקרים". שבח וייס אומר: "לקרונו מהאמריקנים את הקרנוואל, לא את התוכן".

פניטיות שאין לה אח ורע בעולם. עוד פטנט ישראלי מקורי, פיתוח

"ניתנה לגיטימציה לשימוש בפעלולי פירסומת", אומר ח'כיפרופסור ויים. 'מה רע בכךז זה עומר בסתירה מוחלטת להווי התנועתי. זו יחציניות, לא יח"צנות: זו היתה מלחמת

לא רק "יחציניות" מוצא שבח וייס ב"אוליגרכיה הרמוקרטית" אליה נסחפה מפלגתו. גם "אסקימוזציה". הדימוי עלה במוחו כשראה את אבא אכן מתרחק בכברות מהזירה הפוליטית ממגה השלך דקותיים קודם לכן. אבל גם הוא, פרופסור ויים, חושש

שבעיני תברי המרכז הוא בחשב, בגיל 53, זקן פוליטי. "פולחן מופרז של נעורים", הוא מכנה זאת. "כאכא אכן", הוא אומר, "נהגו כמו

נאסקימואים הוקנים". רמו לא רק למינהגם של אסקימואים זקנים

"תופעה תמוהה, תרבות זרה", הוא ממלמל, כמתקשה להאמין,

ושר שתנער ושולף מזכרונו דוגמאות הסטוריות למהפכנים שקמו

נילו של אבן, שלא לרבר על כמה ממנהיגי העולם נכון לעכשיו.

"גם בישראל", הוא מזכיר, "המחוקק קבע 10 כגיל הפרישה של

ששטים רק עכשיו הצבעגו בכנסת בהמונינו בעבור שופטת בית

וגעניין זה בריוק: רבים מהמועמרים כלל לא הזכירו את שנת

הלידה שלהם כחוברת שהוציאה המפלגה לקראת הבחירות

הצישות. ואילו הצעירים כן הבליטו את שנת הלידה, או נטו לעגל

את נילם כלפי מטה. שבח ויים חושב שבתפקידים מסויימים,

ונסיוחר כהנהגת עם, הגיל הצעיר אינו יתרון, ודוקא זקן השבט

מחוק בידיו נכם שלצעיר לא יכול להיות - גסיון חיים. "עליוים

סלפון מצלצל. "שלום אילנה. תורה רבה. כן, אני פגוע.

אין אוניברסיטהז אין ספריםז אין מאמרים לכתובז" 🕨

מתונים," הוא ממלמל, אך נפשו אינה מתרננת כלל וכלל.

ומשט העליון, מרים פורת, כת 70, לכהונת מכקר המרינה".

לנאת למות בשלג כאשר הם חשים שאין בהם עוד תועלת.

של הרמוקרסיה בשיטת הטלאי־על־גבי־טלאי.

בן השר לון יאנון: המסיק לבחוב שפרים, לך לדבר עם החביים

לתאר שלפני ש־ר־ת', כאשר

משה שרת נבחר? לקחנו מהאמריקנים את הקרנוואל, ולא את התוכן".

האם אפשר

'אני לא יכול לראות יותר האצבעות שלי פצועורג, באוזן

(המשך מחעמוד הקודם)

למענם. "לקחנו מהאמריקנים את הקרנוואל, ולא את התוכן", מצר

הוא מבין ויודע ש"מוקדמות" נוכח אמריקה זה עסק יקר מאוד. מצר שני הוא גם יורע שכמה אלפי חברי מרכו בשלוש מפלגות, שבתוכם נציגים אינטרסנטים של סקטורים שונים, נהפכו למעשה לגשר (ואולי חייקז) בין העם למרינה. וכמה מועמרים אפילו לא הביאו מצע. "הם הביאו מצג ולא מצע", הוא אומר ומיד מוסיף: "מפלגתי נמצאת עריין בראשיתה של התופעה. ניתן עריין לעצור בעדה", הוא מכריז, וכבר יש ספר חרש בדרך – "ראשיתה של האוליגרכיה הרמוקרטית". בינתיים כבר כתב מכתב למזכיר המפלגה, עוזי ברעם. בין השאר הציע לו לקצר את תקופת מערכת הבחירות המפלגתיות קיצור נמרץ, לפקה כאופן חמור על מקורות המימון והעלויות של המועמרים, להפוך את ה"דילים" לבלתי־תוקיים, לבטל את שיטת העשיריות, לתת בידי ראשי המפלגה סמכות לשבץ שנים־שלושה מועמדים במסגרת תיקון

סלפון מצלצל. "תורה, תורה. לא, הרי זה לא הרבר העצוב בחיי. הרי היו דברים נוראים יותר. הילדות שלי, התאונה שעברותי. ובסך הכל, הרשימה שנוצרה די יפה. הנה, כבר עשיתי חשכון: 30% הם בעלי השכלה אקרמית, עשרה חברים בעלי תואר שני, שני רוקטורים, שלושה פרופסורים, שלושה רוקטורנטים, שישה משפטנים. נכון, הצפון לא מיוצג כל כך. שאר האיזורים מיוצגים יפה. 20 כאים ממרכז הארץ, שבעה מירושלים וסביבתה, שישה מהדרום, שלושה מחיפה והסביבה, חמישה מהעמקים והגליל, שלושה מהשומרון. יש גם מיגוון ערתי מרתק, דבר שלא היה אצלנו אף פעם. והעגה הרוסית תחזור לכנסת. כן, כן, יש ברשימה חן ופוטנציאל".

איפרופו שלפונים. "המועמרות נהפכו לנערות טלפון. למעשה, כולנו נהפכנו לנערי טלפון", הוא אומר בלי לחייך, ומספר כיצר החלה הסאגה הטלפונית הגרולה. חבר מרכז אחר סיפר שמועמר טילפן אילו, ואו לשאר לא היתה ברירה. ישנם יותר מ־1200 חברי מרכז. ויים עשה חשבון שכרי להגיע לאחד מהם צריך לצלצל לפחות שש פעמים. פעם הוא לא בכית, פעם הוא ישן, פעם הוא בעבודה, פעם אי־אמשר להפריע לו. וזה חוץ מצליל ה"תפוס" כי עור מועמרים מצלצלים לאותו חבר. בעשר שעות של חיוג בלתי־פוסק ניתן להגיע לשישים חכרי מרכז.

"נכנסגו כולנו לטירוף מוחלט", הוא אומר. "מתי לצלצלז אולי אעיר אותו משנתו ראז הוא לא יכחר ביז ואם הוא צופה בטלוויזיהז ואם הוא צעיר ואיגני יודע את הרגלי ההתעלטות שלו? הטלסונים היו התופעה חכי מבחילה. עד היום מתנגן לי כראש חשיר של הגששים: 'וֹקלין, שיגעו אותי'. ואם לא המפקת לצלצל לכולם – אתה מוצא עצמך פתאום במקום השלושים. אני יושב בכנסת מהכוקר עד הלילה, מופיע שלושים הופעות בחודש מטעם המפלגה ככל רחבי הארץ, מטפל כמאות פניות של אזרחים, וכל זה שקול כנגד שיות טלפון של דקה וחצי":

דסה וחצי במסרה הטוב. ישנם חברי מרכז שניסו לפתור את בעיות המדינה כאותה שיחה. ואז זה כבר נמשך רבע שעה.

רבע שעה במקרה הסוב. היו חברי מרכז שניסו לפתור את בעיות העולם כולו באותה שיחה. ראו זה נמשך...

אלי דיין, מומכות ובלונים. "מוקדמות נוטח אמרוקה זה עסק יקר".

Biagalo 12

צא, הצג, הקם, עבור

ספרן "יומו פרלמנטרי" נתו שברו ויים כמה עצות לחנה בנסת ופוליטיקאים. הרי כמה מהן:

- הצג מועמדותך לכל תפקיד אפשרי. גם אם לא תוכח. 'היח מועמד" תוא תואר וכבד. • עליך להגיע לכל התכנסות חברתית או מפלנתית, כיתוד

אם יהיו בה שם אנשי תקשורת. • השתדל לעשות רושם של "מקור" או "מקורב", כלומו של מי שמחזיק בידו מידע רב.

• דאג להמצא במחיצתם של גדולים ומפורסמים ממר. • תשוף עצמך לאורך ולרוחב. ספר על רעייתך וילוין הישראלי אוחב תמונות משפחתיות. • צא למקומות מועדים לפורענות. ארגן לעצמך סיור נקסנו

• הקם אירגון מתנדבים או הצטרף לאירגון קיים. • אל תחמיץ אירוע משפחתי של חבר מרכז. • אל תחמיץ טכסים ממלכתיים ואחרים, או מסינות

• עבוד למחנה חוכון. רבים מהמועמדים נתגו לפי חכללים חללו. חוץ משנה

הטלפון מצלצל. שבח ויים שוב גלפת. "יוסי, האמן לי, אי לו יכול לראות יותר מכשיר טלפון. האצבעות שלי פצועות, נשו שמאל אני לא שומע טוב..."..

הוא כבר ניסה לרבר גגר השיטה, אך איש לא האוין. איש התייחם. "חשתי כאבל בין העולוים", מורה שבה ויים. "כבר חושי אני רואה את כולם רק מחייכים סביבי. מה הם מחייכים ומנג ש המדינה כה טובז זוהי קרנוואליוציה של התנועה. אני קרא לנ לתמורה בטרם פורימיותו אני, כמטריוט ישראלי, רואה את התוחק שהחלה כחרות, עברה לליכרלים, למפר"ל ואלינו. דוך עוד הרמוקרטיוציה חודרים לגופנו נגיפים של הבל ורעות הה צי קורא לאנשי רוח, לסופרים, לתקשורת – לא להתבשם מה, אל לבקר את זה בחריפות. נכון, אני מבין שעונת הכדורגל החיים והאיירוויויון עוד לא החל ויש צורך להשתעשע, אבל לא כאו".

בח ויים תושב שאם חס ותלילה זו היתה השימה כים הראשונים של המדינה, ישראל פשוט לא היתה שי למי היה זמן להקים מפעלים, תעשייה, חינוך, נסו כולם היו עסוקים בטלפונים לחברי מרכז. אולי ל תשתית טלפונים טובה היתה יוצאת לגן מזה...

הוא חש עייף ומותש. אינו בטוח שיעמוד לו הכוח לבאו שי לציכור הרחב. "אנו כאים אליו בבחירות מותשים מקיבותית מפלגתיים", הוא אומר כחיוך רטה. "ואני אישית פגוע כי יש לוש אסימטריה מוחלפת בין מסירותי והדרך שבה מלאתי את חלקו ככנסת לכין יחסו של המרכז אלי".

התנועה, הוא מזררו ואומר, לא חייבת לו מאומה כל יה בכנטת מרגש אותו מחרש. "אחרי כל מה שעברתי בילדותי (כ ניצול שואה) אני משרת כבית הנבודים הישראלי. אין אצלי אל א

עוד טלפון: "את יודעת, אילנה, שהיו גם צילויים פרגשים ש ידידותו מוטה גור, חיים כר לב, גד יעקובי, לובה אליאב איו גוראל. אנשים ממש יצאו מגדרם, הלכו מאחר לשני ואגר 'חשתנעתמו שבח ויים לא יחיה בכנסתז' וניגשה אשח וממש נחונ וראש הסגיף של בני־ברק צעק: 'יצאתם מרעתכמז' או הין תופעות נובעות ללב. את שומעת, אילבות ישכתי תכוקר נפול הכרמל, כבית חקפה, כפינה הקבועה שלי ששם אני כותב מאנית. ונוצר ממש תור ליר השולחן, אנשים אפילו נידפו את פלעוי. ופתאום מצאתי עצמי מגן פליה, היום לפחות אני ארם ואוסי. איי

שבה ויים, היום איש ממורמר, אסילו מדבר על אסיח פרישה, אך אינו מסכן. אין מה לרחם עליו. כן פגוע, כן בקוחה הוא שב ומדגיש שביקורתו אינה נובעת מכאכו האישי וחד לראייה מאמרים שכתב בגנות השישה בתרשים ואודות מות", הוא שואל, "מה רע בסערת רגשותו הממות הפובות נח נכתבו כסערת רגשות".

סלפון. שגריר ישראל כאתונה, משה גלבוע. חבר ילווו ב מטפר לויים כי דוד ברגוריון קרא פעם לאכא אכן ואמר לי תפסיק לכתוב ספרים. לך לובר עם החברים וזו נה לע שהשגריר שולח לידידו מעבר לים שבה, תפסים לפווו פני לר לובר עם החברים".

עמועיין

מאת אנרהם תירוש

היום, יום אחרי הבחירות הפנימיות בליברלים, כבר

פת. אבל כשהשורות האלה נכתבו, שר המדע התאפק.

קצת. במופע הבידור של הליברלים נהדף ממרכז הבמה, וככה גילה את חברי

נסים ושריר השתרכו הרבה מאחוריו, ועל מודעי הוא אמר, "הוא לא גאון, שישן יותר, אולי כך יעשה פחות שטויות". עכשיו, כששיא

השאימה זה להיות מספר 4,

הוא אומר "מודעי היום הוא

בסך־הכל שאלתי את פת – ימים אחדים אחרי ששלושת עמיתיו השרים הליברלים. מסוגל לומר על יצחק מודעי דכרים בהשראת מודעי, כרתו ביניהם ברית והשאירו אוני מוצא את חברתו נעימה מאור. אנו אותו בוצץ – מה דעתו על יריבו־שנוא־נפשו וה באשראת מודעי, כרתו ביניהם ברית והשאירו.

רואים עין בעין, אידיאולוגית, בכל נושא כמעט.

"מודעי ואני רואים עין בעין בעין אידיאולוגית, בכל נושא כמעט."

מפי פת על מודעיו "הוא לא גאון. בינוני...

אבל, לא תאמינו, אני יושב דווקא מול שר

הבל נושא במעט".

המדע והפיתות, גדעון פת. האואר עה בהרבה. מנהיג. הוא לא נחשב בעיני מעל כולם, מודעי הו (רצושך בעמוד הבא)

גרעון פת כווילה בסכיון, "אני נפגע ממה שהולך, מקבל את מה שעשו כרגשות מעורבים"

ם לא המיקסרת שבשון וניוני שונשונו לחשוב שאני יושב מול ח"כ פנחס גולרשטיין. שהרי מי אם לא הוא

המדע והפיתוח, גדעון פת, האומר את הרברים – כן, אני בטוח, ברקתי – ואיני מאמין למשמע אווני. בכלל, גם שאני עריין יושב, לא שרוע על

ברור איפה באמת עומד גדעון המועצה, הפעם כמחזר, כ"אנדר"דוג". לא כל כך מזמן

ואחר כך קראתי שם הצהרה פתית טיפוסית: "לא ירינו הוציאן את מורעי מהממשלה אלא אינר המצוי בפיו". וסיפור, שפת מכחישו, על פתק ששיגר לעזר ויצמן, לשכנעו שהמערך יתנגד לחזרתו של מודעי לממשלה אתרי הרוטציה. ודוישיח ביניהם בישיבת וערת השרים לענייני כלכלה, שרנה בהקמת משררי קול־אמריקה, כדלהלן: מודעי: תרעו שזה דחוף. פת: בטח שזה רחוף. הרי מישהו כבר מחכה לקבל מינוי כחברה. מודעי: הו, באמת, חכם כלילה. פת: העיקר שלא פרצוף שמן. כל עכשיו, פתאום, זמירות חרשות כפי פת: "בניגוד למה שחושכים, שמורעי ואני איננו מסוגלים להחליף מילה ללא ויכוח – זה אינו כך. אני מוצא את חברתו נעימה מאד, 🔽 כשאין מרובר במחלוקת. אני בטות שאילו השכלנו לפעול ביחר, היינו יכולים להעמיד לרשות המפלגה צמר מנהיגים שהיה מונע ממנה להגיע למצכה הנוכחי ומצעידה קרימה. אני מצטער שלא נמצאה הדרך לכך, ונוטל על עצמי 50 אחוזים מהאשמה. "אנו רואים עין בעין כל נושא כמעט. חלק מהוויכות בינינו הוא תוצאה של הגזמה. ויכוחים אינם תעודת עניות. ויכוח יש כאשר יש עם מי ועל מה

(חמשך מהעמוד הקודם)

יעשה פחות שטויות".

לא פירמה שאני מוכן לעמוד רום לפניה... הוא טוען

שהוא ישן רק שעתיים בלילה. שיישן שלוש, ואולי כך

"מודעי מרופש כל דבר כדי לפגוע בי. הוא לא משוגע, אבל צריך ייעוץ"

להתווכה. אולי בשבועות האחרונים נמתחה יריעה

היכולה להיות כסיס לשינוי ולהכנה ושיתוף בעתיר".

כיצד גמתחה, אם יצחק מורעי, כהודאתו־הוא, מנע בעקשנות את צירופו של פת להסכם שלושת השרים ואף אמר לו, כמילים ברורות, כי זהו בעצם המשך ההתחשבנות מן־העכר ביניהם:

הנה כך זה היה: שניהם יצאו מישיבה ומודעי סיפר לפת בנחת על ההסכם המותיר אותו בחוץ. פת, שקיווה ער הרגע האחרון שההסכם לא יושג ללא שיתופו, אמר, גם הוא "ברוח טוכה" – עליפי עדותו – כי הסכם כזה אינו טוב וארבעת השרים צריכים להיות

איני מבין מרוע אתה עושה לי אתה זה", אמר

"כגללְ פרשיות העבר", השיב מודעי ברוגריות "כאמת, השנים חלפו ואנו התכגרנו. לא צריך

להיות לזה כל קשר", ניסה פת לשכנע, אך ללא הועיל. מורעי אינו שוכה לו "פרשיות עבר" שהתרחשו בעבר הלארחוק, וסכור שיש קשר, ועוד איך: טירפוד מינויו של מודעי לשר האוצר בממשלה הראשונה שהקים שמיר ב־1983 תוך איום שהוא, פת, יצביע נגר הממשלה: ועידוד המערך למניעת שובו של מורעי לממשלה אחרי הרוטציה וראה הפחס לויצמון. מח . מכחיש כל זאת בתוקף וכנגד זה יש לו "פרשיות עבר" משלו, שבהן ניסה, לדבריו, מודעי לרחוק אותו מייצגים בהכרח דעה מוחלטת שעל-פיה נקבעים . כתככים שונים.

נפש מפליא, מדבר פת טוכות על מודעי וחוזה שיתוף ממצא את מודעי ואותי פוגעים זה בזה כחמש השנים והבנה כיניהם בעתיר וכשאני שואל, אם היום הוא גם האחרונות". מכיר נמנהיגותו של יריבו, הוא עונה כלי להניר מיקטרת: "כן, היום הוא ראשון כמנהיגות. אבל מצאתי. פת, לעומת ואת, מצא את האשם ככל בפוליטיקה הישראלית – גם כהתתשיוותין בי במפלגה ליברלית, גם בעולם, מנהיג אינו כל־יכול. הגרוטסקה הזאת, המוצגת זה שנים על־ירי שני בכירי פרס ורכין, המר וכן־מאיר, אלון וריין זיל ואווים

כזו שלו על מורעי קשורות כמצכו של שר המרע אחרי

בקונדיטוריה בתולון. פתו "אני צריך להודות לו שאני שר. אילו לא תתנגד או, אולי הייתי היום

יש לו אח תימני

מני כמח חדשים אושמו זכריה עמיר, בעל קונדיטוריות מחולון, יוצא חימן, בכית חתולים שיבא, שם נותח. קרוכו, ישראל קיטר, בא לבקרו וגם השר גדעון פת התייצב ליד חדר הניתוח ואחריכך ביקר והתעניין מידי יום בשלומו. "מילא קיסר, אני מבין", אמר הרופא לזכריה,

"אכל מה הקשר של גרעון פת לענין"ז "הוא אחי", השיב הקוגדיטור מחולון, והרופא כוודאי הירהר לעצמו: או שהוא בדחן אמיתי, זכריה זה, או שנשתבשה עליו דעתו לגמרי מחמת הניתוח...

לא זת ולא זה. גדעון זוכריה "אחים". כך הם מתייחסים זה לזה. '

זכריה חגיע לארץ מתימן, ילד בן 10 ללא הורים, ב־1929. הוא הובא אל אחיו הבוגר בירושלים והחל למכור עיתונים. הוא לא הסתדר בבית האח, ומשום כך עט בשמחת על תצעת עבודה-עם-מגורים במאפיית פת, שהציעה לו יום אתד גברת מכובדת שראתה אותו ליד המאפיה. זו

אחרי שנה רצו השלטונות לגרש את זכריה

כעבור כמה שנים נולד בן לאחותה של גברת

היתח תקופת מתח בין זכריה לבין גבות מ. שבסופת פרש ופתח מאפיה משלו בחולון. גדעון נכנס למאפיה אחרת לחלוטין - המאפיח תפוליטית – ועד היום הוא אומר לוכריה: "אי צריך להודות לך שאני שר. אילו לא חתנגדת או , אולי הייתי היום אופח"...

היחסים שוקמו גם עם המאמא פת ועד מהה חמשיך וכרית להיות "בנה התימני". כשורים התפלאו על הבדלי הצבע ביניהם, היתה אוחיה שהוא דומה לאביו...

הקשרים נשמרו גם עם גדעון ומשפחתו ונכל עת שמחה, וחלילה צרח, הם ביתד. לוכריה וק שבחים על "אחיו": "בתור חבר ואח הוא נהון. העסקים שלו עם מודעי לא מעניינים אותי הא בחור טוב, אדם לא רגיל, עם נשפח".

אחיו האמיתי היחיד והבבור של גדשון סא"ל אפרים עובל, איש צגחוים, וחרג ב-1963 בתאונת דרכים. הוא גדל מאז מות אמם בקינול יגור. גדעון מעריץ אותו, אולו בגלל הקריים הצבאיה הדלה שלו עצמו. המונחו נוצבה מיעל שולחנו במשרד. בנו הצעיר, היום ככן זו, נקוא על שם האה.

פת איש רגיש ומות האת מסוגל לחעלוה עו חיום דמעות בעיניו. לעולם אינו הולך לחספי בשם הממשלה בלוויות. פעם הלן ולא היה מסוג לסיים את נאומו.

לימים נעשת זכריה לאיש חמרכזי גמאית פת ואף חכר אותה. בראשית שנות החמיקים רצתה גברת פת שגדעון יכנס למאפיה ללמוד את המקצוע. גדעון עצמן לא התלהב מהרעיון - כנו פזל לפוליטיקה – אבל חזקה עליו מצווה אמו־דודתו. אך זכרית חשש לעתידו במאנית ותתנגד להכנסת המתחרה. גדעון סייע לו לפתח בפאסיוויות שלו.

היתה גברת פת בכבודה ובעצמה.

תזרה אל הוְרִין בתימָן. יהודה פת, בעל המאפית, הצהיר: חילד הזה שלי, הי אצלי. והוא נשאר. התחיל כמוביל עוגות, למד אפיה והגיע עם . השנים לניהול המאפיה. בשנים הראשונות גם גר וישן במאפירו. לגברה פה קרא "מאמא".

פת. קראו לו גדעון. זכריה הנער אפה את העונות לברית. כשהיה גדעון מוקוס כן שש, ופטרה אמו והדודה פת אימצה אותו לכן ונתנה לו את שם משפחתה. כבית פת חיו רק שלוש בנות וגדעון הקטן נהפך לנסיך חבית. אבל במשך כמה שנים תיה בטוח, שמצעיר השחום תמקתובב כבית ובמאפיה, זכריה, גם הוא ארויו.

ההסכם בין שלושת עמיתיוז האם יכול להיות שהן נוכעות מרצונו לא להרגיז ולקנות את לב הכל – גם את זה של מורעי – לקראת הבחירות של מועמדי המפלגה האחרים לכנסת, שבהן הוא רוצה לזכות במקום הראשון? או שמא הגיעו ימות המשיח ממש, ואנו לא ידענו? ני תמה כקול וגדעון פת נשאר כתחום

השיפוצים. עוכר מצכיעת העתיד כוורור לשיפוץ העבר. 'מודעי ואני חיים יחר בתפקידים ציבוריים כבר יותר מעשרים ונה. כמשך השנים נאמרים דברים כעידנא־דריתחא ובעירנא־דטיפשותא וכעירנא־דעייפותא והם אינם יחסים. מה שנראה לי דבר שאין למעלה הימנו לפני 10 בקיצור, הסיפור הרגיל. ואף על פי־כן, כשוויון שנים, היום, כשאני בן 55, אני רואה אותו אתרת. לא מחכמתו ומאישיותו המקסימה, אכל הוא היה נותן

אז כפי שראיתם לא יגעתי הרבה ורווקא כן הליברלים האלה – שמחה ארליך ז"ל, האיש שלזכותו שקשה לעסוק באחר ללא "רעהו". ואם תרצו שלזכותו היתכן שהודעה הוד מפי פת וחוות דעת נוקפת האמירה הידועה: "בליברלים יש פת, אנטיפת ופת ומה שביניהם, הוא סיפור הידודרותה של השוני ומסיכופת".

"האיש שתמיר רצה לסכסך בינינו היה שמת ארליך ז"ל", קובע פת. "לא יפה לדבר אחרי מותי, אי הוא, בחכמתו המיוחרת, ראג שאנו, הרור הצעיר, ני על־יודו אבל משני הצרדים. לא יחר. הפרד ומשול. לא הצעיר אותנו קרימה. את מודעי לא אהב, אך לג זילול בו. לגבי, היו לו תקופות שאהב אותי כמ כשנסע, למשל, לניתוח לב בארה"ב, רק לי סיפי ללי כך – והיו תקופות שהייתי לו כזכוכית שקופה שהנים דרכה. כלפי שריר היה לו יחם משתנה וכלפי נסים אף בלתי־מחיים ובלתי יציב.

שליליים על האחרים. חרף זאת ראינו כו נכסף יכולנו להתנתק ממנו. היתה כו גם חמימות של לא־פוליטיקאי. הוא היה שני אנשים. זה אינו פור רומיננטי שלא פעל למען אחרות. זו הירושה שהפסי לנו",

כן ירושה, לא ירושה, מודעי ופת צמריהמן מה (המשך בעמה)

AGFA COLOR FX5.1001 36 AGFA Agfa

INDIN - NITTON 55

איך להרוויח עשרים ושניים אלך דולר בשש שעוח? בהימורים. באילח. בעצם, ולחוץ לולים המריטוריאליים. זהירות, אפשר גם להפסיד. והרבה יותר. גע את המכנסיים וגם את המכונית ואולי גם את הבית והאשה. הכל כחוב בחורת הסיכויים. וני שתרוויח חתיד זה הקזינו. במקרה שלנו, זה שעל סיפון ספינת ההימורים *"רויאל פרינסס"*.

תאת תיכל קברא

רגע לארבע לפנות בוקר, כשס־ פינת ההימורים חצתה איזה קו מופשט הנקרא גכול המים הטריטוריאלים של ישראל ושטה לעבר הרציף של חור אלמוג באילת, היו עשרים הסנסימסרים התחתונים של הידיים שלו תקועים בכיסים. כמעם ולא זוו מהפתחים האלכסונים הללו, העשויים מבר ג'ינס כחלחל, שעברו הסבה לסניף בנק. עשרים ושניים אלף דולר היו שתולים שם מוגנים על־ידי כפות ידיים מויעות שיצאו לשאוף אוויר רק לצורך ויכוח עם זה שהפסיד שמונה אלפים דולר.

שעתיים קודם לכן, בכטן הספינה, ניצבו לפניו כסדר מופחי זייסונים בערך של ארבעים וארבעה אלף דולר. כפול מהדווח הסופי שלו. כשהערימה הצטמקה לחצי, אמר סטופ. המה אמר סטופ. אבל איזה צ'יפס כמוח שַלו רצה עוד. ראו. גם כשעמר בקופה להמיר את הז'יטונים לכסף, שלח לרולטה מכט מפלרסט־מתנצל, כאילו היתה העתק מרוייק של הציצי של מרלין מונרו. 'אי־אפשר להחזיר את הספינה כבר עכשיוז' שאל כתחנונים את קצין הכטרון. הפיתוי, הפיתוי.

עשרים ושניים אלף דולר כשש שעות. יותר משלושת אלפים ששרמאות דולר כשעה ששימאות דולר בדקה. מאה דולר בשבייה. רווח מהיד. החישוב הזה, אגכ, מתאים גם לעשרים ושניים אלף רולר הנוספים שהרווית ושולהן ההשורים כלע תורה:

בן 24 כסך חכל. פצעונים קסנים שטוות חייהם לא יעבור את העשור השלישי. "אני מהמר וותיק", הוא נאנת לא חף משוויצריות. בהפלגת הצהריים

כך מתמרים בבלאק ניקן מתוך הסרט "שם להצטלם. הפחד

וידוי: אני מהמר מגיל זו. כל הכסך שהיה לי אז, מממב שמרלינג, הפסלה בקוינו של לונדון. מאז לא יכולחי להפסיק. לא התחשק לי לעבוד. רק להשיג כסך ולהמד. הייחי מכור. אפילו מי של ^{חרולמה} לא יכול לנצח אותה. חמיד מפסידים.

19 Biaeaio

כולם ביחר", הוא מומום, מסרב להתייאש. עם שרשרת

שירי "החיפושיות", למשל, מנסה העקשו המומר לטחוף

את הקהל האפטי במשפטים נוסרו "ומחיאות כפיים לפי

והָדיוות האובייקטיבי ראוי לציין שפעם אתת הצליח

לעורר תגובה בקהל, שכללה מבטי איכה מאור לא

סימפטיים, כאשר הלך על כל הקומה והציע להם על

רקע "תרקור" של שלמה ארצי, לשיר ולומר כי עוד

למעלה, על הסיפון. לציפייה ולחוטר הסבלבות יש

מניירות קבועות. בינתיים העיניים מחפשות איזה

מיליונר. לא מיליונר – עניכה. לא עניכה – חליפה

אייים־ה. מקסימום שרשרת זהב. כליכך רומה לתור

לאוטובוס, לא משנה אפילו איזה קו. כל קו. זוג מבוגר

שכל הומן נוגע. היא מעמעפת בעיניים כמו יונה תמה,

והקונוכה שלה לא ערוב את כתפח כאילו היתה גלגל

הצלה. שתי נשים שנטשו מזמן את הארבעים. אתת

צתוכת שיער השנייה כהת שיער, מציחות סיגריה

בסיגריה. מצחקקות בקול ום מרי. שניים משחקים

ששיבש וכבר רבים. שולחן שלם עסוק ברישומים. הסתברויות. זוג יפגים. אילתים, מהמרים קבועים. כשמגיעה המשכורת הם עולים על הספיגה. אין תיירים. אין זהר. סתם שטיח ירוק עם בונקאלאך ועליו אנשים עייפים קצת, אחרי יום עבורה, וסביד להגיח -

ואו מגיע חרגע. אחרי ארבעים דקות הפלגה אטית, מותר לחיכנס לקוינו. נהירה לקופה הממירה

דולרים/שקלים בז'יטונים. אך אחר לא שולף שם

שטרות של מאה־אלף רולר. רובם, עושה רושם, לא מכירים את כוכד הסכום הזה ביד. נפרדים מחמש־מאות

דולר, אלף דולר. אחריכך יחזרו להמיר את החמשימאות דולר הכאים. כמה כסף כבר המסידה מי מתם מכר את ודירות את מכשיר הטלוויזיה שלוז את המכונית: לך תרע. לרכוש מכור אין סימני ויהני על

בכטן הספינה שולחן רולסה אחר פעיל. אחר

נוכחות הקזינו שבכטן האוניה מורגשת גם

מעט במילא יפסידו את כל הכסף.

ספינת התימורים "רויאל פרינסס" עוגנת באילת. צילום: יהודית זילברשטיין

(תמשן מהעמוד חקודם) מאילתורים מקומיים. "עכשיו כולם ביחד", הוא לוחש

אל מינת ההימורים, אגב, הפסיד אלפיים דולר. "אהלונג", הוא אומר ומצקצק בשיניו, "הקוינו חמיר משר. מהדבא אומר.

כעשר וחמישה כלילה הפליגה הספינה. ספינת הומרים הקוינו הצף. הבחה ימית אקס טוריטוריאלית נשינה שעל אדמתה מותר להמר דק בסיס ובמוטו. ומנה מותרו לפי מכת השכנוע כתשדירי השירות נאוווית, אפשר לחשוב שמי שמתנזר מפיסיטוטו סילו לא תרם ללב"י. אבל קוינו, שישמור אותנו אורם, שיהיה רק במים. מים מצריים, כמובן. מילא מש מצרים, אבל גם דגל מקפריסין. ספינה גויית עד מוף מעקי נאה לתוק שלא הוקק עדיין.

על הסיפון פרוס שטיח לבד ירוק, זרוע בונקאלאך קמים שהורטים כל נטייה לפאר. המכט שמתעקש להקשט עם השטיח רואה גם את השוליים המקומלים פת תתוכים כיד ממהרת. בכל מקרה, קרוב לודאי שמנים ציעוד נראים השמנמנים מבין המהמרים כמו סמי ביליארד. מבט נמוך יותר רואה את המלחייה ואן מצנח תפוצו המונחים על המישה־ששה שולחנות מלפרק לבנים בעלי אוריינטציה קיוסקאית. יש גם כשות תואמים, מפות אדומות, ואוכלוסיית סיפון במלח מלצרית אנגלייה, ברמנית ישראלית, זמר

ישראלים לא יודעים להתר. הם נסחכים. אין להם גבולות. דק לחבריה התקצוענים יש גבולות, והם "ודעים ולחי להפסיה".

מינו, וכשלושים איש שקנו כרטים ב־15 שקלים

מקברים לא שותים אלכוהול לפני הזימור. פסיבי, שלושה שולהנות צרים יותר עליהם משחקים אנאי תת תליאי קפתי, הם מבקשים מהאנגלייה 21, חלונות טגורים, רחיפות שתעיק על הנשימה. אילונות בתבועות הינניות. בחוך מזוקן נותן שלושים איש עושים שם צעור דוב המופרים נצמרים למנוית בתבועות הינניות. בחוך מזוקן נותן מתריון של של עשרה שקלים עבור התה הכלול לשולחן הרולטה. כוריות הומשים מסום. נרחמים או בשים הבנים. הפלצרית רוצה לתחויר לו קצת קצת, פורטים את ריטוני הקופה לעריפת דיסונים לות לא נעים הכיסה המלצרית רוצה לותוויר לו קצת קצת, פורסים את ריטוני הששה עם משלה המווש לות לא נעים אכל המווקו משחק אותה לארצ', חדשים צבעוניים. כל מהגר מקבל צבע משלה המווש שואי בירו, תוך כדי הצצה לחבריו לשולחן. היא לא מכל לגול "אולי אפשר את התכלחו" תא שואל שנת ז שוב אולי השתגע ויתוחים. אכל חוא לא את הקיומייו האבגלי, שכמו שאר תכךיו לצחת נראה

חוומר הרבל אסף לא מפסיק לשיר. משרה על באילו נשלף מתמונות אוהרי אנגליה במשוקי אלימת מלינות הרבל אסף לא מפסיק לשיר. משרה על אירומה בכרורגל.

ושת כך ונא מבנה אותר שכם קירושין. ג'ון לגון אירומה בכרורגל.

עליד מאור, אחרה לכרור הסב במקירות מסארה בגלגל הרולטה יש לכרור הסב במקירות מסארה בגלגל הרולטה יש שריפה מיחור. מססססס אוון, הרקלי קצה. ההימור

מרעיף על שיריו. גם סטיבי וונדר לא מתחמק מתחיל. רוב המהמרים מעריפים לשים את הריטונים על השולחן לאחר שהכרור ככר החל לומום. מתחילים לתוך המיקרופון. אף אחד מזיז שפתיים. "ועוד פעם בקטן. המישה דולר זיטון. מפורים את הריטונים על לוח ההימורים. כהת השיער מניחה שני ז'ישונים צהוכים על המספר חמשיעשרת. לא, מעבירה לשבעיעשרה. מציתה סיגריית קנט ארוכה. צהוכת הקצב", אבל הביטוי "שר לקיר" מנצה. למען הצרק השיער מותחת את לחייה עם הלשון ומניחה שלושה ורודים על שלושה מספרים עוקכים. ככרת גוף שיושכת בסמוך מניתה את עיגוליה רק על כו הגבול בין שני מספרים, ומגדילה את אופציית ההימוד לשני מספרים. גם הוכייה, כמובן, מתחלקת בשניים. אם הזיטון עומר על המספר הזוכה, מרוויחים פי שלושים וששה משוויו. בעלה צמור אליה. עומר שקט ומביט. מידי פעם הוא רוכן לעבר אחנה וממחים שם איזה סוד. בחוסר סבלנות לא מוסתר היא מניעה את אוונה שמאלה וימינה, כאילו לגרש את הצלילים שרהף לתוכה, "לא להמר יותר", קורא הקרופייה הופ. הכדור נעצר על 24. אף אחר לא זכח. "אוי ואכור", זועקת כברת הנוף, שמחי והורדתי".

כן 30. הפסיד 7000 דולר. מונולוג: "זו הרגשה איומה להפסיד הרכה כסף. העניין הוא שלקנינו אין יותר טיכויים מאשר יש לשחקן, אבל הקזינו חמיד ירוויה מהסיבה שאדם שמפסיד כסף המיד יילך להביא עור כסף כרי להחזיר לעצמו את ההפסר, וארם

"יש מוסרות גמילה למהמדים. אנשים יושבים שם ומספרים שפעם היו עשירים כמו קורח והיום אין להם אבילו כסך ללחמניה".

שמרוויה לא יפתפק ברוות וירצה עוד. זה מעגל פגור. הסכנה האמיתית בהימורים דיא לא ההפסר אלא איבוד ערך הכסף. אנשים שמהמרים לא מסוגלים לקום למחרת בכוסר כדי ללכת לעכוד בשביל מאה דולר ליום, מאה דולר זה דישון אוד. זה יותר גרוץ מסמים. כמה עולה מנהז מאה דולר ליום. אבל פה מפסירים עשרת־אלמים דולר ליום. אם מטוכם גונב מה ושם או מרצור שכור צריך לשדור כנק בשכיל שיספיק לו".

בותו חשיער מציתה עוד סיגריון ומשתיון להניון עשרה זיטונים נוספים על חלות. בעל חברם הדלך על 0. המווקן על המספרים תנרולים כסור שמאל. ככה התחושת שלו אומרת. כצר יושב הצעיר, שהפסיר. בצוקיים אלפיים דולר. לפני שונא מניה את דישוניו לכדור הסב במקירות מסדרה בנלגל הרולטה יש הוא עוצם את העיניים לשכרור שניה. ממולו עומר עוד (חמשך בעמוד הכא)

21 8172710

אם אתה נמנה על אחת הקבוצות הבאות:

חסרי דיור: זוגות צעירים ● עולים חדשים ● משפחות חדהוריות ● בעלי דיור: משפחות המתגורחת בצפיפות ● בריאות לקזיה

יחידים מעל גיל 27 ● מתיישבים בישובי פיתוח ● זכאי מפעל חסכון המחייבת שינוי בתנאי המגורים ● מוכרי דירות לפני 1983 ● דיירי שכונות שיקום ♦ רוכשי דירה שניה באזורי פיתוח ויש"ע ● מחזיקי דירה בשכירות סוציאלית ● זכאי מפעל חסכון לבניין.

בנוסף לסכומים אותם "חייבת" לכם המדינה תוכלו לקבל הלוואות משלימות ממקורות הבנק. המומחים למשכנתאות יבדקו את גובה זכאותכם, ידריכו, יכוזנו אתכם ויעזרו לכם לקבל את המשכנתא ביעילות ובמחירות אפילו בו ביום, היכנסו עוד היום לאחד מסניפי בנק טפחות ושאלו את המומחים.

והמשר מתעמוד הקודם)

צער שאורך שיערו עומר בניגוד גמור למיעוט השיער נקיבת ראשו. אולי כן שלושים. כל סיבוב הוא מגיח לפחות מאתיים רולר על השולתן. הכדור נעצר. ידופיי שואנ המוזקו, ומותה בהיסח הרעת את הזיעה ממצחו בעורת קופסת גפרורים מזרמנת. הוא הניה שני רשונים כני חמישה דולר על המספר הזוכה 19, ותיוויה שלושימאות וששים דולר. את הו'ינונים בני המאה דולר הוא דותף לכים התולצה. שיישבו רתוק מהשולתן. אתריכך, כלית כדירה, יוציא אותם מהמקלט

עוד מונולוג. של כן 24: "אני מגוש דן. תאמיני לי ישראלים לא יודעים להמר. הם נסחפים, אין להם וכולות. לחבר'ה שבמקצוע יש גבולות. לפני הצבא היתי כלאם וגאם. שם הימרתי פעם ראשונה. סתם. נארץ הימרתי עוד קצת ועוד קצת ונתפשתי. בטח שאני יכול להפסיק, אכל אני לא דוגמא. הנה, תראי למה אני לא מפסים לעשון כי אני נהבה מזה. ככה זה עם ההימורים. קידם כל אני עושה מזה כסף ואחר־כך אני גם נהנה מזה. הבעיה הגרולה היא עם התדמית. לתרמית זה מאוד גרוע. רק המקורבים אלי יודעים. ברגע שאנשים שומעים שאני מהמר זה מפחיד אותם.

"היום הלך לי. אבל מה, אין רצף כרולטה, אין העיון. בדרך־כלל אני רושם את המספרים שווכים. אם מבלבל את המות. בפעם הכאה שהוא עולה על הספינה אני רואה שמספרים מטור אחד זוכים שלוש־ארבע הוא מפסיד את כל הכסף. מעמים, אז יש הסתברות שיוכה מספר מהטור האחר. אנל זה לא עובר. פעם הלכתי ארבעיעשרה פעם על מר אתר והפסרתי הרבה כסף. התאוריה לא עברה. הגלגל תמיך ינצח אותך. את יודעת למהז כי הגלגל סגלני ואנשים – לא. ראיתי מול העיביים שלי אנשים שהפטידו את המכוניות שלהם, את הדירות שלהם".

"גכונות המשתק הן תגנט לתהמדים אתחילים. אכניסים אטבע ואושכים בירית. ותושכים שוב. צליל התטבעות הנפלטות ולשכר את החושים".

המווקן מקלל. הכדור מסתוכב. וצא מניח את יריו לל העתיים ומתחר ידיריריה. כהית השיער נושכת את גב ידה. הצעיר עם השיער הארוך עוזב את השולות, אלי אינוכתת תביא כזל. הכדור בעצר. הוא רץ חזרה נון הוא שואל. לא, זה לא המספר שלו. הוא מניח יר על הראש וסופר את הז'יסונים שנוחרו לו. בעלח הישונים הוחדים זכתה. היא מחייכת חיוך כבוש, תודמת את דיסון המאה דולר לכים. בעלת הגוף צומת לתברתה ייש לה יד טובה היום, משחקת יסה" מ מאד. "עמי, המאווד לא עובד", פתלונן בעל הכרס אנשים יושבים שם ומספרים שהיו עשירים כמו קורו שחלצתו מפונה כולה בבוזלי בופו. עמי, איש הבטתון והיום אין להם כסף ללחמניה. עובתי את המקום, למה מים יד עצלה לעבר המוגן, ופותח חלון. בוצץ חשון. כי אי־אפשר לנצח את הקוינו. בראדם מכוד". הזה הפסיקה בחייך, תביא איזה קולה".

טו מונולוג. גיל 29. הי באילת בגלל מפינת ההמרים שה אותי לדוגמא. שתים עשרה שנה אני מותר. כחיים שלי לא עברתי. אני חי על חימורים, ותוחתי כבר כלילה אחר שלוש־מאות, ארבעימאות אלף דולר. חייתי הרבה זמן בלאס וגאס. ברגע שאת . כלי לזון ליר שולחן חפשרים ואחר. זוכה מססיר, מומרת את תוקה, יש לך קררים מהקוינו ער מאה זוכוז־ממסיד. כשהקלפים שלו הגיע לעשרים. הקלמים ממישים אלף דולר. ברגע שגמרת את הקרדים של המחלק צעקה עשרים ואת. לרגע היה נרמה שהוא תשאח כלי דולו אוש הקוינו לא יתן לך אמילו פני מולך להקיא אנל וה הית לרגם. אלל כשיש כמי הם יודעים לתת בגרול , מסוויטה פשארת עד הפצצה הכי לתת בגדול, מסוויטה משומה עד הפצצה הכי משגעת. הם דואנים לכל. בצר - מכונות המשחק, מגוש למהמרים . במבר הודי ואק ולקץ אותי עם מסוק למלון.

הסכנה האתיחיח בהיתורים היא לא ההפסד אלא איבוד ערך הכסך. מי שמכסיד או מרוויח אלכים לא מוכן לעבוד בעוביל ולאה דולר ליום".

תרופה. את רואה את ההוא שוכה היום, את הילד הוהו

אני מוכן לחתוך את הראש אם הוא היה פעם בקוינו.

סכום של אלפיים שטרלינג. באו חבר'ה מהארץ והלכגו

לקזיבר. שמתי את כל הכסף שלי והפסרתי. זה מה

שהיה לי בחיים, הכל הלך. היתה לי טבעת יהלום,

מכרתי אותה וחזרתי לקזינו כדי להרוויה את הכסף

שהפסדתי. התחלתי להתעסק בכל מיני שיטות. הייתי רושם את המספרים שזכו. סתם. אני מאמין שיש סבירות קטנה. את יודעת שות שהמציא את הרולטת לא יכול היה לנצח אותה. פעם סיפרו שוה היה איזה כומר

"מאן לא יכולתי להפסים להמר. לפני כן הייתי קורע את התחת בעבודה בשביל ארבעים ותשעה שטרלינג לשבוע. כשהתחלתי להמר הרווחתי 1200

שטרלינג לערב. לא התחשק לי יותר לעבור. כרי

להשיג כסף המוח עובר כצורה לא נורמלית. קשה להאמין איזה דברים אפשר לעשות. זה היה אחרי

שלושיארבע שנים. הייתי ככר מכור. מה הייתי עושה, כשהרווחתי קצת כסף מיר קניתי זהב וכך בניתי לי

שידים אצל מוחר הזהב. הייתי קונה מכמה סוחרי זהב. כשהייתי על הפנים חייתי מוכר את החב לא בתנח שקניתי אותה אלא באתה מהחנויות האחרות. כך הם

חשבו שאני סוחר בזהב, לפעמים הייתי מוכר אותו

בהפסד של שלושת אלפים שכורלינג: העיקר שהכסף

יבוא. לפני שהתחלתי להמר הסכתם הזה היה מספיק לי

לחיות שם שנה שלימה אם טוחרי הזהב ההם היו

יורעים שאני מכקר בקוינו הסיפור הזה היה נגמר.

הפעילות מכוססת על שיתות. רציתי לראות מה זה

-שיש מוסדות נמילה למהמרים. הייתי שם.

בברת הגוף יצאה מהמשחק. המסידה, בעלה עומר

בצר מרוכוך, בעל הכרס שולף מהכים חמשימאות

דולר וכוסס צימורניים. זוא מחזיר מאויים לכים וחולך

לפרוט את השלוש־באת. רגע ההחלנפות כליכך

מתטי, עצוב, גבר גבוה מאד יושב כבר ארבע שעות

בלונדון, כל אדם שמהמר – מחוק.

שבסוף התאכר.

"אני מהמר מגיל זו. התחלתי בלוגדון. היה לי

עכשיו הוא משחק עבור חברו המתולתל. "היד שלי לא טוכה היום", אומר האחרון. זוג קכוע כשולחן, אומרים עליהם. חשים על ששיעשרה אומר המתולתל. החבר שלו, שהתחיל את דרכו בלונדון, לא מקשיב. שם על דולר רווח. התחלתי להמר בשמונה בערכ. בשש בבוקר 19. המספר הזוכה: 16. "יה־ראכי" אומר המתולתל אכלתי ארוחת בוקר ובשעה אחתיעשרה התחלתי עוד ומרוקן את כל אוויר הריאות. החבר לא מביט כו פעם. רציתי להגריל את הסכום הוה לששימאות אלף וממשיך להמר. אין ויכוח. אין ריב. שניהם יורעים או למיליון. אי־אפשר להפסיק. רוצים עוד ועוד. זו גרידיות. אפילו שתהמרי עשרים שנה ותרעי שצרין להפסיק – אי־אפשר. לא תפסיקי. זה חיירק שאין לו

הזוכה בן ה־24: "איזה יום באו אלי כמה חבר'ה ואמרו לי יאללה בוא ניקה אוטו ונרד לאילת. ספונטני כזה. בהן צרם. הייתי בטוח שיש לי בארגק איזה אלף שקל. הגענו ותושך בעיניים היו לי רק מאתיים שנוונים שקל, והבנקים סגורים. בעשרים דסות עשיתי מהכסף הזה שלושת אלפים וחמש מאות רולר". המתולחלו "לא מאמין".

מהמכונה משכר את החושים. עוד־עור־עוד, כמו טוסיק

של חמור שפולט מטבעות זהב. היה סיפור כזה, אומרת

הגברת הבוגרת יותר, ומישכת. האדון, שנראה תושב חיפה, מושך גם. אשתו שעומרת משועממת בצד מנסה

בכיתכוחים מעודנים להסיח את רעתו מהמכונה

הפולטת. לא עוזר לה. האדון מכניסימושך. כשמכונה אחרת משמיעה את צליל המטבעות החביב כליבך, הוא

עוצר רגע, מכים סכיב וממשיך לשחק. האשה כוכריון

פוזלת לעבר המכונה שלו. מכקשת לשחק קצת. הוא

מסרב בתוקף. אשתו מנסה להתערב, אך הארון

מתעקש. "ששש, ששש", הוא אומר לאשתו. והיא

על שולחן הרולטה מפסיך ארוך השיער את כטפו.

נעלכה כליכך.

בן ה־24 יבחיי, שיחקתי צבע והלך לי". המתולתל: "לא מאמין. יאללה יאללה עם שלושימאות שקל הרווחת שלושת־אלפים חמש מאותו אין דכר כוה. אין".

"ברגע שנגמר לך הכסף הקזינו לא נותן קרדים אפילו פַני. אבל כשיש רך הם יודעים לחת בגרול – מסויםה עד פצצה תשגעת".

. הומר הרצל מסחובב בין הפולחנות. "לא מגיע לפה עם כסף. זה מסוכן." כבר שלוש לפנות בוקר. הזמן טס. "קוינו זה מקום לספשים" אומר המתולתל שגם חיד של התבר שלו לא היתה מי יודע מה. "מי שחושב שהוא מרווית – טועה. זה מקום למכורים."

העוגן עולה. המהמדים עולים לסיפון. ויכוה. הזוכה בעשרים ושניים אלף דולר לא נתן טים לקרופייה. ארוך השיער והמתולתל לא מתאפקים. ביבן אדם, כשרילר נותן לך עשרים ושניים אלף -דולר ביד, איך אין לך בושה לא לחת לו טיפו איך

בכלל יש לך צבע בסגיםו" אתה אל תלמד אותי לתת טיפ". - יתתן לרילר, וויד שלו היתה טובה אליו".

ין בתתי טים לעמי (קצין הכטתון). הוא צילצל 👢 במיותר לבנק כדי שיתנו לי כסף". - "אוח כסוו חושב שהוא עשה את זה בשבילך"

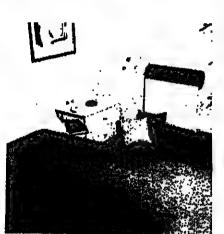
- דאחה יורע מה, לא מוצא לנכוז לחת לדילר.. טים. זהו עטי עשה כשבילי הרבה, או נתרוי לו". יאני רוצה לראות אם היית מקבל ממנו משתו אם חיית מאבר את החדמונים שלך. אפילו כסף למונית לא היית פוציא ממנו. לא מאחל לך לחיות

לטופים אותר. במונטה ערלו הצמירו אלי שני שומרי מתחילים, אשה בתריון, אברת מנוגות וארון אחר הספינה מגיעה יוררים, חמש מוניות מחלות. המשכם אותר. במונטה ערלו הצמירו אלי שני שומרי מתחילים, אשה בתריון, אברים מטבע ובישכים רצים לתפוש מונית, ררך אבר, ירויאל פרינסס" השלים אחי עם מסוק למלון.

בלאס ונאס הנעתי ער שלוש מאוח ועשרים אלה בידית, מלנימים ומשכים, צליל ומסבעות שומלטת. עראים למצות הזה.

23 ដោមជាំព

קיץ 88 ...הולך להיות קר. מוגני קונקורד נוחתים. על צוות הפיתוח של חברת "אירום" הוטלה משימה לפתח וליצר את דור העתיד של המזגנים המפוצלים. הקונקורד הינו פרי מחקר ופיתוח כן 4 שנים – מוגן

מדהים! בתכנון הקונקורד שולבו ידע בינלאומי ולקחים שנלמדו מתואי מזג האויר

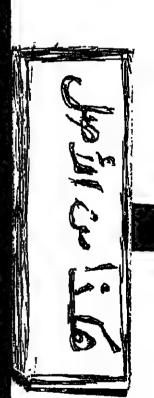
ב שי מ ח הישראלי. לקונקורז עיצוב חדשני פונקציונלי זהוא מיוצרבמגוון דנמים פונקציונלי זהוא מיוצרבמגוון דנמים עד נכ"ס. מהון דנמים מחולרית ומתאים לכל נחל חדר או אולם. זהינו המתן המפוצל היחיד המתאים לחדרים מתאים מתא תופוצל הדירי שינה. הקתקורד תשלב פעולה שקטה במיוחד עם רמת קירור גבוהה ביותר המתאימה גם לאיזורים החמים ביותר בישראל.

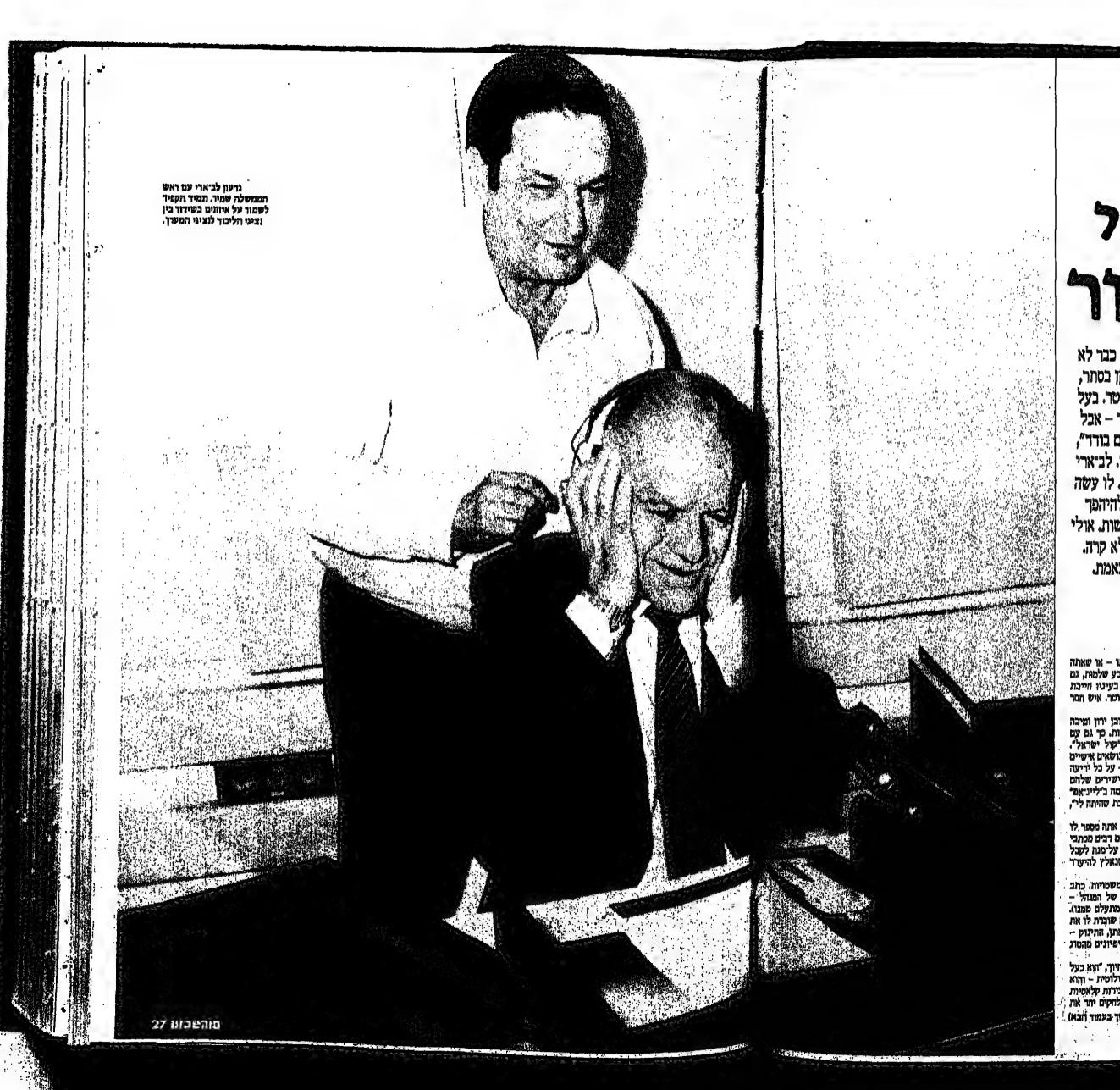

כוכב הקור

2ית המזגן

לב-אריר סוף שידור

גדעון לב־ארי זה רדיו. כבר 25 שנים. עכשיו כבר לא מנהל. מקצוען. חבר טוב ושונא מר. רומנטיקן בסתר, תובע שלמות, לא יודע לקבל סרוב. נוקם וגוטר. בעל כריזמה וקסם אישי. רודן כוחני שאינו מוותר – אבל דמעת אשה שוברת אותו. "בסך הכל הוא אדם בודד", קובעת השורה התחתונה. וזה עכשיו בעוכריו. לב־ארי לא תאם את מהלכי ההתפטרות שלו עם איש. לו עשה כז, היה מכתב ההתפטרות שלו יכול אולי להיהפך למנוף להדחת אורי פורת מתפקיד מנכ"ל הרשות. אולי ציפה שבעקבותיו יתפטרו אחרים, אבל זה לא קרה. ציפה הבודד לב־ארי הוא, מתברד, בודד באמת.

מאת אילנה באום

דעון לכדארי רואה את העולם כשחור לכן. או שאתה איתו – או שאתה נגרו. יורע להיות חבר טונ ושונא מר. רומנטיקן במתר, תובע שלמות, גם אם המושגים שלו כתחום זה שונים מהמקובל. נאמנות בעיניו חייבת להיות טוסאלית ומוחלטת. לא יורע לקבל סרוב. נוקם ונוטר. איש חסר ששרות. הרבה כריומה חרבה מספראישי.

בזכות הכריומה ידע להתחבר עם ממונים עליו. עם פרופ' ראובן ירון ומיכה
ינון, היו"רים לשעבר של רשות השירור, נשאר לב"ארי ביחטי ירידות. כך גם עם
טומי לפיר, מנכ"ל הרשות בעבר שמינה אותו לתפקיד מנהל "קול ישראל".
הכפופים לו מפתחים כלפיו יחטי תלות פסיכולוגית. מתייעצים בו בנושאים אישיים
ומקצועיים מגלים לו טודות. רצים לרווח לו – לפני כל אדם אוני – על כל ידיעה
בתחום שלהם, גם אם אינה לפרסום, והרכה לפני שהממונים הישירים שלהם
שומעים על כך. עורך נכנס ללחץ אם לב"ארי אינו מתקשר לשאול מה ב"לייניאפ"
ואם לא נתן איזו מחמאה תוך כדי שידור. "אתה יותר טוב מכל מאהבת שהיתה לי",
משפט שנשמע מפי עורך בחרשות והופנה אל לב"ארי.

יורע להקשיב, לייעץ. אפשר לקנות אותו ב"סיפורי צרות", "אם אתה מספר לו צרות ובעיות אישיות שלך – תוא מוכן לעשות בעכורך הכל", אומרים רבים מכתבי הרדיו. אולי הוא "מרפר את דרכו לעולם הבא" במעשים טובים שלא על־מנת לקבל פרס. לא שוכח להתקשר למזכירה חולה או לעובר הקרוב לליבו שנאלץ להיעדר מעבודה בגלל בעיות כאלה או אחרות.

מאור רגיש לניואנסים, אבל עושה "ברוגזים" בגלל שנעלב משטריות. כתב שלא אמר לו שלום איזה יום יכול, כתוך שעות, להיהפך מתכיבו של המנהל – ל"שפוף" (ביטוי בו משתמשים כחרשת ברדיו לגבי מי שלכיארי מתעלם ממנו). איש כוחני, רורן שאינו מוותר בקטנות כבגרולות – אבל דמעת אשה שוברת לו את תלב. יש לו שלושה בנים משתי נשים. שמותיהם – נתן, יונתן ומתן, התינוק – יכולים אולי לרמו משהו על אוסיו למי שאוהבים להשתעשע באיפיונים מהסוג מלימיני.

גרעון לביארי גולר בפרדסיאנה. "למרות זאת", אומרים עליו בחיון, "הוא בעל גימוסים אירופים". מבין וכקי במוסיקה קלאסית. יש לו שמיעה אבטולוטית – והוא אסילו מצוייר בתעורות המעירות עליכך – ומסוגל לזמום להגאתו יצירות קלאסיות שלמות. אהבתם המשותפת למוסיקה הכיאה אותו ואת טומי לפיר לחקים יחר את (המשך בעמוד הבא)

Kiacalo 26

לב-ארל

יקול המוסיקה". בצעירותו ניגן ככינור ובקרן. יש האומרים כי לו ביקש לעצמו קריירה מוסיקלית היה

הוא בעל השכלה רחבה, הרכה מעבר ללימודיו הפורמליים בפקולטה למשפטים כאוניברסיטה העברית. בתקופה בה היח ראובן ירון יו"ר הוועד המנהל של הרשות היו השניים מחליפים ניניהם פתגמים בלאטינית ומשוחחים על תרבות רומי. קורא המון. ספרי הגות ופילוסופית וקבלה, אבל גם ספרות יפה. משכים קום. בחמש ככקר, רחוץ, לכוש ומסודר, טרם צאתו לעבורה, מקפיר לביארי לקרוא פרק בתג'ך.

יש לו כוח רצון מרשים. איש כבריגוף שאחת לשנה גוזר על עצמו ריאסת נוזלים לחודש ימים, שותה מים כלבד, מתפטר כאותו חודש מעשרים קילוגרמים ויותר ולא מחסיר יום עבודה. בכל שנה הוא מגיע לשיא משקלו (הרבה מעבר למאה קילוגרמים) בספטמבר. מפצה עצמו למפרע. אוכל באותו חודש כמריות, עד שכפתורי תולצתו מתפקעים. אוהב אוכל פשוט – והרבה. לא אנין־טעם. לא מסתדר עם טעימות קטנות ונימוסיות. הכל במאסות. כך היה אצלו גם עם העישון, לביארי עישן המון עד שלפני 15 שנה אמר לו רופא כי קולו ייהרס בגלל העישון. הוא הפסיק. מיד. את הולילה הגרולה הוא מתחיל בערב, והיא נמשכת ער שהוא הולך לישון. טיפוס חדימשמעי וברור: "לו היה דמות מתוך תפיסת קלפים - אי־אפשר היה להשתמש בג'וקר במקומר" – אומר אחד מידידיו.

ניגור למח שאולי ניתן היה לחשוב על ארם כזה, בתפקיד כזה, יש לו גם ירירי אמת. ביניהם טומי לפיד: "מאו עוכתי את רשות השירור גורתי על עצמי שתיקה, אכל את יכולה לכתוב שגרעון הית המינוי הכי טוב שעשיתי ברשות. והוא גם חבר יקר שלי". לב־ארי, אגב, חיח מי שבומנו הציע ללפיד לשרר מרור ברריו -- כך גולדה התוכנית "השבוע שלי". חבר נוסף של לביארי הוא ראובן ירון השוהה עתה כמו"ל, וכרשימה גם השחקן יוסי גרבר, ואורי זוהר - עימו למד לכ־ארי כתיכון "שלווה" בתל־אביב. ויש גם החברים מקרב הכסופים לו, כמו שלום קיטל ודור מרגלית המתפטרים ויגאל רום, מי שניהל את חטיבת החדשות ברדיו ועתה הוא השליח המיועד של רשות השירור לכון – אכל זה ככר

"כסך הכל הוא ארם בודר. לא פתרת עם אף אחר עד הסוף. מקבל החלטות חשובות כלא להיוועץ באחרים", אומרת אחת מחברותיו בעבר. אגב, התכונה הזו של ה"לונר" עכשיו בעוכריו. לכיארי לא תאם את

בדיוק תואם תרמית של אדם כטות כעצמו.

גם על נישואיו לגירה יונס, לפני כשנתיים, שמר

ליריד. לו תיכנן את המהלכים נכון יותר - מכתב . ההתמטרות שלו יכול היה אולי להיהסף למנוף להרחת אורי שורת מתפקידו כמנכ"ל הרשות. בסתר ליכו, כך אומרים, כנראה צימה שבעקבותיו יתסטרו שאר מנהלי חמריה: סחיים, חיים יכין ויוסף כראל, כמו גם מנחלי חחטיבות שתחתיו. בפועל, איש לא התפטר לאות

augenio 28

נפרדו דרכיחם, לא בריוק ברוד. ברשו נישא - נסס הכחיש כי הוא עתיד למינשא. כך גם כשנירה היתה בסתר – לגירה יונס, עודית הפסה בסלוותית, שענה בהריון. לא סיפר לאיש. היא מצירה, אמרה לשואלים כי "פשום השמינה". רק שאת מתן, תוצאת ההשמנה בגללו את כעלה. המיסתורית, לא ניתן היה להסתיר, כמו גם את החדיון העכשווי שלה.

בכתבות נהלא רבותו שהתפרסמו על אהיותיו יש. מעט מאור פרטים אישיים. בכולן לא שכתו הכוחבים ללביאדי קול כאם מיוחד עם נטייה לדרמה מי לציין שהוא מברסם את צטורן האגורל שלו, ואותה

מחייב כלשהן – וגם או הוא בורה מהר.

מופת לרכים אחרים. שונא להיות חייב. כשהא הל למסערת עם חברים – על פי רוב הוא המומין. נגל

שנות כתונתו כמנהל הדדיו, משלם לא שתה כוס (ש

על חשבון רשות השירור. משלם כמזנון בעבור מ

פחירו משקה או כריך. לא צכר וכוש. גן עם ניה

ם המשפחה הקודם של גדעון לכא" כה גרוסקופ (ראש גדולו, אביו, עודדין, הה שעיברת את השם ללב־ארי. את אשה הראשונה, יעל, הכיד בעת לתור

המשפטים באוניכרסיסה, רעוב אותה כגלל אונה נעורים שחזרה לחייו אוצ' ששניהם היו כבו נשאם

וכעלי משפחות. אתוכתו עובה כעל ושתי לחו

בארה"ב ועלתה לישראל. גרעון עוב את יעל נהים עו"ד מצליונה, נשואה לאיש עסקים) עם נתן ויונהן. והשניים עברו לגור חד, בכל מקרה ותמיד הוא ממיד לראות את הבנים שלוש פעמים בשבוע, מקשיו לוא

סעמיים ביום מדבר עם אמו בטלפון. כפולניה

כעבור כמה שנים של חיים משותפים עור משו

את אהובתו השול לחיות עם כדמלה מנשה, או מהוה

אולי זה לא מסתבר עם תתרמיה הפשחה

ברירה שבורה, צנועה, כשכונת גילה ביוזשלים

שהקשיב ארפעם לאחת מתוכניות הרדיו שלו ("בינינו לבין עצמנו", "הנושא כטיפול" "הטור השבועי"). יתקשה שלא לחזור ולזהותו. סביב הקול הזה נכתבו לא מעט מלים. בין היתר של גרשום שוקן, עורך "הארץ", שברצמבר 74 האזין לתוכנית של לביארי וכתב כך: "השעה 7.05 כערב שבת. גדעון לביארי פותח את שערי הרפת ומוציא את הבאטו פרומונדו שלו למרעה השבועי... כל פעם אני מרוחק מחדש לצירוף חדיפעמי זה של קול טעון חשיבות כבודה, אם גם מעומעמת, ושל שאלות הפוגעות במרחק של מטרים מאיוושהי מטרה מתקבלת על הדעת...". אומרים כי מאו אותה רשימה מטרב לב־ארי להיחשף בעיתונות. חושש להיסגע לא

לב־ארי הוא אולי העיתונאי היחיר שלא רק אינו מתראיין, גם אינו מדבר שלא לציטוט עם אף כתכ שמכטה את רשות השידור. וווא גם אינו משתף פעולה בהבנת כתבות עליו. שונא עיתונאים. מקבל "פריחה" כשהוא נמצא כאירוע מסוקר לתקשורת. שומר בקנאות על פרטיותו.

כסוד. יום לפני החתונה, כאשר פגש את חברתו

גרשום שוקו, "הארץ", רצמבר 74: "השעה 7.05 בערב שבת. גרעון לב־ארי פותח את שערי הרפת ומוציא את הבאסו פרופונרו שלו למרעה השבועי...".

לא עם אדמונד טחייק, מנהל הרדיו בערבית, שנחשב הקודמת, כתבת "קול ישראל" כרמלה מנשה, עוד

ברדיו וסטודנטית לתואר שני בלימודי מיסטוית והיום הבתבת הצבאית של יסול ושראלי אין ולמי

אומרים חברים, אבל יש לו חוש חומו. למאר אות לספר בדיחות, וממש "מת" על מתיונות יוד ל השררים מייק תולד ומשה מימור היו מחלפים

מקבל־התפטרויות־אורי־פורת (צילום: שמואל רחמני). לב־ארי לא תאם את מהלכי התתפטרות שלו עם חקולנות. לו עשה כן, אולי חית מכתב החתפטרות שלו נהפך למנוף לחדתת אורי פודת מתפקידו כמנכ"ל.

THUIT TO DETER

חזק את שערך בחכיכה רגילה עם שונכו כולטֶו-היחיד שגם מחזק את שורשי השיער.

שולך לחשתמש בשמפו רגיל כשיש לך

אפשרות לחשתמש בשמפו פולטן - חשמפו

מכול טרוכוסכריד - חומר טבעי חמחזק את

חטוב ביותר לשערך:

.שנרשי חשיער

במן על עור הקרקפת.

במנע היווצרות שומנים.

שמפו אידיאלי לשימוש יומיומי.

מטפח שיער מכא ו 🔳 מעניק ברק ונפח לשיער והופכו קל לסירוק. שימוש פשוט, קל ונוח.

זה הזמן לתחליף את השמפו הרגיל, ולעבור לשמפו הטוב ביותר חקיים בשוק.

עבור לשמפו פולטן - להשיג רק בבתי מרקחת.

אביק ווה עובר.

קיבוץ נוה ים ליד עתלית: בפארק 64-842582, החניון: 4-842240

הוכצות לארועים והפעלות לילה: "מירקין הפקות", לימין 7ב", תיפוז. טלפונים: 532230, 53426, 336644, 336436, איתורית – 64782710, בנוי 3059

מאת נילי פרידלנדר צילומים שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

אם ממשיכים לוסוע ישר, מניעים לש־ לט שמוביל לחניון "רקפות" (רשות הג" נים הלאומית) ואחרי כמה מטרים צפוי נה, מימין, לחניון גכעת ההגנה. אפשר להביע גם עד האוניברסיטה ולחניון הצוק כמה מאות מטרים מכאן, מעל שוויצריה הקטנה. בשבתות זהו התניון המלא יותר. בימִי חול – כמעט ריק.

מימין, כניסה לחניון חורשת הארבעים. עוד דקות אחדות נסיעה והנה שכונת דניה חורה לציביליוציה. הליכות קלות, אפשר לעלות ליד חניון

ההגנה ושבילים שמקיפים את הגבעה. סכיב לאוורי הפיקניק.

מחניון הצוק, אליו מגיעים מהכביש בין עוספיא לאוניברסיטת חיפה, יורדים להליכות ולנסיעות. מערבה מאוורי הפיקויק יש שבילים צרים לפיצפור הצוק. המקום משולט. הליכה של חמש עשרה דקות ללב הכומל, למבט על הצוקים והאורנים עד הים במערב. עולי הכרמל ממרכז אירותה נתנו להם שם נוסטלני "שוויצריה הקטנה".

 הליכה מחזיון רקפות:
 הליכה קלה של שלוש שעות לכל המ־ שפחה. מחניון הרקפות, קילומטר צפונה לצומת דמון, ממורח לכביש חיפה־שוס

לחניון נוטעים קילומטר אחד מהכביש, בדרך עפר מצופה אספלט. בכניסה לחניון מולג דרכים. פונים ימינה בכיוון השלט "עין ושרים". יורדים לני חל נשר ורואים את הפירות האדומים מבשילום על עצי הקטלב. פונים ימינה,

בין אורני הגלעין, והולכים עד פניה חדה שמאלה וסלע מסומן אדום מימין. באן ממשיכים שמאלה עם השביל המד סומן באדום ורואים, משמאל לדרד, חל־ קות הקלאיות של הדוונים. פיתול בדי רך מוביל לעין נשרים, מעיין שכבה. מתחתיו – אתו קטן עם אַלון עתיק ועי נים והקטלבים (עם הנזעים האדומים). מי חזיתים. משמאל – חניון אורני חס" צי דפנה (ער אציל). לא לשרעת את מי הַמעִיין, ולנוח. חזרה לעיקול הַדרך עד עוספיא. מגיעים לחורשה של אורנים שלהם. מכאן ממשיך הכביש למותרקה באדום מביל לצומת דמון ואוחנו פינים ממנו בכביש בחורה לדרך שפונה לחניון

חמשוחור של לורנס אולופנט, אליו פו איים נדקרים בקוצים של הדתמה, ומני באן גו שוצה הישות בתקופה השליחון הוא לביחון נחל בוסתן. משמש עים ימיוה לשדרת בושים. ימינה, צפרי הבריטי, לידו הניון עם מים. מכאן יורי דת חדרך למתנה תנועת הנוער ולנחל ביום כבית יד לבנים לוכר תחללים חד" נת. עוד במה מאות מטרים, סגיעים יצר. רואים את השילוט לשביל הדרר - רוזים במערכות צה"ל, מכאן ממשיכים - לחניון רקמות כשהולכים ליך שותים.

ימר. רואים את השילוט לשביל הדור הדים בשטור הכבר הדווי, ולכפר הב: ריחונים: מרוזה, צרורה וווטדו לבוח, כר לביוון שופניא, הכפר הדווי, ולכפר הב: ריחונים: מרוזה, צרורה וווטדו לבוח, כר זים, עם מבט על מטעים וחלקות מעוב דווי בשוליו. ממשיבים לוטוע מערבה, לם צמחי חה נפלאים. אחר הדי דווי בשולים משיבים הופיות היפרה בארץ. דות. אחרי חצי קילובטר מתחברת הדי דווי אורנו ורושלים הטבעיים. בצומת למי שמתכונן להסתובכ בכרבל כראי

EXECUTE TO SERVICE

יערות הכרמל נעים לטייל לוקחים את הכביש שיווד מזרחה. בת' נסיעה של שלוש שעות עם חניות קצי בקיץ. לא טיולים אדובים וק' חילה הוא מצופה אספלט, בהמשך זו רות בדוך. שים אלא טיולים קלים ונעי־ מים בשעות אחר הצהרים, בנ־

כל הברמל מלא תניונים של רשות הננים

הא טלמן אבו רוכן, בן עוספיא.

ידר מף ברמל:

עמיצריה הקטנה נכומל: נוף אפוף נווים של ירוק.

71. יערות הכרמל בקיץ

משח ובהליכות קצרות, לפיקניק, או כדי לנמור יום חם ומעיק באחר צהרים

הלאסיים, גם למנגלים, כך שלא צריך השולים שלפונו משלבים הניה בחניור וים עם נסיעות והליכות למקומות הי־ פת מדיכנו בטיולי הכרמל כמו תמיד

מה שטוב בכרמל שהוא קרוב, במרכז הודין, ווש בו הכל. במזג אוויד חמסינו אל רואים את חבתים של הכפר הדרוזי קראים גם ארן הגלעין ועים פה במיוחד והצירוף של הנופים היווק תמיד עם החניונים (רשות הג' ים, החודש הטבעי (שבורות טבע) מגיעים למצמה בר יחודה מעל קיבוץ היעות הנטועים (קק"ל) מאפשר להי מ כא, גם לבד וגם ביחד, ואיך שדו־

מחילים לנטוע מתחת לחניון המוחד דך עם תכביש היורד מחכומל, ליד בין אחד לפנות שמאלה, לכביש לקנות מפור טיבון שבי כ שתקלים לנטוע מתחת לחניון המוחד האוניברסיטה, לושר, ואנשר לעלות בו כלא דמן אמשר לפנות שמאלה, לכביש של תחברה למגנת הטבע. שתקלו הברמל – מכיוון צומת אלי האוניברסיטה, לושר, ואנשר לכיוון הקריות: 127 שיווד לכיוון עתלית, וכביש חתוף. של תחברה לכרמל או לרדות לכיוון הקריות:

דרך עפר, מתאימה לנסיעה בכל סוגי הרכב. ממשיכים בנסיעה לפי השילוט • לאורך הכומלו

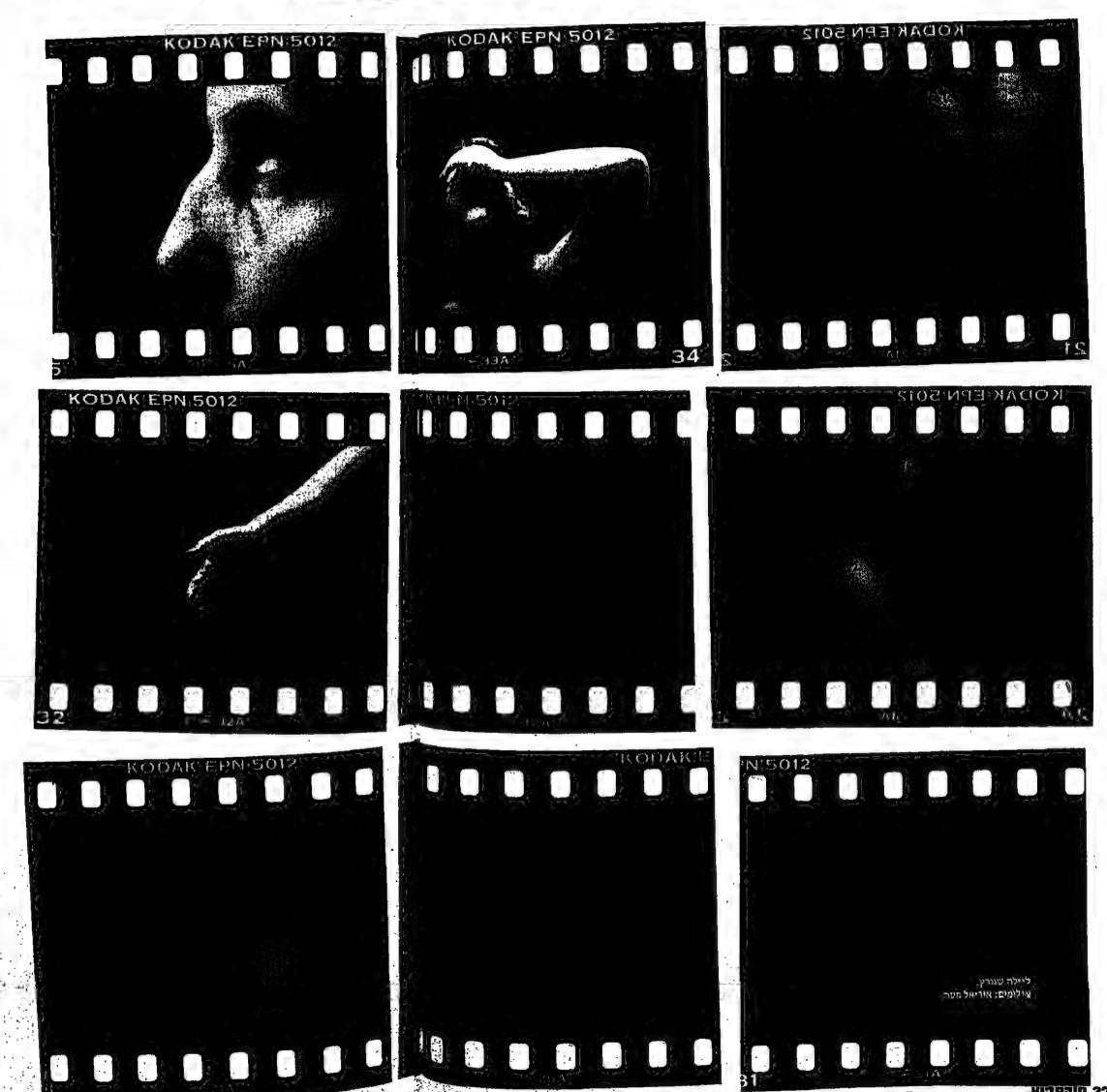
בחוך ומעל שמורות הטבע של נחל יגור נסיעה של שעתיים עם חניות באזורי ונחל רקפת. הנסיעת בגובה 400 מטר מעל פני הים. הנסיעת בגובה 400 מטר מעל פני הים. שלושה ק"מ אחרי המתרקה כבר מני עים לקטעי הנוף המיוחדים. תנים בצד עים לקטעי הנוף המיוחדים. תנים בצד

חדרך ומביטים רחוק (ביום בהיר) עד לגלבוע ולהרי נצרת. למטה, הנחש הזוי יותד (עכודה של הקק"ל) עם שולהנות רוד של החרדופים שפרוחים בנחל קיי אבן ומערות קבורה עתיקות. שון. ממשיכים בנסיעה צפונה בין האלו: ובחזרה לכביש: נסיעה בכביש דרך כר הדרך רוצה את נחל חוסייפה ומצד שמי לע. קבוצה אורנים טבעיים ויפים שני

נבוהים. פונים ימינה ואתרי 200 מטרים . ולכפר הדרחי דלית אל כרמל, הכפר חדי רוזי הגדול בארץ. ינור. רוזרה לדוך ולבית השומר התרום. חבאור שלו ידוע, ופחות ידוע הבית אם עושים קיצור, דרך השדות החקלי כאן גר שומר היערות בתקופת השלטון

דך עם הכביש היורד מחכומל, ליד בין אורני ירושלים הטבעיים. בצומת למי שמתכונן להטחובכ מכרמל כדאי האויברסיטה לושר, ואנשר לעלות בו כלא דמן אשה לפנות שמאלה, לכביש לקנות מפת טימון שבילי כרמל בחנווות

3) RIDEDID

コクリタカ

ליילה שוורץ. מודל מקצועני לציירים. אשה. חיה לבד. ילדות מעולם אחר. כגרות מתאחרת. נשיות וסכל שנהפכים למושגים זהים. אחרי הדכאון, מעבר להתמוטטות, הנשיות נהפכה לאנושיות. ועל הנשיות שלה, היא אומרת, היא צריכה להודות לנתן זך. משורר. על העבודה שלה היא אומרת: "העירום שלי הוא הכוח. רוב בני האדם פוחדים מעצמם, רצים כל היום אני לא יודעת לאן, כמו מטורפים. אני עומדת ערומה לגמרי, שעות, מול בן אדם, בלי לזוז. מהמבוכה ומהפחד שלי אני בונה את העוצמה".

מאת בילי מוסקונה־לרמן

יא פנתה אליו וביקשה שיצייר אותה. נפגשו לשיחה בדירה שלה בתלאביב. היא ישבה מולו וריקלמה: אני קטנה במבנה, אבל כשאני מרגמנת אני נהפכת להיות מונומנטלית. הגוף שלי דק ורוחני במותניים וכבד ואדצי ביורכיים. הוא הקשיב לה טוב טוב, ואתריכן משך בכתף ואמר בספרדית: השועל יודע מפני שהוא שועל, יותר יודע מפני שהוא זקן. היא לא כל כך הבינה מה דוא מדבר כד היא לא מבינה ברמום, רק עם משפטים ברורים היא מסתרות. בכל אופן הם רשמו תאריכים ביומן וקבעו טדר עבורה ברור. אותרי במה ימים אופן הם רשמו לקיטבו בכאי כמה מטרים של כד משי לא טווי כבכע ב"ן, היא הביטה לקיטבו בכאי כמה מטרים של כד משי לא טווי כבכע ב"ן, וות תותוני כותנה שהודים, שני קרטונים ריקים של כיציט, ועלתה על האומונים לירושלים.

שמונה ככוקר בקרית משה, שכונה חרדית בירושלים. המודל ליילה שוורץ מול הגייר דור הרדן: גולגולת מוארכת, צוואר רקיק, ירכיים עכות, רגליים קצרות, עור תום הלק. עשרים והמש דקות קפואות כוארר

. (תמשך בעמוד הכא)

33 RIDEDID

ציור של אבותם פטו, על בד, בצבעי שמן (מידות:

(המשך מהעמוד הקודם)

חשוך. היא יושבת ברגליים פשוקות על כיסא עץ, ממקדת אישונים, קופצת את המה. הוא שורט את הבד נעצבנות עם מכחול עבה, ממלמל בטרנס, כולע רוק, מסתכל עליה ושוב שורט את הבד. אחרי הקפה מול הכד הרטוב.

הרדו: הסבל שלך לא נמרט בעיניים. רק קו של העקשנות בפה. הקפריזה. הנחישות. הכוח לתת למה שאת עושה חשיבות עצומה. להישרך.

ליילה: כתמונה הואת יוצא משהו מהמירמור

הרדו את איימת עלי. ישבת קרוב עם כל הגוף ערום והשריים והרגליים והעיניים שלך היו מנותקים. התחמקת. משהו עצוד בך. לא התממרת.

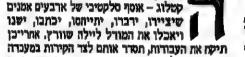
ליילה אני מתפשטת ומתנתקת לתוך העולם

ליילה שוורץ. אשה. נולדה באלף תשע מאות ארבעים ותשע בקהיר, גרה היום כארבעים מטרים רבועים בתלאכיב. רוברת צרפתית ועברית. חיה לבר. משמשת מודל מקצועני לציירים מהשורה הראשונה: קרישמן, אהרון בלעדי, הומשטטר, סטימצקי, אורי רייומן, יאן ראכוורגר, תרולר רובין.

הנם שלי הוא הכתו. רוב בני הארם מו לאון, כמו אני לא יודעת לאן, כמו ק לגמרי, שעות, מול בן תך שלי אני כונה את

הכי אני מעניינת את אני הכי חשובה בחיים האלה. לאף אחד אני לא חשובה, אז לפחות לעצמי אני חשובה".

וציק התשששר אומר: היא ילרה שמודקנת. האשה הואת, ליילה שוורץ, משתמשת בחיים כמו מפד מעברה היא מערבכה חומרים נמכחנות זכוכיה ששמת, וכאתו זמן בדיוק היא גם החומר שנחקר תחת ערשת מיקרוסקום מגדילה. שאר האנשים הם עוזרי מוקר שמומנים לחביע ועה בקצב שתוקרת מחירה, ובומן שנוח לה. בלי היסוס היא לועתת מאנשים זמן שלם כדי שהרידו את ופינצמה שלתם, יגעו, ימששו, יציעו דעה, רצוי רצינית, ימבידה, יתייחס, ועוד פעם רישום של יחיאל סגל, צבעי אקרוליק על נייור

תישה את העבודות, תסדר אותם לצר הקירות במעברה הביתית שלה, תצער שעות בין הפורטרטיים הפיגורטיביים והאקספרטיביים בוואריאציות על הנושא הנחקר: פנים גוף, עמידה, שכיבה, כדיעה. בחוך חיבת זכוכית, כלי כתם אחר של לכלוך על החלוק הלבן שתוצתיו הגוף העידום, בלי קמט אחר של עייפות על

משפטים • הכי אני מעניינת את עצמי. אני הכי חשוכה בחיים האלה. לאף אתר אני לא חשוכה, או לפחות לעצמי אני חשובה. לא אצל כל האנשים זה כך. לא את

כל אחד עצמו מעניין. רוב האנשים עצמם לא מעניין אותם. הם עסוקים בעניינים אחרים. בלהתקדם, בללמוד, כלהשיג רברים. אני – מחוסר ברירה ועל מנת להישאר כחיים – הייתי חייבת לשמור על עצמי. להתעניין בעצמי, לפתח את מנגנון ההישרדות.

אני לא גדלתי עם שורשים. העבירו אותי ממקום למקום כמו חבילה. בלי סדר. בלי גן, ביורספר, משפחה. שום רבר. כל כמה שנים אני בונה לי זהות חדשה. בין הומנים אני מרגישה חסרת זהות, חסרת גיל, חסרת מסגרת. סוג של נתק מהמציאות.

(מידות: 100/70 ס"מ)

באתי מַקרקעית החיים. אני מכירה את החוקים ● הכי בסיסיים. למשל, אני יורעת כריוק מה זה כרידות. רק עם הכללים של המציאות לפעמים קצת קשה לי.

• כמשפתת אצלן גרתי סיכלתי תתושה תפלה של המושג ווגיות. היה אצלי כלכול מחולט בין טוב לרע, בין גבר לאשה. כל העולמות היו אחד בתוך השני. הרגשתי שאני חייבת לתת לעצמי לעבור תהליכים כדי להגיע לאיזה סרר מינימלי. החיים פלטו אותי לשוליים, ואני החלטתי ללכת עם זה עד הסוף. נתתי חופש לכל מה שהרגשתי הושבתי שנכון לעשות. אני חיה את כל השירופים שלי עד הסוף.

כיוגרפיה: ליילה שוורץ גדלה אצל ארבע משפחות מאמצות בפרדסדונה: פיקרש, בינוכאום, בוכבינדר, סורקניץ, כלום. משך שנתיים וחצי, כין תקושת האיבוץ, חיה עם אמא שלה כבית עיוורים.

פרדס חנה. כשנת 1952 החויקה הגכרת פיקרש 14 ילרים נזקקי סעד. "ילדי פיקרש", קראו להם במושבה גברת פיישרש היתה אופה בכל יום שישי ארבעיוומש עונות. לא קרמים, אבל שמרים לפחות. ילך רוה בפיחור היתה מכניסה למזווה ונותנת לו -בחיפו – לאבול את הכנגה היחידה שהיתה כבית. אחת

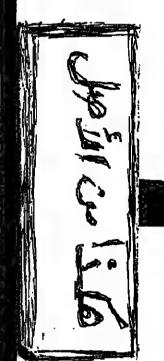
"הייתי עוברת דנדיבית המשוגעים של פרדס חנה ועושה לי טכס קטן פרטי עם אלוהים. מנשקת אותו בשביל שלא ישגע אותי".

הילרות בקבוצה היתה תינוקת בת שנתיים בשם לאל'ה שוורץ, גברת פיקרש וליילה נפגשות. גברת פיקרש, אשה בת שמונים, מנשקת את ליילה פעם אחת ועור

גברת פיקרשו מה את עובדת עכשיו, לאלוהו ליילה: אני מודל. מציירים אותי. נברת פיסרש: נו... ומזה את מתפרנסת? הנברת הוקנה, אלמנת שוחט, מושכת כמטפחת ונוכרתו את היית איזה שנתיים ככה כערך כשישכנו בשבת כולנו במרסכת ושיחקנו, כל הילדים ואני. את רצה כחצר והייה ליד החכית נפט, וכנראה שתית קצת נמט. אני מיד לוקחתי אותך על הידיים לר"ר נוסנבאום כמינה, והוא אמר לי – גברת פיקרש, זה שום דבר הילרה רק קצת ליקקה, תגי לה לשתות הרבה חלב. אני כנה וסיפרתי לאמא שלך, והיא מיד באה ולקרת אותך

(המשך בעמוד 34

35 ชเอยอโอ

אני דורך מדור ופועל מדור. לאטיפוס ישנוני

על מירה שליטתי בשפות ורות או על כך שטיימתי לימוויי כהצטיינות או דברים כאלה.

ככה, המחיר שהמשפחה משלמת על עיסוקי הסוליטי בליכך גבוה, שאני מרגיש צורך לסצות אותם, את סוסי השבוע אני משתדל להקריש למשפחה גם לי רגם להם יש צורך בפיצון הוה לשוחה ללכת יחד לבריכה, לטייל, סתם לחיות יחד בבית. ביום שישי אחה"צ אני מנסה למלא את שעות השינה שחומרתי

החברים חטובים הם חברי ילרות, שבנים, וחברים מהעבורה הפוליפית. החבר הקרום ביותר שלי חיה במשך שנים בצרי השמאלו של המפה תמוליטיות עובדה שלא השפעה כחוא זה על מערכה החמים יישארן חברים שלי אני חיול חביתה, ככל ערם בעוקב מפגו שאנו

אמת היא שאני מתקשת לחשוף את עצמי בשטח הפרטי. אני לא בנוי לזה. קשה לי לדכר על נושאים אישיים. כזה אני מאור סגור. אני משתדל להפריר בין חבית והמשפחה לבין העכורה. עד היום לא עשו לי ראיון אישי בכית. תמיד נחשפתי כעשיית בתחומים השוגים או על רקע של עימותים פוליטיים. לא תקראי בעתון

אשתי והילדים לא מעורבים בחיי הפוליטיים, גם במשך השפוע, מערב, אירות ערב אצל הורי, אשתי או בכית, אוז'כ צופים, ב"יומן חשבוע", וואים, קצח טלוויויה וופגשים עם חברים, ואני המיר. מבקש שלא

הקרובה בינינו. עמשינ קצה תעקרה אליו בפופן: של רכר, אתה נשאר עם ומשפחת החברים הקרבים חום איתר גם כשאתה מצליה (גם לשאתה בשפק ווה כעצם המבחן האמיתי לשפחון יש לי היבת הנים שהולכים איתי ככר שנים האף פעם לא היתנג את הירידות בהצלונות אני בטוח שנם אם אעול את המליטוקה, גם התכרים המוכים להפותי בתחום הח

ובואש עומה המכודה ליה כנו שה חחוץ ומפלא מקום שר הפנים. נשור, אב לשונים אני בומות צהדה.

רוני מילוא חבר כנסת

יליד תל"אביב (1949), למד בביה"ק בוייהודת ותיכון תדש בצבא שרת בפרקליטות הצבאית. למד משפטים באוויברסוטת ת"א, תיח יו"ר ההאחדות הלטוחנטים: ב־1975 שופל השיון עופר דיון שנחיום אחים היה החיים הצעות בותר בפנסה עסור בראש ועדוביעדות וחליעה

אותי. אני קורא ביוגרפיות ואוטוביוגרפיות של מנהיגים וראשי מרינות כי מעניינות אותי התפתחויות הסטוריות כמו גם תהליכי סבלת החלטות במדיניות. למשל "ימי ככית הלכן" של קיסינג'ר, ספר מרתק, אקטואלי, ואפשר להשליך ממנו על דרך של ניתוח בעיות ופתרונות אפשריים. מדי פעם אני קורא ספר שמדברים עליו, כמו "קופסה שחורה" של עוז או "בתו", של קניוק, ממנו נהנתי מאוד.

את ידו של מי אינך מזכן ללחועז <u>ערפאת או מישהו שמשרת אותו. ואני נמוע ככל האפשר</u>

על מה קשה לך לסלוחז <u>על גרימת עוול מתוך כוונה רעה, על פגיעה בכאלה שאינם יכולים</u>

למי היית רוצה להחטיף סטירהז לא מרביץ. משתמש כפה לצורך זה.

מה מקומם אותךו <u>עוול, עיוות דין, תופעות שחיתות שלא נעקרות.</u>

מתי אתה נבהל מעצמרו כשצריך לקבל החלטה שהיא בלתי הפיכה.

<u>שיקול דעת והכרעה עניינית, ביכולתי לעמוד על דעתי גם כשאני במיעוט.</u>

מה הכשלון שלךז התדמית השלילית שהיתה <u>לי כתחילת דרכי הפוליטית.</u>

את מי אתה מכבדו <u>אדם שעומד על דעתו ולוחם עליה גם כשהוא במיעוט</u>

אילו אנשים שפגשת הרשימו אותך במיוחדו *בגין, שמיר, סטיבן שפילברג.*

את מי היית רוצה להכירז <u>ז'כוטינסקי, ג'זו קנדי, צ'וצ'יל, מאו טסה טונג.</u>

מה אתה רוצה להיות כשתהיה גדולו <u>שר החוץ או שר המשפטים.</u>

מה עוד היית רוצה ללמודו <u>הקטוריה, מתקופת ימי הכיניים ואיכר.</u>

אילו נשים יפות בעיניךו <u>נשים אקווטיות, מהמזרח הרחוק.</u>

מה מעליב אותךז *כשנאמר דבר פוגע שהוא חסר יסוד.*

מה מערער את בטתונדו כשמנסים להוליך אותי שולל.

כמה אתה נאהז <u>כדברים שעשיתי כזמן שהייתי במשרד הפנים.</u>

משמעית, ולכן יש לי שונאים ואוהבים.

אילו תכונות אתה מעריך: <u>אחריות ושיקול דעת.</u>

איזה משפט שבה את דמיונךו <u>משפט דרייפוס.</u>

מי היה ניבור ילדות*רו <u>מאיר הריציון.</u>*

מה רצית לחיות בילדותרו *עורך דיו*.

מה מנוטי בשבילךו נאום טוב של בגיו.

מה ישראלי בעינירו <u>הפוזים, פרחים, מנגל.</u>

<u>בתוכניות חסכון לקניית דירות לילדים.</u>

השטע הזה השפיע על עיצוב דרכי בחוים.

בישראל עוד 4 מליון יהודים.

מה מביך אותך: <u>לדכר על עצמי.</u>

מה המאכל האהוב עליךו <u>חצילים.</u>

מה אתה אוהב לקנותו עטים.

מה אתה מת*עב*ז <u>מדוזות בים.</u>

<u>מה מעצבן אותךז כשמישהו קוטף פרח מוגן או משליך פסולת לושות הרבים.</u>

מה לא מוסרי בעיניךו <u>כל דבר שמביא להחלטה לא עניינית מתוך שיקולים זרים.</u>

מתי אתה מתביישו <u>כשאני רואה שנגרם למישהו עוול ואינני יכול לעשות דבר.</u>

איך אפשר להוציא אותך מהכלים: <u>קשה. כפיות טובה ועוול יכולים להרגיו אותי מאוד.</u>

באיזה מצב אתה שונא להימצאו <u>כמצב של חוסר אפשרות להשפיע על מהלך העניינים.</u>

נאיזה מצב אתה אוהב להימצאז *להיווכח שהחלטה שקיבלתי עומדת במבחן המציאות*.

אתה אדם חזקז במהז <u>כיכולתי לעמוד תקופה ממושכת בלחצים תמידיים ולשמור על</u>

מה עקב אבילס שלך: <u>שאיפה לפרפקציוניזם ולפעמים דרישות גדולות מדי מעצמי ומהס־</u>

יש לך שונאים: <u>אני לא איש נייטרלי, אלא אומר את דעותי ולוחם עליהן בצורה חד</u>

מה היתה נקודה המיפנה בחייך: <u>כחירתי לכנסת ב־דל יחד עם וצחון הליכוד בבחירות.</u>

אילו קיבלת בירושה 100,000 דולר מדוד שלא הכרת, מה חיית עושה בכסף! <u>מסקיד</u>

היית רוצה לקום בבוקר ו...ז לשמוע ברדיו שהערבים מוכנים למשא ומתו ישיר, ולראות

מתו זכרון הילדות החזק שלךו <u>קטע מסרט על השואה קרון מלא ילדים המובלים לאישווי</u>

יץ ויהודי זקן מרים ידיו לשמיים ואומר - אלוחים, אם אתח קיים, איפה אחה עכשיוו

האם יחטיך עם ילדיך דומים ליחסים שהיו בינך לבין חורידי דומים מאוד. גם אבי עבד

קשה מאוד וכשהיה בבית, השחדל לחת מה שיותר לילדים. עיקר נטל הבית חיה על אמא.

מח קיבלת מחביתו כוח רצון ואופטימיות, לראות את חצי הכוס המלאה ום במצבים

במה השתניה בשנים האחרונותו נעשיתי יותר מאופס בתנובות ומיתנתו את התבשאניותי.

מה מויט אותך: <u>הרצון להשפיע על התפתחות מדינת ישראל בדרך שאני מאמין כה.</u> אילו החלטות נועזות קיבלת בחייךו <u>להתפטר מתפקידי במשרד הפנים על רקע אי קבלת</u>

בחופשות אני אוהכ לטייל, ללכת ברגל בהרי ירושלים ובגליל. אפילו עכשיו, בעומס שלפני הנחירות, פיניתי לי יום והצטרפתי – כהורה מאבטח – לטיול עם הכיתה של בני. נהנתי מאור. זה היה ניהוי ראש נהרר. כשאפשר, אני אוהב לרדת לאילת. לשחות בים ובכריכה. לשכב בשמש ולסרוא. לצאת סצת

בחו"ל, אילו יכולתי לבחור, הייתי נוסע למזרח הרחוק או לדרום אמריקה. מספיק דתוק ששום טלפון לא ישיג אותי. כשאני בנסיעה בתפקיר, בין פגישה לפנישה אני מסתוכב בעיר, מנסה לראות כמה שיותר. זאני מארגן לי סוף שבוע חופשי לטיול. רק בגרמניה לא ביקרתי למרות שהוזמנתי פעמים רבות. ואני נמנע ככל האפשר ממגע עם גרמנים. מבחינתי, החשכון ההסטורי עם גרמניה לא הסתיים, ובווראי כל זמן שחיים עמנו שרידי השואה. אני חושב שגם מבחינה מעשית אסור להפגיו נורמליזציה ולמחוק את השכון העבר. ככל שהגרמנים ידעו שלא שכחנו ולא סלחנו, כך ירגישו יותר מחוייבים כלפי ישראל.

״תמיר רציתי לעסוק כצר השיפוטי של המקצוע. זה כמעט הניגור הגמור לפוליטיקה. בפוליטיקה אתה כל הזמן קשור לאחרים, יהשופט נמצא רק עם עצמו".

לחזור לתקופות קורמות. דרבה יותר מעניין אותי העתיר ומכיוון שאני אופטימי, אני בטוח שבעתיך יהיה סוב יותר. אם הייתי צריך לבחור הכל מחרש, הייתי בותר בריוק באותה דרך. רק העתיר, בתחום המקצועי, יוצה שונה.

לאנינה: נורית ברצקי צילום: יו לי אלוני רוצנו לראות את הילרים לפני שהם הולכים לישון ובבולר, לפני בית ספר, וגם מפני שאני לא אחם כחי מלון. כבית יש הילרים, תאשה וכל מה שעושה אח לבית ונוח לי בו. אבי מאוד שמרני, אוהב את המפנח שאני רגיל אליוו. חדר במלון ריק מורברים ותאלשים שאני רוצה לידי, ואני לא אוהב לחוור למקום ויק

סרד היום אינטנסיבי מאור וכשאני מניע וביוע בערב, אני מעריף להישאר כבית, לקרוא לראות מים טוב, לשמוע קצת מוסיקה קלאטית או שירים עבויים אני תושב שלמרינה, בשלה תוד, הנענו לחישנים אי אוהב מאור את ארוק איונשטיין ואת בוען שועב לרעתי, בוען הוא אישיות מוסוקלית בלחי גולתי איתו באותה שכונה ואני זוכר שכולו ביי פחיות. הישתה כקבוקים, כל רבר שושקוף א כשאני מאתר ל'מבט' או כשיש ראיןן איתי מבקש שיקלים: ביראו פשאני בבית זיש לי ומן, אני אותר לראון

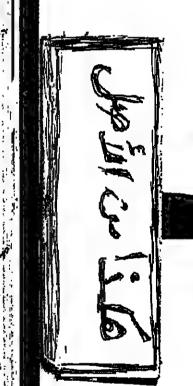
מסקוקי כשמורמן ללכנו לקולנוע אני בעוקי ביני הוסטוריים, כאלה שמבטאים עוברות הסטוליות אל ג'ירות רמיוניות או שומריה שובה. לא רפתים מטובכים: יש מספיק: פינונים כיומיום. שחמק א משוק עם הנו נלפעמים ביאולימפיה', עם יונג אג אותב את המשחק יש בו המוז תובום הו לחשוב על מתלכים! עתירוים שלי הצד חשני מס לבו במדיניות ממיוחי אני אתנו לשתק עם גל בשאי מובה, כך שאת מעם אננו מסטר נגל משחק וגדה אני עורא כמעם את כל העתינים החויניים החול משחדל לעבור על תכל, כי העתון הוא ביאות למתיחש בחיי חימיום למאת ייחסי עכתון מוא ביאות תרבות, בידור ממעם לפעל חומס אחת מסי אות

מהמערכת היומיומית הלחוצה.

'את שואלת כמה הייתי רוצה לעכור על התוכ. אני חושב שאילו היו מתירים לעשות משהו בנגור לחום הייתי בותר כנסיעה מהירה כאופציה. אני אוהכ מהירות. זה מתאים לסמפרמנט האישי שלי. אני אוהכ שהרברים וזים בקצב מהיר. גכלל, אני לא סיפוס ישנוני, הולך מהר ופועל מהר בצעירותי, לפני שהייתי נשוי, רכבתי על אופנוע. זה הכלי שנותן את תחשה המהירות הגדולה ביותר. זה עושה סוב, מנתק ' לחלוטין מהמחשבות המסרידות, כי צריד להיות מרוכז לגמרי בנהינה עצמה. היום אני יודע פר כמה הכלי הוה מסוכן וכשכון אומר שכעתיר ירצה אופגוע, אני אומר – לא יקום ולא יחידה

באופיי, אני תמוד מסתכל קדימת. אין לי רצון

באיושהו מקום, חמיר רציתי לעסוק כצר השיפוטי של המקצוע. שפיטה זה כמעט הניגור הגמור לשוליטישה בשוליטישה אתה כל הומן קשור לציבור בוחרים מצד אחר, ולמערכת שיש כה הרכת מאון אילוצים ולחצים חיצוניים סצר שני. כשיפוט, השופט נמצא רק עם עצמו, עם מחשכותיו, עם שאישתו להגיע: לחוצאה הצורקת כיותר. מערכת קבלת ההחלטות היא בין ארם לבין עצמו, ללא מעורנות וויצונית, ובאי ושום משם, יש לי שאימה שלאחר שאסיים את מעילותי השוליטית, ואחרי השופה צינון, אניע גם לוח.

אתרי שמתה נשארתי לבד בעולם. את אבא שלי אף

פעם לא הכרתי, ואמא כבר לא היתה לידי. מהרגע הזה

ירעתי שמה שנשאר לי זה וצבות, כמה בגרים וגוף כלי

בלילה שאמא מתה ישנתי

לידה על הרצפה. היא ביקשה

שנדבר עוד קצת, ואני אמרתי

לה די אמא, אני עייפה".

של דוד. דוד מתרגש לסגוש את חבת של גברת שוורק.

ראית תמונה שלי בעיתון: היא שואלת בתקווה.

אתה זוכר שננבתיז אתה זוכר שהביאו משטרהז

אתה זוכר שתיינו המופרעים של הכיתה

דור מתעקש. הוא לא היה בכיתה המיוחרת.

ליילה מתחננת: מה אתה מתביישו לך עם זה:

למה את מתעסקת עם זה כל הזמן? הוא שואל

משפתת בלום לא עונה לצלצול בדלת. המכונית

במוסך, הגדר הנמוכה גזומה בדייקנות ועל השער

מודבק שלט קשן: והירות, כלב נושך. ליילה מצלצלת

בפעמון בפעם השלישית. מסובבת את הבית בחוסר

מנוחה: אני עושה כל מה שלימרו אותי לא לעשות, אני

תודרת לפרטיות שלחם כצתרים כלי לתודיע קודם.

של תוברת שוורץ. ליילה מתגעגעת לטעם של הסלט.

מדמיינת אותו חתוך דק עם כצל ושמן. כולעת את

הרוק. היא לא ראתה את מינת ויעקיב עשר שנים. רבו.

"מרוכה טמשית וניתוק של עשר שנים. אני מומחית

בצהרים. ליילה מעזה לבקר את מינה בלי לחודע קורם

אחרי שלא דיכרת איתה עשר שנים ארוכות. ליילה

פגישה מהוסמת. ליילה נינשת ומנשקת. מינה

מינות אני כועסת עליך. איזה אמא היתה לר, ואת

מינה היתה המבשלת של כית העיווריו

רור מזיז את הראש מימין לשמאל.

לא, הוא לא ראה.

אותה בעדינות לפני שנפרדים.

הביתורת

בואי נלך למינה

ליילה מתעקשת לחמש, לעצור לרגע, להיכנס

פרוטורציה. זה הציור שאיתו המשכתי הלאה

מציירים לילרה

גברת פיקרש: כן, היית שמנמונת, נורא שמנה. ליילה: כשהייתי אצלך אמא היתה באה לבקר אותי, היתה קונה לי בגרים:

לנגרייה של דור. דור היה החבר היחיד שלה בילדות. אחרי שתי נגריות של אנשים זרים מגיעים לנגרייה גברת פיקרש: ממש אחבה אותך. היתה באה לפעמים באמצע האוכל לראות אם את אוכלת. מה זה, לא ראו עשרים שנה. מתנשקים ומתחבקים. את לא זוכרת את אמאז

גברת מיקרשו להיות חרוצה. אל תבררי, מח שיש

מבגבת, עוטפת בשקית ניילון, מכניסה לתיק: הן משפחת בכום.

ברת טיקרש: כך, הביאה אותך לכושה מאור יפה. היתה מכיאה לך ממתקים, למעמים היתה באה לראות אותך גם כחגים וכשבתות. היתה גם משלמת בשבילך איזה סכום קטן למרות שהיית

ליילה: אמא היתה אוהכת אותי? ליילה: כשכיל שאני אמשיך היום לחיות, מה את

לעשות – תעשי

אחריכן הנברת הושנה רוחצת שני תפוחי עץ, ליילה

נפררות בנשיקת ליילה חוצה את הכביש לכיוון של

Rineald 38

לא היה לך דרך אחרז ממש התביישת אותי.

מינוש התמונות שלך בעיתון עם התות למעלה

ליילה מינה, מציירים אותי, עושים ממני וברים

יעקוב: מינה קשה לה מחשכנים שאת עופג

ליילו: קרחת ומגפיים ואקורדיון קטן חלוי

מינח מה את משונעת שאת לעשות רברים כוח

צוחקים. ליילה מבקשת ממינה כקול שקט ויציב

ליילה נוגעת כמקרה כנרתיק משקפיים שמונה

עם הציצים. כזה מין תופשייה. אני ממש להתניים

מהשכנים בגללך. לא יפה. אני כמו אמא שלך, א"

יפים. כמו במוזיאון. במוזיאון את לא מסתכלח לל

מינה את הפסלים התוא אבי לא מכירה.

וברים כווו. כמו יום אתר שחורת מלונדון עם לרות.

סלט חתוך דק עם כצל, ביצת עין ולחם מרוח בומצה

שהחלמון יהיה רך, שיהיה אפשר לטבול את הלוסי

על חשולחן. פתאום משהו זו לח בעיניים. היא שובה

את הקצב האיטי של התבועות שלה ומויות בודות או

חיד. אומרתו אלה המשקפיים של אמא שלי, יעקר,

וובעל של מינה שיושב ליד השולות, נכוך מושורושות

שלה. כן, כן יוצא לו לחשתמש בהם עכשיו, הם בריוק

מוכים לעלניים שלו, ליילה נוגעה כמשקמים, ומלסמו ישוב נוגעה, כחוידה פשקט לנדתים, ומרחיקה מפוח

'הגשיות שלי מקבלת אם

הביטוי שלה. אני צריכה

להגיד תודה לנתן זך. הוא

מונה מלווה בעיניים את היך של ליילה סובלה

העיר אותי מחרדמה עמוקה"

מהמזווה. ליילה מבקשת נייר פרנמנט, עוטפת מ

בקפדנות שתי התיכות עונה ומכניסה לחיק נכנס וה

הגרול של מינה הוא וליילח שיווקו יוד כאבא הש

לשני תוכה שנים, הוא פותה אלבומים, מראה לה

תמתחו ברטה היחה ניצולת שואה שנרה נשים!

ממשלתי. שנים לא דיברה עם אף אחר. כל יום היותי

נעמדת בתנועה קפואה משעה שמונהו וחצי בנוער ע

שתים עשרה וחבי בצהרים. כשחיה הם מאוד היתי

מתמוסטת על הארמה. זה היה מפחיד ומרחים, נועד

(רומשר בעמוד הנוש)

תמונות של ילרים צוחקים שואלו תבואי לבקרו

היא עונה: תלוי, אשתר מכשלת פובו

ליילוג במהז

יכולה להגיד לךז

למשפחה אחרת. אמרתי לה: רחל את עושה טעות, לילדה טוב כאן, מה זה לא טבעי שילד סקרן מנסה ללקק. טוב, אמרתי לה את פוחדת, לכי לך לשלום, והיא לקחה אותך ואחר כך הרכה זמן היית בורחת ובאה

ליילה: גברת סיסרש, אני אהכתי לאכולי

ילדת סעד. היה איכפת לה.

מציעה ליו

ליילה מקשיבה בתשומת לכן מהנהנת בראש.

'התחלתי לחיות כמו נזירה. הביתה היה מלא מבחנות מסוייד לבן, לבשתי רק בגדים

זיכרון: כלילה שאמא מתה ישנתי לירה על הרצפה. כערב היא ביקשה שנרכר עוד קצח, ואני אמרתי לה די אמא, אני עייפה. אף פעם לא נתתי לה לגעת כי. לא לחבק ולא לנשק, לקראת הבוקר היא לניתוקים", אומרת ליילה שוורץ. השעה שתיים מתח. בריוק כאותו שבוע שהייתי כת עשרים. מתנה מהשמים. חמש עשרה שנה מאו שאמא מתה – לא בכיתי. גרנו יותר כאן בצריף בחצר של משפחת כלום. שוורץ יודעת להעד. הם יסים. הסדר שלהם נראה לי כליכך הגיוני מול: הבלבול שלי, שכל הזמן נמשכתי אליהם שתינו, אמא ... מפשירה לאט. ואני, שתלגו את שיחי היסמין סכיב הכית. אמא תמיר . היתה מחכה לי בפתח הרלת. כאן היו הימים חימים... הלכת ככת בדרך הוה. פתאום גבנמת כבה בובל, מה

מין: גילויים מרעישים

מה עושה סקסולוג במיטה

כל מה שחשבתם שאתם יודעים על המין - וטעיתם

סודו של אלאן א. היח: הוא הכיר תחבולה בדוקה לעורר אצל הנשים אורגומות רבות בזו אחר זו... עד כלות הכוחות. הצעירות המשוחררות הלהוטות אחר "חגיגה" כזאת ואשר שמעו על הדבר מחברותיהן היו מטלפנות אליו לקביעת פגישה. מדי ערב היה אלאן א. בוחר מכין 3 או 4 נערות. למרוח שאינו יפה ואינו עשיר. כעת תוכלו גם אתם ללמוד את סודו, מתוך דסדפת, שתצורף חינם להזמנות אשר ישלחו תוך 5 ימים.

תשוב ז

בגלל אופיה הפיוחר של הצעת נסיון זו.

זהו ספר מפוצץ. מיד תתגלה לכם גם הסיבה שבגללה רוצה הסקסו־ לוג מחבר הספר, החושף את הטכר ניקות וסודות חמין שלו, להישאר בעילום שם... אך קודם כל הרשו לנו להסביר לכם כיצד יוכל הספר הזה לחולל מהפכה מוחלטת בחיי

אם את אשה, תגלי כאן כיצד להחזיק (ממש!) כגבר על־ידי המעלת תושיו.

* אם אתה גבר, תבלה את הטכני יקות שיחפכו אותך למאתב מושלם ומבוקש מאוד.

המיניות החדשה

האחבה והמין שלכם.

מוגש לכם כפצם הראשונה ספר המסביו

מראינים אתכם.

י שתי טכניקות חשובות להחשת האוד

להוט יותר אחר יחסי מין.

באודנומה השלמח יש שלושה שלי בים - כיצר לברות כל אחד מהם.

אדוריות

המודה הספך -מח עושה סקסול במינוח" מאת חסקסולוג מ. אירגיו אשר יוחור לא יאוחר מאשר 60 יום לאור שנחקבל במשרדנו בצרוף חי וליה בס/קכלה, יווזר ציק בסך 46.90 שית ביק זה יישלה אליכם לא יותר מאשר פו ימים לאתר שנקבל ספר תמוחור עם החשבונית זאח

מה אוחכת אשה כתקומה למעשה

שבניקה לא מוכרת ביותר המגבירה

במידה ניכרת את התענוג המיני.

אמצעי יעיל למניעת שפיכה מוקרמת. 🛨

הספר ימה עושה סקסולוג במיטהי משיב

על כל השאלות העדינות שרציתם (אך

טביר שלא העזרם) להפנות אל סקסולוג.

בספר מפורט זה, מוסכרים - בכהירות, בשפח משוטה שכל אחר יכול להבין

אותה: אובדן כוח גכרא, הומוסקסוא־

ליות, א־התאמה מינית, אמצעי מניעה,

קרידות מינית, מחלות מין, ויטמינים, קרם

ותחליב חורפונים, אורגומה, עכבות, אונ־

מה שלא יהיד השאלוה המעניינות אהכם,

תוכלו להיות בטוחים שהן נידונות כספר

הסקסולוג מחבריהספר בעל המוגיטין

העולמי החליט, לאחר שיקולים רבים.

להישאר בעילום שם, ולהשחמש בכינוי

וDRIA כדי למנוע מענמו - בשל ערינות

תנושא - הטררות מיותרות והפרעות

עד בה לא פירט עך כרי כך ספר כלשהר

צל מכך נסיונו של סקסולוג, ארו כל הנוגע

לתענוגות ולצרכים המיניים. דוניסיון מל-

מד כי אין דבר המושך יותר את בני המין

חשני, מאשר אמן או אמנית בתחום המין

- הודות לספר זה תוכלו גם אתם להפוך

מתוך גישה מעשית ובצורה מעמיקה:

אהבה.

והמפתיע ביותר:

נות, זנוח וכדי וכד.

בעבודתו היומיוטית

לכס בדיוק (ומכאר את פרטי הסרטים) מה לנשוח ואיך צריך לעשות זאת. כמה מן העצות והטכניקות יפתיעו אחכם ותלמדו נם על כמה טעריות רווחות, שיש להימוע מהן. הספר אף יכלה:

טכניקה פשוטה כודי להצטיין בביצועי מין ולחימנע מתקלות אם יחסי המין

איך לעחד את החשוקה המינית אצל אשה - אפילו ללא ידיעונה.

* כיצד לנדום לבן או כת הזוג להיות

. מהן חדבר המעניין את האשה באמת ביחסי מין.

ל כיצר להאדיך את רגע שיא האודגומה (וה בלבד שווה את מחיד הססר ו)

מהן ליטוף חמים לכאודה המגרה 8 מכל פן נשים.

ללג תאי. שום שאלות לא חישאלנו

שי הינס אם תשלחו לנו את שובר ההזמנה תוך 3 יסים, תקבלו שי חינם. מחנה זו

תוכלו להשאיר אצלכם. גם אם תחל־ יטו להחזיר את הספר ולבקש החזר

בחינה ללא התחייבות

תססד מה עושה סקסולוג במיטה בצרוף שי חינם יישלח באריוה אטומה ללא כל יהרי חיצוני. אינכס מתחייבים לקנותו. לאחר בחינתו, אל תחזיקו כספר, אלא אם אחם רוצים לחשאיר אותו כרשותכם. אם לא, החדירו אותו תוך 60 יום כצרוף חשבונית מס/קכלה תמורתו תוחזר לכם בציק על סך 46.90 שיח. ציק זה יישלה אליכם לא יותר מאשר 10 ימים לאחר שנקבל את הספר המרחור, רואת ללא כל תנאי ובלי לשאול שאלות. תוכלו להשאיר אצלכם את חוברת השי, נם אם תחזירו את

תוכחה

94% מן האנשים שהופינו אוז ימה עושה סקסולוג במיטח" החליטו לשמור אוחו ברשותם. משום שברור לנו, שתרצו להר סיף ולהחויק בספר אנו מציצים לכם לכרוק אותר ללא כל התחייבות. שלחו את שובר ההומנה שכמורעה עוד היום, כי אם תרחו זאת, אתם עלולים לישכוח.

אין אנו יכולים לחתווייב לה מעכר תקופה מוגבלת. כדי לנצל את ההזרפנות שימו לב: אין אנו פוכרים ספר זה ולקבל את הספר במהירות, שילחו עוד לקטינים !

יום את שובר ההומנה. הסמר מתאים לנשים ולגברים ניון לרכוש את הספר בדואר באמצעות התלוש או נות אביפו בישרותה - דינובוף משרו ואנות הספרים של עלינת - כבר הפרינה; חיפה: "המשכיר לצרכן", מה' הַפּברים, רוז' יונה ! וְ יִתִּשְׁלִים: "המשכיר לצרכן, מַתִּי הספרים וח' הסלך ביוני: ו

> תלוש - נסיון ללא התחייבות לספר "מה עושה סקסולוג במיטה" ים לשלות את מחלום לכתובת: "ביכל" הוצאת ספרים שימושיים תוד. 18161, תל"אכיב 16116 לפחים או סוד נוסף: יניסלי - אילמותו 18, מ"א 18416. סלפן 186

כן, אני משוניין/ח לקבל לבריקה, ללא כל התחייבות, את הספר ימה עושה סקסולוג כמיטה". אם כאמה ישיב על כל השאלות ששאלתי את עצמי, ואם אקבע שאומנם היחה לו חשפעה מועילה על חיי המין שלי, אשמור אותו ברשותי. אם לא. אוכל להחזיר אותו לכם תוך 60 יום מן תתאריך כו קיבלתי אותו כצירוף חשכוניה המסיקבלה, ואחם תחוירו לי תמורות כציק בסך 26.40 שית לא יאותר מאשר 10 ימים לאחד שתקבלו את הספר הפרחור. זאח מכלי לשארל שום שאלה. על טמך צרובה זו, הואילו לשלוח לי את הספר, באריוה דיטקוטית ואטוטה. ם אני מצרף/ח תשלום בציק ניס 46.90 שיח + נ שיח דמי טיסול ומשלוח ורטחייב מפצה שיח למקורת ינימלי ולא כסף מווכון)

573		פרטי	, UW _	η'·:	dani.	ים משמחה
100a	:		ŗ		1.5	חוכ
יטל"יטל"יון משלוחו.	retale	·		מיקור	 1	311

נברת פיקוש מפרדקיתנה. צילמה: ליילה שוורע

(רומשן מהעמוד הקודם)

שאני מצליחה לגעת ככרידות.

ילרה בת שבע הכרחתי את עצמי להתקרב אליה.

להיכנס לכית שלה שהיה בו ריח עובש, של שואה,

לגעת נה, לנסות לדבר איתה. ואחר כך הרגשתי גאווה

נקודת הכאה ברצף היא מבנה כתום מימי

ככה הם הלכו, בחלוקים לבנים, מחזיקים את המעקה

בירו כאן גרתי עם אמא שנתיים והצי. היא היתה

שומרת הלילה של המוסר. היו כאן מאתיים עיוורים

ממול היו מגיעים ביום שישי עם סירים מלאים קוסקוס,

מיצווה לעיוורים, וכלילה אני זוכרת את אמא שלי

מחזירה מהדלת האחורית לאותם אנשים סירים עם

שאריות אוכל בשביל העיוים שלהם. עם רוזה העיוורת

המשוגעת הייתי יושבת על הספסל הזה ומרכרת

שעות. וכאן, תחת האקליפטוס הזה, גבר מבוגר אחר

היה נוגע כי בגוף ואחר כך נותן לי סוכריות. היה לי

בלבול בראש בין זקנים לילרים, יפה ומכוער, טוב ורע.

לאמא שלי חם היו קוראים 'מאראם רחל'. כאן, ליר

הכיור במסררון, אשה זקנה בחלוק לכן היתה עומרת

ורוחצת ידיים במשך שעתיים. שעתיים הייתי עומרת

מסתכלת על התבועות הסיכוביות האיטיות של היריים

כל כמה שנים אני בונה לי

והות חדשה. בין הזמנים אני

מרגישה חסרת זהות, חסרת

גיל, חסרת מסגרת".

ליילה רוכנת מעל הכיור הריק במסדרון,

זיכרון: גנכתי ושיקרתי וחיו לי טיקים כפנים

מדמיינת סיכובי ידיים. השרת של כיתיהספר קוטע

אותה: סליחון, ביקשת רשות להיכנס למקופו היא

והייתי משמיעה קולות. הייתי באה בכוקר למכולת

וברגע שהמוכרת היתה מסתוכבת, הייתי גונבת

מהמדפים כל מת שאפשר ומכניסה מהר לכיסים. הייתי

וקוקה לרגעים האלה של הפחר. זה חיבר אותי

למציאות. כל המלים שהייתי שומעת ברדיו או שיחות

בין אנשים הייתִי כותבת עם האצבע באוויר. שעות

כחבתי באצבע בפנטומימה. ואם לא הצלחתי לגמור

לכתוב את המשפט, הייתי נלחצת, משחוללת, יוצאת

הגניבות, הטיקים, השקרים, התנועות המוזרות

והדמיונות. והחינוך שלת היה בזה שלא העירה לי.

נחנת לי לעבור רברים בקצב שלי. אני לא זוכרת

שצעקה עלי צעקה אחת. נתנה לי קרדים למרות

השוני. נתנה לי את הכוח שיש לי היום להיות כמו

שאני ולא להיכנע למקונלות, למותר ואמור. עד היום

מלים כמו: ככה מותר או ככה אסור לא אומרות לי שום.

היתה לת חנות לחזיות בכביש הראשי של פררסיתנה.

החנות: דודה דוריקה, האשה הואת רוצה לשלם.

BIREBIG 40

תמונה לאמא היתה חברת עשירה, דורת דוניקה

דבר. על זה אני אסירת תורה לה

ליילה: אמא נתנה לי ללכת עם הטירומים.

"הם היו הסביבה הטבעית שלי. הייתי יושבת

יוצאי עדות המזרח. חלקם היו גם קצת משוגעים.

המנדט הבריטי. שורות אקליפטוסים. פעם

הבניין הזה שימש כית עיוורים. היום הוא בית־ספר רגיל. ליילה צועדת לאורך המסדרון, לא מורירה את היד מהמעקה. "את רואה,

איתם שעות שלמות על הספסל, מתפלאה איך הם • כל השנים היה לי צורך לאמץ אנשים, ושיאמצו אותי. גם כשאימצו אותי לא נתתי אף פעם אוכלים אבטית בצבע לכן. האנשים שגרו כמעברה פחות ממה שקיבלתי. יש לי מנגנון ששומר על שיווי

בתחילת הדרך הרגשתי שאין לי כוחות מחשבתיים, קשה לי להתרכז וגם בצד הרגשי אני חלשה, אז החלטתי להפנות את הכוחות שלי לדכרים הפרקטיים וככה לשמור על עצמי.

אני נקלעת לסיטואציות ולא מבינה אותן, אבל 🗢 עם וצשים חוקים ומסכה של פנים אינטליגנטיים אני מצליחה לעבור כל מצב בצורה מושלמת. אבי את העולם מכירה רק דרך מבנה הגוף שלי וצורת החשיבה שלי. לא דרך ספרים, לימודים, מלים.

• חינכתי את עצמי לא להתקשר לא לחסצים. ולא לאנשים.

ליילה: אמא שלי כל כך סבלה עד שהצטיירה כעיני כסבל עצמו. נשיות וסבל הם בשבילי מושבים וחים. לכן דיכאתי את חנשיות על מנת שלא לסכול. וואת אחת הסיבות שהתמוטטתי. תקופות ארוכות מין דתה אותי ונראה לי מוחשי מרי. את הנשיות שלי הסכתי לאנושיות. התכונות הנשיות שלי נרדמו. כחודשים האחרונים הגשיות שלי מקבלת את הביטוי שלה. אני צריכת להגיד תודה לנתן זך. הוא העיר אותי מתרומה עמוקה חייתי בעולמות הפנימיים שלי. כין מחשבה להרגשה זך חיה אומר לי כמה אני יפה. הוא מסתוכבת אליו, מחזירת בהברות ברורות: אדוני, זה גם כטה חשב כמה אני נאיכית. הוא בן־אדם מבריק שהעיר בי משתו ררום.

תמונתו נתן זך ישב כבית וכתב. אני הלכתי

חסר צורה".

תל אביב 88'. פוג של התנהגות: אחרי ששנת שלמה קימלתי חשבונות טלפון

כל שאלה או משפט שמישהו מהם אמר עניתי בדקונ אני, תאמין לי, לא דיברתי את השיתות האלת

זיכרון: בתור ילדה פחרתי להשתבע. השינש המשוגעים של פרדסדונה ועושה לי טכם קטן פרסי נס אלוהים. מנשקת אותו מאה פעמים בשביל שלא ישנק

ליילוב תקופת הריכאון התחילה בערך לפני פני

"אני מוציאה מתוכי בנת אחת חוכמה ואינפנטיליות

כהגיון. רק כיפה או בנות. יושבת בדירה כתלאביב, לבושה חלוק שויתי

לכן מנוחץ. עצמות הלחיים המודליאניות פלם ארוכות, חיוורות ומסוגפות, והגוף רנוארי, כבד, תי ותושני. נראית רגע אחד כמו אשה שפוייה ננה מסודר וברגע השני כמו חולת רוח כמוסר סגור. זה בטבעיות בין שתי האפשרויות. נוסה להסכים שה

במכונית, היא מדברת על ונחיים סנילגלה במק שמונה שנים בחמשיעשרה ארצות כאירופה ענדה בתור מנקה בבית וונות בבריסל, מקפיאה בתוכה א תרמות של ברטה חמשוגעת עמדה עשר שעות שלמה על רגל אתו בוצר מודל לציירים כאמספודם, היוה מלווה של מיליארדרית וסנה בפארים. אה, כן פ חמיליארדרית ההיא קרו דברים מצחיקים. למשל ויכוחים סוערים אם ליילה תשב כמושב הקי הרולס רויים או באחורי. ואסור חיה לה לרבר עם העוזרת והארוחות המסודרות ליד מפוה מעופלעה וושיולים עם המיליידי ביער בולון ונברשות סיימה שמשחל שלוח מהתקרה כמעם השחגעה וברוה כענד שנה. ואחריכן, ביוון, עם הציירה תוקנה שהתאובה בה ואימצה אותה...

ככה שעה שלמה עד שהם התעייפו או נמגה ושאלו אותי בזהידות: אולי את רוצה כוס תב נראה לי כמו גוף חסר צורה. הייתי עוברה הין נק

שנים. נמשכה עד בערך לפני שנתיים. דכרים היו עים לי כהיריים, איבדתי קואורדינציה, הייתי תולכת ליפן בשעה שבע כערב. בבקרים פחדתי לצאת כרי מ להתעייף. ניתקתי מגע מכל האנשים סביבי. גייהי קמה כבוקר ומיד רוצה שוב לישון. הרגשתי עישה מהחיים. עייפות מזה שאני לא חיה כמסנרה. היושו שאני לא יכולה יותר, והבנתי שאני היינת לשוו בלמים ולתת לכל מה שיש לצאת התצה. התאוד לחיות כמו נזירה הביתה היה מלא מכתנות, מנויד לבן, לכשתי רק בגדים לבנים. מיציתי את התאשה האלח עד שעבוד מעצמם. זה כגלל שחייתי לפניק מאוד חשוף – בהתחלה מתוך כורה, אתריכן מתו בחירת וכל זה בשביל להפוך את ושולשה שלי למה

וטירוף ונאיביות וערמומיות".

היום: הסדר של התפצים ברידה כפוף למקים נזיריים. מיטה כפולה מכוסה כד מישתן שני נסאה עץ, שולתן קטן, צינצנת־צפופה־פרחים כתומה לוחטים. היא מסמבת את השביל של תחיים, וצועוה ס לבד. פרטגרים מודמנים עוובים אחרי כמה צעוק. מקושי, מעייפות.

ליילה שוורץ אומרת: כמו שיש צהדים ונוקי וערב ככח יש התרוממויות וחשתפתיות. ככה זוי מוציאה מתוכי בבה אתו הוכמה ואינפנטיליות ופיהי ונאיביות וערמומיות. אני לא מאמינה רק בטוב א ת

ליילה שמתה ללכת לאכול במסערה ביוה

למסערה שאת רוצה ללכת אליה פונים ביחוי חוה ימינה או שמאלהו ליילה לא תמשיכו ישך כל חומן ישר הריום אותה דרך כמו למשרד הסער.

בילי מוסקונה לוהו

להביא לו את המעיל לגיקוי ולעשות קניות. כשחזרתי והתהלכתי כבית חוא פתאום צעקו מה את צועדת כמו חיילו התכווצתי מהעלבון. נרהמתי. הוא ממש כעם, כנראה הערעתי לו לעבור. וכאמת כשאני תושבת על מה שחוא אמר, אני מרגישה כמו חייל בחיים. יש לי תיק צבאי, מעיד צבאי, ואני הולכת עם צעדים כברים. אני אהכת בשים הלמרגש אתי, עושה לי צמרמורה, נותו לי ורגשה של הים, העלכה הביא אתי למחשבה שתחים בשביל זם כמו עלב בשיבוה, החלטתי, אטר

בתור ילדה פחדתי להשתגע. השיגעון נראה לי כמו גוף

בגיל 9 בעוד שמו אותי ליד קרטון בגובה שלי שעמר מגומחים והייתי הסרת אוגים, קראו לי לברור בכוק. על המררכה לפני החנות, ואמרו לי למכור חזיות מאחורי השולחן ישבו שלושה אנשים: את הראשון בהודמגות. מכרתי כמו שוסם, אני זוכרת איך הכנסתי מעמירו כדי לכלבל אתני, את השני כדי לתפוס אותי ידיים לארגו החום הות בכל דקה מחרש, שולפת חזיות במלה, ואת השלישי בדי לשגע אותי. הם המנגנה ואני צבעוגיות, מציעה לנשים שעברו וצועקת לכיוון בן ארם פרטו, כלו כוח נפשי, ידעתי שאני לא אצא מהם והחלטתי שהם לא יצאר ממני, ישבתי מולם, ועל

חודשיים בשקלים! היצרן הגדול בעולם לכלי עבודה חשמליים נצינים בישראל.פאור הרדוור בעים שואב מאבק שכבש את

56 30×6 532N 7911

משחות צוית יף, ש 1800, לחיתוך וחשחות מתכח ובטו תליטוש שיש ומוזיאקת.

ño 80x6 83 am 7mm

נוזם שוליום עם חוט ניילון לפינת ולקצות הישא.

משור ענול "1/4" 7 עם להב רירות 1020 א.

שראב האנק שנה"ם את הידמה האת שיה"כן הבשק היפי בעבודות הניח. שראב אבק על מטען השמלי ללא הוש השמלו קל. קומשקטיי. כוח ושואים לכל מפינות כבית.

ie 20x6 Banton

מקדהה רוטטת 10 מ"ככ, מארות אותם 310 W.

18 25 = 6 BAN THE

NE 55 x6 232N 798

SE TOX 6 BEEN SHIN

18 65×6 23 0N 991

שווות שולום

NE SOX6 BROWN

DW-1281

מוןה אדוע מנדל 10 ס"מ

ניתן לרכוש ישירות באולם התצוגה רולון – דה' הסדנה 26 איזור התעשיה, על.וו־03-8077 ימי הפתיחה: בימים ראשון ער חמישי בשעות 17.00-08.00

BLACK & DECKER

לתשלמים בתשלום אחד-15% הנמה (באלג" אפיא

ाताच्याम् ताप्ता L 50X6 BBPN 791N

XOGEL

NE SOX6 250N 241N

NOT NOT BOX 6 SON TON

NO 80×6 BAN 2014

מבלחת דשא (רתמת) 200 ש | עם מרכל אוטף מאימה לנינה מאימה לנינה מאימה לנינה עד 200 מ"ד. עד 200 מ"ד. עד 200 מ"ד. אחד אהלני 200 מ"ד. אחד אהלני 200 מ"ד. אחד אהלני 200 מ"ד.

וואב אבק ניטען כולל מטען. על שעננה רבה זמן פעולה

1 50x6 632N 79N

לאביזרים. אמיר אפצע גאסע אה

GE SOXE BADN YAN

58 45 ×6 830N 747N

שולחן עבורה מהקפל בעל שפע של אפשרויות.

18 75×4 630N 74N

חומברו נסענת 10 מ"מ יוונית.

16 50 26 23 NOW NOW NEED 22 0 3 NOW 8D 64

TE BOX6. 83PN THN

פטור עצים חשמלי "12 1300 W מחאים לכריות עצים ולגבן הקובג

NO 8076 230N 19N SE 4076 230N 19N

1 משור נערונג ספג מים (1-מוזו) תוצרת רי-וולט. אתפי אשלט 3×215 מה

(nta-1) 1271-71 RUR AE 350X8 830M ANN S LOX6 SEN YOU

SE 100 x 6 ESON 7111 אריזה ותשלות IV WALLIE

צרג חשמלי 6 מימ עם ויפור דגיווני W 220. DE SOX6 ESON PON DE 35x6 ZON ONN

מלטשת תגמיר לענורת השמתת עם נדכל איפף בטלה, חוקה ובופאקטיה בטלו רשיטוח לרקה ו

UTE| 117

03-807

שכמותם התקיימו פעם בבתי הקולנוע בארץ, בצד

הסרטים (ימין למעלה ומשמאל), כרטיס־כניסה

שעלה 10 מיל (ימין למטה) וקהל בתור לקולנוע

"עדן" בצילום משנת 69.

Biagaio 42

C

מונרבי מונ

בימי תל־אביב הקשנה הוא היה מקום הבילוי הכי חם בעיר. לפני שנתיים פרצה בו שריפה. עכשיו הורסים אותו, ובעתיר הלא רחוק הוא ייבנה מחדש, עם אותה חזית, אולי גם עם אותה רחבה ואותו שעון. ואולי שוב יחורו זוגות לקבוע לידו פגישות. פרידה נוסטאלגית מקולנוע מוגרבי הישן, וכרונות מ"סינמה עדן", "גן רינה" ו"בית העם". מסך יורד, מסך עולה.

מאת מנחם תלמי

יה כתוב בעתון שווערת בניין ערים מתוית אישרה הריסת כניין קולנוע "מוגרכי" השרוף והקמת מיכנה חדש תחתיו – בתנאי שחזיתותיו יישמרו במתכונתן המקורית, במסגרת שימור מיכנים היסטוריים בתל־אביכ. שלא יעשו לבניין הזה מה שעשו ברוב עוונותינו המוניציפאליים לגימנסיה הרצליה.

אז הורסים אותו. שלום לעפרך, פולנוע מוגרכי. תהיה נשמת הצלולואיר שלך צרורה כצרור זכרונות העיר העברית הראשונה. וזו הזרמנות להויל רמעה נוסטאלגית גם לזכר כית הקולנוע הראשון של העיר. הזו, "סינימה ערן" שמו. ומגיעה גם רמעה אתח קטנה וחמימה ל"בית־העם", עליו ניצב כיום, ברחוב בן־ירודה, כית "אל־על". ואם כבר רמעות נוסטאלגיות, למה ייגרע חלקה של "גן־רינה"ו רגע, רגע, אי תתפזרו. אנא מכם, קירה קלה לוכרו של קולנוע "שררות". היו שלום, בתי קולנוע של ילדות ונעורים. נעמתם לנו ולקודמינו ולראשונינו. ינעמו לכם רגבייהחול של העיר הזו שאינה שוקטת על שמריה.

מוגרכי הישן והטוב מת. יחי מוגרבי החרש. בתנאי, כך אומרת וערת כניין ערים מחווית, שיישמרו חזיתותיו במתכונת ראשיתו. קצת קשה לכיצוע. כי במרוצת השנים נעשו אי אלה שינויים בפאסרות של הבניין הוה. וותיקי העיר זוכרים אלינכון כי החזית ייה, כזמנו, לכני סיליקאט לבנות. מיכנה המדרבות החזיתי היה שונה, ובחלקו העליון של הבניין הגרול היו "בלקונים" שבימות הג ושער היו עטורים זרין בורות חשמל שנחרו בלילה החל אכיבי חצוהל.

מעל המדרגות, כשעמרו להקרון "סרט טוב", היו בונים תפאורות פרסומת ענקיות שעבהן היה כגובה בנייו בן שלוש קומות, ואל היסנסציה" הציורית צבעונית הון היו נוהרים כני ארם מכל רחבי חעיר ואף מחוצה לה. צלמים זרימים היו תופשים שם . לרכוש את הבניין על כל אביוריו במחיר ההשקעה. "חוקותי ומצלמים את המעוניינים על רסע התפאורות

הגרנדיוזיות, מהן ניכטו דמויותיהם המצודדות כגודל ענק של שחקנים נודעים כמו לילאן הארווי, פרנסיסקה גאל, פאול מוני, ריאנה רוכין ומי לא. בטווח פסיעה סביב הקולנוע היו בתייהקפה

האלגנסיים של תליאביב, כמו "כן יהודה", "גינתי", ו'עונה'. כוה האורון היתה מנגנת תופורת "אירופית" שהיתה פותחת כיצירות קלאסיות לעת ה'פייביאו־קלוק' וממשיכה כמוסיקה לריקודים לעת ה"טיידנסינג". האורחים בעלי היכולת ושוחרי החיים המתוקים היו יוצאים אז כמחול, כשבחוץ מתנודרים־מציצים מחוסרי־העכורה ואלה שעמלו בפרך:והשתכרו אל הצרור הנקונ. הפועלים בונים את הארץ – היו אומרים שם, כחוץ – והבורגנים האלה שותים תה ורוקרים.

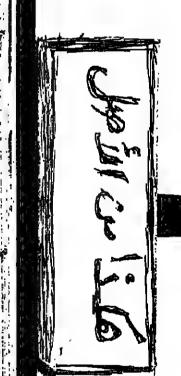
"סינמטוגראף" בעדן

אבל כל זה היה מאוחר יותר. לפני ה"כי־רנסינג" ולפני "אופרה מוגרבי" היה "סינימה ערן" - כית הראינוע הראשון של תל־אכיב שנולד כמעם איתה. מוה שנים שאינו פועל, אך הכניין עריין ניצכ בתחילת רחוב לילגבלום כפי שהיה פעם, בימי זוהרו.

סיפורו של "ערן" התחיל בשנת 1913, כשככל תלאביב של אותם ימים ניצבים כ-150 בתים קטנים ומספר תושביה אינו מגיע לאלפיים. באותה שנה הגיע ארצה מרוסיה סוחר הגלנטריה משה אברבנאל וכאמתחתו רעיון לבנות אולם שכו יופעל יסינמטוגראף". כשותף למפעלו המתוכנו צרף את מרוכי וייסר - אוצר משישים מייסרי העיר ותבר הגעד שלה, שעסק לפרגסתו כייצור חביות עץ. באישור הבניית שנתן הוער לשני היומים נאמר כי תוך 13 שנים לא יינתן רשיון הקמה והפעלה לאף ביתיראינוע מתחרוק וכי כתום התקופה הזו יהיה ועד העיר רשאי

(תמשך בעמוד רובא)

43 원리보리면

נהפך להיות קולנוע פרכרי עלוב למרי, עד שבסוף

תום מוער הקונצסיה שהעניקה תל־אביב לכוני "ערן",

הוחל כבניית כתי קולנוע נוספים – "אופיר"

ו"מוגרבי". ואת אגדת "מוגרבי", הקם עתה מעפרו,

תל־אביבית, שמרכית מרכיביה וסממניה הן עובדות

מוגרבי, סוחר יהודי מרמשק, הגיע ארצה כדי לברוק

אפשרויות של פתיחת עסקים בתל־אביב והעלאת

מַשפחתו לארץ־ישראל. הוא רכש בעיר התולות הקטנה

כמה חלקות קרקע – ברתוב הרצל וברחוב אלנבי.

כרחוב הרצל התכוונה משפחת מוגרבי להקים חנות

ברים גרולה, וברחוב אלנבי – לבנות תשלוכת של בניין מסחרי ובית דירות גדול. המשפחה החלה לכנות

ברחוב הרצל, וכ־1926 פתחה את חנות הבדים.

מוכנים לוותר על

להיכנס לתחום הזה.

מוגרבי חשב שאם פועלים .

ארוחת־עהריים כדי לקנות

כרטיסים לאופרה – כראי

אכל עוד כשלכי הבנייה כרחוכ הרצל הבחץ יום

אחר יעקב מוגרבי כי ה"חלוצים", פועלי הבניין, אינם

מתפגים לארוחת הצהריים בשעה היעודה. כשהתעניין

לרעת מרוע, הסבירו לו כי באולם "ערן" מעלים כאותו

ערב אומרת. הוא חקר מה זה בדיוק אופרה ומי זה

גולינקין שמעלה את המופע, ואז הגיע למסקנה כי אם

פועלים מוכנים לוותר על ארוחת־צחריים כדי לחסוך כסף לרכישת כרטיסים לאופרה – כדאי להיכנס

לתחום הוה, ודכר ראשון – לכנות אולם המתאים

בטון נגד זעזועים

כך נולר הרעיון להקים בניין קולנוע שיכיל גם

וכך שכר יעקב מוגרכי את האדריכלים הנודעים

ארמה, ולשם כך השקיעו בקרקע יסורות ארירים ויצקו

על פני האתר כולו רצפת בטון מוויין בעובי של

אגדות עולות לפעמים כאש, אך לעולם אינן נשרפות כליל. מוגרכי של מורד אלנכי הוא אגרה

הטיפור של "מוגרבי" מתחיל בשנת 1925. יעקב

לאחר שעלה כאש לפני יותר משנתיים, נספר כאן.

הרבה לפנייכן, כאמצע שנות העשרים, לקראת

1974 חרל לתפקד ונסגר.

מוצקות, דברים שהיו.

שני השותפים רכשו מגרש חול בגבול שכונת בות־צרק ואחות־בית, ובפיקוחם של שני מהנוסים – שהובאו מחו"ל – החלה הכנייה. כד ככר ירד אכרכנאל למצרים לרכוש את המנוע, את מכונת ההקרנה ושאר הציור והאביזרים הדרושים להפעלת בית־ראינוע. בסוף אותה שנה ככר ניצב הבניין על תילו. את השם "ערן" נתן לו הסופר ש. בן־ציון, אביו של הצייר נחום

– הבעייה שעמרה אז בפני בעלי הראינוע היתה מי ירכים ויפעיל את מכונת ההקרנה – והישועה באה מכיוון יפו, שם הם גילו בתור בלגי שהגיע לארץ עם סרקס נורד, והתברר כי מלכד להטוטים ונגינה הוא גם בעל "ידי זהב". משנטתיימו ההכנות הפעיל הבלגי את מנוע הנפט שהריץ את הדינאמו. גלגל הסרט החל מסתובב ותמונת הראינוע הראשון כארץ־ישראל הופיעה על המסך. להשתאותם של הנוכחים במעמר זה

מראינוע לקולנוע

הסרט הראשון שהוקרן אז היה "ימי פומפיאה האחרונים". מחיר כרטים הכניסה היה רבע בישלים תורכי. היטל עינוגים טרם הומצא, אבל מפעם לפעם היו שוטרים תורכיים פושטים על הקופה ומתרימים את מזומניה לטוכת מפעלות השלטון. כשכנו את כניין מיסגר חסן כק ביפו והתקציב שם נגמר, הופיעו השוטרים התורכים ו"התרימו" את קופת הקולנוע למען יוכלו לסיים את הקמת הצריה.

ואף על פי כן העסקים פרחר. ראינוע, תיאטרון ומאותר יותר האופרה המפורסמת של המנצח גולינקין. נוסף לסרטים התקיימו כאולם "ערן" מופעים אמנותיים ותיאטרליים ועד מהרה נהפך המקום למרכז התרבותי והבירורי של העיר הקטנה. את הסרט האילם ליוותה תומורת שהיתה מאלתרת נגינתה בהתאם למתרחש על המסך.

יפו תרמה אף היא קהל לקוחות. מדי יום ו" אחה"צ התקיימה כ"עדן" הקרנה מיוחדת לנשים ערכיות, שהיו מגיעות עם רעלות על פניהן. הגברים היו ממתינים בחוץ עד לתום ההקרנה. וכדי לקדם את העסקים שכרו אברבנאל ווייסר כרוז ערבי, שהיה סובב עם כרכרה נרחובות תליאביב, אך בעיקר ברתובותיה אלגבי נראה מתאים מאוד לתכלית זו. כדי לשכנע את של יפו, כשהוא מצוייר כתוף וחצוצרה. תרועותיו בני משפחתו בכראיות ההשקעה הוא העלה את הסברה את "חלבה היפה". באולם העליון לא תחוור דיצנה והקשותיו היו מקהילות קהל ואז היה הכרוז מספר כי ניתן יהיה להשכיר את האולם לא רק להצגות כשבחי הסרט המוקרן בסינימה של תל־אביב, מפאר - ואוסרות, כי אם גם לעריכת הקונגרסים הציוניים, את מעללי גיבוריו ומונה את מספר הדרוגים הנופלים שהתקיימו עד או בחו"ל בלבד.

> בשנת 1930 הוסרן לראשונה סרט "מדבר ומזמר". הראינוע נהפך לקולנוע. ההסתררות מיהרה להחלץ לעזרת הנגנים שהיו מלווים ער או את הסרט של אותה תקופה - ברלין ופטובסקי - וב־1927 באילת וריהם, ולא חניחה לפטרם. תקופה ארוכה היו ... התחילה עבורת הבנייה הנרולה. המתכנבים שיכנעו מתייצבים אלה לעכורתם עם כלי הנגינה שלהם, אותו כי יש לאבטה את הבניין הענק מפני רעידות ממתינים באפט מעשה עד שתסתיים הקרנת הסרט, מקבלים את שכרם והולכים לדרכם.

> לאחר מלחמת העולם השנייה החלה ירירת קרנו. 'למעלה מחצי מטר. חיסורות, הרצפות וכל השאר בלעו ורעיכתו של בית הקולנוע הראשון בארץ־ישראל. הוא כמויות ארירות של תומר־כניין, מעל ומעבר למעובל

> > Hiseain 44

באותם ימים וגם כיום. הכסף אזל במהירות, שב העבודה הואט ונתמשך על פני תשפה אחכה ש

בינתיים, אלה שבנו את "אופיר" ברוצב נחונות לא חששו כליכך מרעירות ארמה, הקימו בניין ולן מצורה והצליחו להקדים את מוגרכי בפתיתת הראשו שלהם. רק ב־1930, לאחר שלוש שנות בנייה, נשכה הפתיחה החגינית של פרוייקט מונרבי, שמים נמויים נחנך אז האולם התחונון, ששימש בעיקר למפקי תיאטרון. באולם העליון הפעילו קולנוע קייצי פפם שיסורות הבניין ורצפת הבטון הקולוסאלית חיסלו צת התקציב. רק מקץ שנתיים נוספות הצליחו לסים צו כניית האולם והנג ולהפוך את האולם העליון לעולנת של כל ימות השבה. אופרה לא היתה שם אבל שנים רכות נשא הבנין את השם "אופרה־מוגרכי". לאולם העליון הזה היה גג מתנייע, שבימות הקין היה נפוח ונסגר לצורך איוורור. הנג הנוסע הזה היה נאותם שם מותחן בפני עצמו.

הסרט הגרמני הסימפוניה הבלתי גמורה הה

קולנוע מוגרבי.

לא כולם הגיעו, אבל זה כבר סיפור אחר.

המישים והמש שנים התקיים "מוצובר" עד שעלה

קולנוע "עדן" בתל־אביב נבנה כשנת 1913. כך הוא נראה היום (צילום: גרי אברמוביץ).

"מדבר ומזמר מאה אחוו"

אתר הראשונים שהוקרנו כ"מוגרכי", ווצא הוצג סישה שבועות ברציפות – תופעה המרח־תקדים כאותם ימים. קרמו לו סרטים שנשאו את השם הקפים מפקין" ו"השלושה ממשאבת הבנזין". על מודעות הפרסומת לסרטים העוליים היה כתוב כתרגשה 'עודו ומזמר מאה אחוד" – שיהיה ברוד כי בקולנוע פרונו ולא בראינוע. "יומן כרמל" הראשון, של נתן אכסלות, הוקרן במוגרכי ואף עליו הוכרו כנאווה מרבר ומומן

ואיוה סרטים בלתיינשבחים הוקרנו אה מרסים גרמניים עם ליליאן הרווי ואמיל יאנגנים ופרנסיסע נאל. הסרט תרוסי "חבריא". "האדמה השבה" עם פאול מוני. "סךפרנציסקו" עם קלרק גייבל וספנסך פריים. היה זה בתורש מאי" עם ז'נט משונלד ונלמן א". ומאחר יותר – טרטה המוסיקאלי הראשון של ריאנה - רובין "מאה גברים ונערה אתת" בניצותו של ליאופולו סטוקובסקי. ומי שרוצה לדעת יותר על הסרטים של אותם ימים ועל מחירי תכרטיסים, שיפנה לצייר אכרהם אורן, שבמשך שנים רכות שימש כמוכיו

למעלה היו סרטים. למטה, באולם הקטן, וצינו האוהל", "הבימה", "הקאמרי" ועוד. וברחבה ספול תוית הבניין ניצב שנים רבות עמור במון ושעון בראשו. היתה זו אחת מבקודות הציון הפופולאיוה בעיר. בשנות הארבעים היו המתגייסים לצבא הבריסי והנשלחים מעבר לים נפרדים מחבריקם וידירותים כפראפראזה על אימרתו המפודטמת של החייל האנין שווייק: להתראות כשעה שש אתרי המלחמה מתחו לשעון של מונרכי. מתנייםי 1948 נקש אותה לשו.

כאש. אומרים שבערוב ישום מעפרו. מה שהיה לא יהיה אולם מופעים. המגרש שנרכש בחולות מורד רחוכ עוד. ה"אוהל" לא יחזור להציג כאולמו התחתון. תערותיה החטובות של ברטרוד קראוס לא ירקדו שם דרבין לשיר ומוכר הנסניסיות היייסה לא יחוח להתייצב בערבים מול הכניסה הראשית. גם מום השקרים הלחים לא ישוב לעמוד שם ולהתיו מכין שיניו את הברותו הבמרמיםוערית: ששש ביים שוב לא תהיה שם תחצה לכרכרות ולדליו אנסים וגם לא לאוטובוסים של "גלי־אבינ" והמעביר", וההסתודות הציונית לא תשוב להקים על החולות הדכים שבתוח למונרכי את מחנח האוהלים הנדול לחלוצים הכאים כאניות לנמל יפו.

מה שהיה לא ישוב. תישאר רס תחותו של תבנית. יוסיפו להתקיים האגדות והסיפורים שנבכו מן תוצלות וצמחו עם העד.

מנחם תלמי

מרויר הקניה קדמה הכדאית וחדשנות גב מכחיע ואטרקטיבי טכנולוגית

טלפונקן מציעה שילוב של מכשירי הטלוויזיה חמתקדמים ביותר עם מחיר מפחיע ואטרקטיבי החופלים את טלפונקן לקנייה חבראית ביותר בישראל. חדור החדש של טלוויזיות טלפונקן, מצחיד ב-3 חירושים בולטים המעניקים לכם תמונת מסך, באיכות ללא תחרות וחנאה מושלמת גם מסרטי קולנוע

> ANTIREFLEX שיטה זו הבלעדית לטלפונקן, מבטירוה פקור

אחיד ומושלם, של התמונה על פני כל המסך, וחדות מכסימלית של הטקסטים על גבי

ותמונח צבעונית חושה בדודה ואמנתית:

PALcolor

SN 28 STEREO

BLACK MATRIX שפופרת חמסך הריבועית בשיטת ח"בלק מטריקס" עם "חתותה האלקטרוני" המבוקר דיניטלית, מבטיח חפרדת צבעים מדוייקת

HI-FI 29" MULTISYSTEM הירוחיה אובייר הטלוויויה של טלפונקן, חוא חולאשון בעולם עם חמסד האטום חמונע השחקמות חפצי חחדר על פני

חטלוניזיות של טלפונקן מוכנות כבר היום לתקשורת האלקטרונית של מחר. לכן, יש בחן א חיבור לקליסה מלווימם * חיבור לטלוויויה

לפרוספקט צבעוני חיום פנו אל: . נצינום בלעדיים בישראל של:

אלקטרו וישנה בע"מ, שמע טל 10, ת"א טל. \$350.25 TELEFUNKEN

שטר לאו * חיבור למחשב * חיבור למשחוהי

* חיבור לוידאו ולמצלמת וידאו * חיבור

טלוויזיה א חיבור למצלמות בטרות במעגל כונור

לרמקולים חיצוניים, אוזניות וטיים קסטות +

חיבור לטלפון טלוויזית * שלט רחוק מואור.

INITE SE THON

VIDEO-RECORDER 3935

The same of the same same of the same of t

התחליף הדרומי לאמא מרוקנית

ק אזולאי טוען שככל שמסערה' 📥 מרוקנית תהיה טובה ומקורית, אף פעם היא לא תוכל להגיע בטעמיה לטעם מטבחה של אמא מרוקנית. אז אם אין לך אמא מרוקנית ואין לך אשה מרוקנית ואפילו חברה מרוקנית לא הצלחת להשיג – המכסימום שאתה יכול לעשות בנידון זה לרדת לאילת ולהומין שולחן במסעדת "מרחבא" שבמיתחם מלון "אביה־סונסטה". ואל תתפלא אם תפגוש שם את דק אזולאי נכנודו ובעצמו, שהרי הוא השף של כל מסערות המלון אפשר שיחוור בפניך על אישרתו שלעיל, אבל יוסיף שאם לא אצל האמא המרוקנית, אז לפחות באילת, כ"מרחבא".

אין הרבה מסעדות מרוקניות כמרינה שלנו. אין אף אחת יפה, מהודרת, אנינה ו... יקרה כמו זו האילתית. "מרחבא" היא מסעדה עם "סטייל". בכניסה מקדמת אותך נערה המסייעת לך ליטול ידיך כמי ורדים, משקה אותך חלב שקדים ומגישה לך תשר כלווייה כרכה מסורתית. כהודמנות א שים לב לצנצנות הריבה הניצבות על הארן ככניסה, לקישוט ויצירת־אווירה. כדאי לך להומין כמה צלוחית מהריבות הללו, מעשה־בית, לסיום הארוחה.

את הארוחה תפתה כמובן נ'סיניה", שהיא מערכת מנות האקרמה המועניות. כאן היא כוללת שבעה מיני סלטים אליהם נילווים ארבעה סוגי לחם הנאפים במטכח המסעדה ומימרה פרגרינה (אין המאה, חביבי, "מרחבא" היא מסעדה כשרה). אחרייכן תוכל

כו "בנקורת" זו חיא לפחנו

"מרחבא". כל טעמי מווקו וחים הדרומי בחלון.

"תוכי" אפוי בברקורה לכל מקעדה עובה באילת יש להואתו וחוזר לחוף עם שלל וכבד, אחרייבן מקפינים את הדג ברטבים החתידים שלה, אלה ישבעו לך מדיינ הובב ומבשל הובב נחפר שונים, עושמים אותו בנייר לפן חתקידים שלה, אלה ישבעו לך מדיינ הובב ומבשל הובב נחפר ותמייחדות בעיר חמפרץ קדרומי שלנו. ומאחר שאילה משופעת במפעדות דנים, זהו דיהוג מתמיא

מירותים למיניהם. ניקון את הייומבי" למשל, דג ימה בהחלט. והוא מגיע למסערה זו בדין מובר היעב לצוללי השנורקל מי על הפריטים הבלתי שיברתים ברקוחד ליימת כבר עשר שנים. שיבשל או יצלח אותו באורח חמושים במשעדה זו ליהן לממה ש הקונונוציונאלי לא יוכל להבניק את בניקיברישונים בואייבן (אותו יש מחולתה במפעדה שכבה וחיום היא

בנקיטור חפק בי זו "שלחם" היא לבעלים של אחת המסעלות כשחוא עדיין שמו ברטבים ומכולים השובה בכולן וכל חשאר רק נוגעות המצליחות בעיר. אות מקבל בה בק לתנור אמשר נם לתכינו בוריל בשולות, "ברקודה" (מול שמורה היחר, דגים ומירותים שאינם מוגשים בין לחגיש אותו לשולחן לוחב כאש האלמונים) חיא אחת מאלה. מבלי במסעדות דגים באפון וגם באילת משלח הפטיום, ום את הפארידות לוקוט עמרה נחדצת הבלי לגלגל עצמה אים שביחים בשר כרישונים. חניצודות במים לפוקים אי אפשר עניים של חסיד שוטה נותן לקבוע , למשל, או דגי תוכי. או דניפים לתוש בלי הכוח מוקדמת, חנוה (קונותצינוולית (בגריל, או על מחבה) משלוש משעדות הדגים השובות של מים עמוקים, שלא לדבר על מייבשה את הדג ופונמת באיכות עשמיו, ב"בו קודת" עושים אותו על

מקום ותכיקיים, עם הדבה שולחנות בשרו לפיו. חדג הזה חייב לאבון לחומין 12 שעות פראש), ביובי ותיבה לקותות בעליה, אילתי ותיק שיפול מקרים בדי שיסכון לאכילה. עלאמרי, מסוגן בכירה, שונכייה למדי, יובנה כזמנו על עובדי הנמל. ב"ברקודה", הכשנה הדו הזה ממולאה בתסילונים ושלאמרי היתה לו שירה, ובנקנו תחומשי – למאכל הוא עלקי ממושך שנמתה מוערמים עם ובינה בתוור ונורסים בעיקר בלילות – היה יוצא לדוג ברצף של הקמאות יוחמשריה. ניתוח קל של אוון מוסקט.

לקבל פסטלים, סיגארים, קובה – או, לחילופין, קישוא ממולא כשר, או

ארטישוק ממולא כשר, טבול ברוטב

כוסברה ולימון. לא נעדר מקומן של

נקניקיות המרגו ואפשר גם מוח כרוטב

מגיעה לכאן מרי יום אשה, מרוקנית

כמוכן, מיומנת כהכנת המטעם הזה.

בכוקר היא מכינה את הסולת וכעכור

כמה שעות חוזרת כדי להכין את המרק,

מנה עיקרית חגיגית ומרשימה היא

נחחי הבשר המוגשים כאן על גכי חרב

לוהבת. מנח בשר מרשימה אחרת היא האומצה, אותה מכינים לנגר עיניך על

גבי מגהץ פחמים נושן. זה אולי לא

כליכך מרוקני, אבל מרשים וטעים.

פחות מצועצע אכל מעולה בטעמו הוא

"גב הטלה" -- דבוקת צלעות קטנות של

כבש, כזה שעצמותיו פריכות ובשרו עדין וריחני. כל מנה מוגשת כרוב טסס

והדר. מנות הכשר מגיעות לשולחן כשהן מכוסות ב"קלוש" - אותו מכסה

מתכת דמוי־כובע – וזה מוסר מהצלחת ברגע שמנחיתים אותה מתחת לתוטמך.

צלע עגל בשויפים או מוחנית בקר

ברוטב כוסכרה הן וק דוגמה להמשך ההיצע הבשרי. מי שמעריף רגים ימצא

גם הוא את מכוקשו. אחת החוספות הנחמרות למראה ולטעם המוגשות עם

המנות העיקריות היא הכצל האפוי,

פירות, קרפ מרוקני משולהכ בפרי הדר ורכש, גלירה פירות כיתית וכו', אכל

אם נאת לטעום את שעמי מרוקו – מומלץ שתומין מבחר מגדנות. וכשצלחת זו תגיע חוכל למצוא בה

שבקייה, סיגארים ממולאים בקוסקום, עוגיות סולת ממולאות כתמרים ואנוזים, עוניות קמה עם מי וררים, חמר ממולא

כמרצפן ועור. וכאן נזכיר את מה שאמרנו בתחילה: אל תשכחו לכקש

לטעום מהריכות המצויות כצנצנות

פאר - המחירים כתפריט נקוכים

ברולרים. וכך אתה למד שמחיר מנות

ראשונות נע כאן בין 4 ל־9 דולר: מנות

לשני סוערים 28 דולר: דג – 15 דולר.

כליל שכת היא, כמוכן, סגורה.

ניקריות בין 13 ק־24 דוקר: קוסקוס

"מרחבא" פתוחה רק לארוווות ערב.

כנהוג במסערות יוקרה של מלונות

הניצכות כקישום נפתה.

לקינוח אתה יכול לקכל מכחר

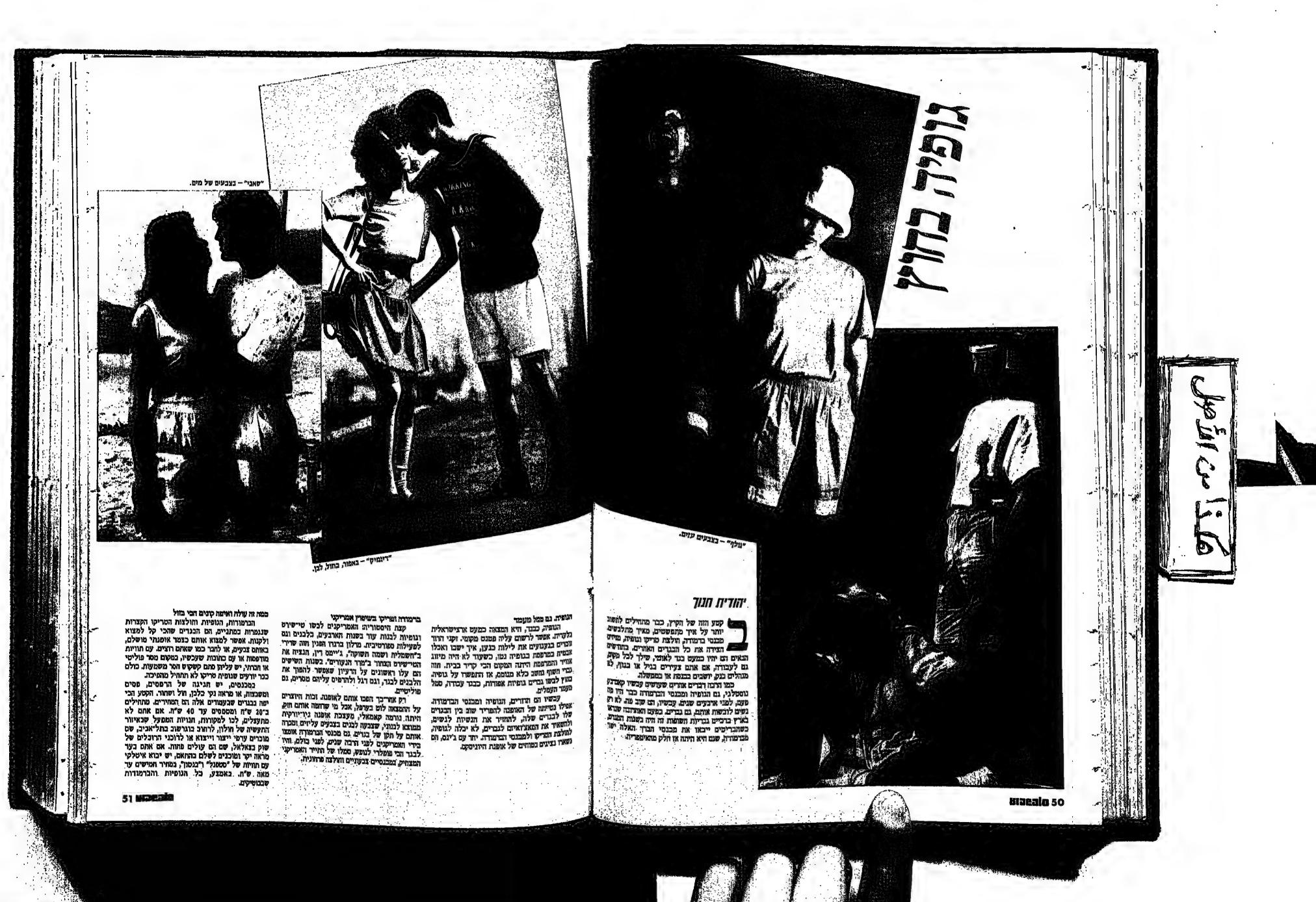
המכיל בתוכו גרגידי אפונה.

הבשרים והירקות לקוסקום.

ויש, כמובן, קוסקוס. לצורך הכנתו

גמבה ושוב

49 Blaeaid

E.

מבצעים והנחות ענק

אפשרות ל --- 24 תשלומים לא צמודים מעל 2.75% ש"ת בריבית 2.75%

לעולים חדשים ★ המלאי מוגבל ★

יחידות סטריאו במבֿחר דגמים החל מיפפר ש"ח

פינות אוכל

שולחן עגול + 4 כסאות

מעץ בוק

מחיר רגיל 1310 ש"ת

מחיר מבצע 999 ש״ח

ררים מולצריפיו) בע"מ, מושב ניד צבי (מולצריפיו) 240540

מערכת ישיבה עם כריות מתהפכות תלת מושבית + זו מושבי + כורסא מערכת ישיבה

3211

2499

ש"ח

מערכת ישיבה לסלון 3+2+1 מרופזת בעור במבחר צבעים מחיר הגיל -- 5840 ש"ח

מחיר מבצע 9999 ש"ח

הצעה מיוחדת

3 + 2 + 1) מערכת סלון בדמוי עור פינת אוכל (שולחן עגול עם 4 כטאות מעץ בוק) + מיטה זוגית עם 2 שולחנות לילה ומזרון קפיצי אורטופדי

ב־26 תשלומים לא צמודים של 173 ש״ח

מזרונים

כל המזרונים מהמלאי ורהיטים מהתצוגה בהנחות 20% – 50%

> לרוגמא מזרון זוגי אורטופרי 140X190 ' החל מ־199 ש"ח

08-229546

שולתן אביב --- רק 229 ש"ח

כסא נועם 5 מצבים -- 99 ש"ח

מכתבים ממולדת זועקת

כותב לי במחשבו אליעוז רבין:

"ילדי התאומים, לי וערן, הגיעו לכיתה ד', והם לומדים על מדינתם הצעירה. כאבא טוב שלפתי מן הבזידעם את ספרי ההסטוריה והמולדת מהם למדתי אני, ובטקס רב רושם (לא שעליהם זה עשה איושהו רושם) הענקתי לדם ספרים אלו.

הספרים הוחזרו אלי ואל הבוידעם לאחר יום־יומיים. מתכרר כי רוב המושגים הרשומים כהם אינם מוכרים לדור הנוכחי.

ישבתי, אם כן, וכתבתי מילון אותו הצמרתי לכל ספר:

מולדת – שטחים. גאולת קרקע – הפקעת אדמות.

פרעות, פוגרומים – אינתיפאדה.

חומה ומגרל – התנחלות דמה. חלוצים – מתנחבלים.

מהם למדנו אנחבו, יבינו שם משהו".

איטכח אל יאהוד – המאוויים האותנטיים של העם הפלשתיני. אנא, פרסם מילון שימושי זה במרורך כרי שאם ילדיגו יחקלו בספרים

זה מכתב אחד ממכתבי הזמן האחרון. הם רבים וכואבים, ואני לא יודע את נפשי מה לעשות בהם ומה לענות לכותביחם. אני מורה לכל מי שכותב לי, כי אין ערוך למה שאני לומד מן המכתבים. אבל מה אפשר לענות לתלמיד תיכון שמספר לי על שיעור בגידה המועבר בבית סיפרו

למאד עוויאל שלום,

(השתתפות תובה?).

כמסגרת שיעורי החברה שלנו התארח אצלנו אכיו של אחר מן חכיתה שריבר על השטחים הכבושים ועל המצפון ועל הזכות והחוכה שלא לשרת שם, זאת למרות שהכיבוש בעצם ניכפה עלינו על ידי הערבים עצמם, אבל זה אינו מקנה לנו זכות כלשהי על אדמתם של אחרים ועל

השתכנעתי. בקיץ אתגיים, ואני מצהיר כזה שאסרב לשרת כגבול הצמון, בגליל המערבי, או בכל שטח אשר לא נכלל התחומי המריגה היתודית שנקכעה בגבולות החלוקה. לא אצא לשמור על קרית־שמונה, מנרה או נהריה, ולא על כאר-שבע. נכון שישובים אלה נכבשו אחרי שהערבים התקיפו את היישוב היהודי, אבל זה לא מקנה לנו זכות שלטון שם. אני מקווה שכאשר אשלח לכלא תפגין למעני התנועה לוכויות האזרה, והנשרים והקירות ירוססו בכתובת: 'ישוחרר ארנון סלע אסיר המצפון".

הכי כואכים הם המכתבים מהחיילים.

תנה קטעים ממכתב ארוך שאין שום אפשרות לפרסם את כולו, למרות שכל מלה בו חשובה:

שמי, כוא נגיד, שלמה הראל (מצטער על חוסר הריוק, אכל אני מכבד את פקודות הצבא המתייחסות להתבטאויות בנושאים פוליטיים), ואני חייל המשרת ב'שטחים'. דרה לי לשתף אותך בכמה מהרחורי, אגי שפרף בדפי יומן השנה הרשמי של צה"ל (יומן צה"ל, מס קטלוגי 10 מער חרש הגיי מוצא בשבוע הפסח? מוער חרש הגיגי: 10 שנים להקמת תנועת שלום עכשיו. אתה מכיון? צה"ל כגוף מחגך דואג ליציקת

תכנים חרשים המתאימים לתקופתנו המתקדמת. בעיני רוחי אני רואה את יומן צה"ל בעור עשר שנים: 10' שנים לפריחת האינתיפארה'. (הערת המלכ"ד: שערוריה זו איננה חדשה, והאי כבר נתפרסמה כהצנעה המתאימה בעתונות).

...כשחייל ממוצע כמוני נוסע באוטובוס הביתה, אחרי שאישרו לי למרות 'יום הדגל', 'יום ההודהות', 'יום החופש', יום השאבאב ויום הקאכאב, ותווטף אכן באחר החלונות והנהג ממשיך לדהור קרימה, מין בריחה סוערת שכואת, אני חושב לעצמי: משפיל לחטוף ככה אבנים, אבל בעצם מה אני מסוגל לעשותו אני צריך חקירות ומשפטיםו תחושת ההשפלה תעבור, אבל יריה אחת – ותפרת לעצמך הקירה. עזוב אותך, עדיף להגיע הביתה בשלום.

כשהתגייטתי ולכשתי מדים חשבתי שאני עושה את זה כדי לשמיר ולהגן על מי ועל מרינתי, עכשיו מתברר שמותר לי להפעיל כוח רק כדי להגן על עַצמי פיוית. את זה אני יכול לעשות גם ככית. יש לי דלת מפלדה וכלב זאב.

וחייל אחר כותב – וגם הפעם אני יכול לצטט רק קטעים מממכתבו – כי כשהם כותבים הם כותכים:

קורם כל התנצלות על הכתב הגרוע והמחיקות הרכות. אני כותב לך

מקופל בתוך אוטובוס כוננות בשכם, וקצת קשה להתרכז ובכלל לזוז פה. אני בס"ה חייל צעיר שמשרת בהנדסה קרבית ו"צעיר" בלשון צבאית, חייל שהתגיים לא מומן). יכולתי לספר לך על תוויות לא געימות רבות שקרו לנו באיזורי שרותנו, אבל. ישנו דבר אחד שאנו נתקלים בו הרבח ודווקא הוא משביו (מלשון שביוות: עייפות כללית, חוסר מוטיווציה, שיעמום) אותנו יותר מכל. הכוונה לטורים הסאטירים המבריקים המופיעים בכל עיתון שמכבר את עצמו.

אני יכול גם לספר לך על שישי־שבת אחר שאותו בילינו במרדפים... בקסבה של שכם, ובכל מקום נחקלנו בצלמים שפשוט חיכו למהומות (ובעקיפין עוררו אותן) והיה כרור לנו וגם להם שלא משנה מה יצלמו, התמונות שיגיעו לציכור ככל העולם ישקפו צר אחר כלבר. וכאמת, בעיתון התפרסמה תמונה שלנו, חיילים אכזרים וקשוחים, מובילים צעיר ערכי בעל עיניים תמימות וגרולות והבעה שאמרה: 'תראו איוה חוסר צרק, מה עם אות חטיר אומות העולם שמגיע ליד. ירענו מראש שהתמונות בהם צולמו הוא וחבריו נתפסים על חם יורים גולות וזורקים

לבנים על ראשינו בסמטאות – לא יתפרסמו". הכותב מסיים בשיר מתאה ששמו "שירת הסמיר", מגלה לי את שמו האמיתי, אכל מכקש לחתום: וזייל שבוז משכם.

נעזוב את שאר מכתבי החיילים – וזן חרש של מכתבים: מכתבי אמהות של חיילים – ונעבור למכתב של מישהו בשלב הבא של החיילים, אתרי תיכון וצבא:

מציב קסע שאם הוא נראה לך הייתי רוצה שתכנים אותו למדורך כמו שהוא. אם לא, חבל. תודה. היי אתה שם למעלה, אדוני שר הבטתון, זה אני, אזרה, אכ אלמוני. יש

לי בעייה, האביב והקיץ באו, אתה יודע, הילרים יוצאים לטיולים. כיתה ב', אחה מכיר, ילדים שובכים, עלולים להתגרות, להרגיש, מה יהיה מר רבין, אין חמיד ליורי חמוש, האם כראי או מותר לטייל וערכים, אהבת הארץ זכר).

ואם לאשר לילדים לשחק למטה לבר נאני תושב כפר־סבא, 15 רשת מתל־אכיב) מבלי שיזרקקו לאנטחה

אם אין לך תשובה, יצחק היקר, או פשוט לני הכיתה או חפש משרר

שלך כהמתנה זאג פיש.

הוא היה צפרדע מקופה. לא היה בו נסיך. בכלל, כניגוד לכל חבריו. האם תאמינון דווקא בגלל זה אהכה אחתו הנסיכה.

תוצרת בלגיה 1 + 2 + 3הכולל מיטה, ארון 2 דלתות, שולחן כתיבה במבחר בדים מחיר רגיל 1642 ש"ח מחיר רגיל 3340 שיח מחיר מבצע 799 ש"ח מחיר מבצע 1890 ש"ח שולחן גן + 4 כסאות

and colors

שולחנות כתיבח עם מגידות

החל מ־199 ש"ח

שולחנות מחשב עם מדף גשלף

החל מ־פם ש"ח

מדר ילדים קומפלט

רהיטי מרפסת וגן

כסאות תלמיד מסתובבים

החל מ־99 ש"ח

מערכת ישיבה

ג׳רונימוס

תוצרת איטלקית הכל מפלטטיל

מחיר רגיל — 296 ש"ָח

מחיר מבצע – 199 ש"ח

מערכת ישיבה

מערכת ישיבה לסלון 1+2+8 בדמא עור

מחיר רגיל - 2320 שיח

מחיר מבצע 1599 ש"ה

ספות נוער

ספת מער מתרוממת כפולה עם מזרונים וארמ מצעים

מחיר רגיל -- 530 ש"ח

מחיר מבצע 999 ש"ח

אנו מכברים כרטים אנטרא ויה

עוד מעט פת

הליכרלית, מימי פרץ כרגשטיין ויוסף ספיר ויוסף סרלין ואלימלך רימלט עד ל"תחתית שאין מתחתיה תחתית נוספת", כהגדרת פת עצמו.

"נכון, דיררנו את המפלגה", מורה פת. "אך בפוליטיקה העבר נשכח והחשוב הוא ההווה. מישהו האמין שאחרי 'פנקס שירות' יעבדו פרס ורבין יחדו מישהו עוד זוכר את אדון מלכה ואת הנזק שגרם לחרות בוועירתה? הנזק שנגרם לנו – נגרם, אכל נוק שייגרם עכשיו, לא יישכת עד הבחירות. עשינו הרבה שגיאות, אכל אם לא אכלת לפני שבועיים, זה אומר שאינך צריך לאכול

"אני מקווה שכחירתי למקום הרכיעי, תשלים את הריכוע ותהיה כגרר תפנית גרולה של חזרה להכנה כוללת. טוב היה אילו זה נעשה מלכתתילה, אכל לא אלמן ישראל. אם לא עשית טוב בשבוע הראשון, זה אינו אומר שאינך צריך לעשות טוב גם כשבוע הרביעי".

אנו משוחחים בין ה"נפילה" של פת. כשנונה – בעצם הורח – כידי הבריו השרים, לבין יום הבחירות הפנימיות

כליברלים, שבו הוא מבקש לשקם את מעמדו. הוא בעיצומת של התרוצצות אחרי 400 חברי המועצה -מאמץ משוגע, שחסכו מעצמם שלושת עמיתיו השרים. הטלפונים מצלצלים בלשכתו השקטה והצנועה במשרד המדע בתל-אביב וחכרי מועצה מוזמנים וכאים לפגישות. הוא מתעניין כשלום החולים שבהם, מזכיר למזכירתו להתקשר לאחר מבתי החולים לדרוש בשלום אשת־חבר ומנהל שיחת־נפש עם ח"כ ליכרלי בכיר לשעבר, שרעייתו מאושפות.

ת "גילה" את חברי המועצה. הוא ממש משתפך עליהם: "תענוג לדכר איתם. אינטליגנטים, כואכים את כאב המפלגה. ירידים באמת. פגשתי כבר 300 ואני מתכוון לסגוש את כל ה־400. אני חייב זאת לעצמי ולחברים. כסך הכל הריצה הזאת חיובית. אני רץ כאחר האדם בחבורת די מכובדת של מועמדים. ועיני החברים נפקחות. איני כא להרוס ולנתץ, אלא ככוונה ברורה לגייטם ליתר הבנה. ואולי מההתארגנות שאני משלם את מחירה ייצא מתוק – יתחיל עירן חרש של מיסמוס הסיעות וסילוק האלמנטים המרגיזים שכיוונו את חיי

"אני פוגש את החברים ושואל את עצמי: את מרביתם הייתי כוחר לי כחברים אישיים. אז מה קורה לנו, שכאשר אנו מתכנסים יחד, הכל נהפך לתוהן וכוהו. מסקנתי: האשם כנו, בצמרת, ואני כולל עצמי בענין. אין מכינים את חישיכות, הנושאים תמיר פרסונאליים, לא רעיוניים, ואין התכנסויות סדירות",

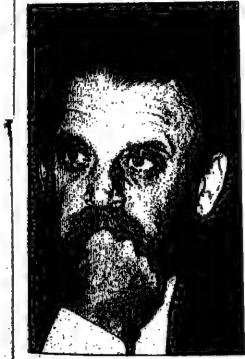
בסך הכל גדעון הוא טיפוס חכרי וידידותי כל השנים, מעידים חברים כליכרלים, ועתה, כעקבות מה שעוללו לו השרים האחרים, הוא זוכה, ככל "אנדר"רוג", לאהרת רכה במפלגה. האם זה יעזור לו להיבחר למקום הראשון - הרביעי של הליברלים -מול מתחרים כפנחם גולרשטיין, דן תיכון ואולי גם פייסי גרופר? האם מעו ייצא לו מתוק? כשתקראו שורות אלה, יום לאחר הנחירות הפנימיות כליברי תרעו ככר את התשובה.

בשלב זה שלפני ההתמודדות הגורלית בשכילו. הוא זהיר מאוד, מתון בתגובותיו, אפילו על הדחתו. השליפות המפורסמות, פליטות הפה והאמירות נוסח בשבועות האחרונים שמועות על עיסקת דרצרדית "כל כלב בא יומו" מרוסנות. הוא מנסה ליצור תמונה - שרירימודעי כלבר, כדי לטרסך כל הסכם. של "בסר הכל לא גורא", אבל מפעם לפעם, בין המשפטים, מתפרצת המרירות.

האישי, הוא יורר עלין "תגיד, זה הולך להיות הספר"ז הייתי הולך להסכם שלא יכלול את כל ארבעת השרים, אר כשמתברר לו שהכתבה תופיע רק אתרי הבחירות בנס את מודעי. הייתי מעריף שלא יהיה המכם על פני

: Biaealo 54

מנתינים עם כאריומה כתוקף התקנון"...

לו מכל זה? התפרסה חבילת שרירינסים עת והוא ומי וקיבל בחסד ההסכם אותו מקום שהיה לו קודם נונה. רבים אומרים לו ששנה. היה יכול להגיע למקם שי ואפילו לראשון. עכשיו הרוויה רק את הריצה אני חברי המרכז. אבל לוכותו אומר, שהוא רץ כשביל

ונסים, שתבפיהו שלא ימכיר אותך, לא כנד! "היתה רק הפקרה חלקית, אבל אני לא לנפרי מאשים אותו. נסים הציע שהתסכם יכלול את אונעה השרים ועמר על כך עד הרגע האחרה, אבל הז עלי לחצים קשים והיה חשש שכל הענין יתפוצן ושב ויתר. הוא הצטרף ככאב לב, ודי בוש בעיסקה תואו. הפיצו שמועות שמתרקם הסכם מודעישריר, שרחק את נסים למקום השלישי, וזה די פעל עליו, הופף לכן את רצונו הכן כשלום בית במפלגה ואת הבחות כל מקום שוב בצמרת כלי צורך להשתרך בדרכים ובה העוברה שהוא באמת עמום וקשה לו לעשות למש.

עצמו, ותקבל את התמונה כולה". עוד, פעמים רכות כמהלך שיהותינו חוזרים נפי פת ביטוים של השלמה והבנה למהלך שעשו שלושה השרים נגרו, עד שאני חושב לעצמי שהיה יכול להית נוצרי סוב – תוטף על לחי אחת ומביש את השניה א כעבור כמה דקות, בהקשר אחר, מאונת אותם התחה.

אפילו איום מרומז, המתפרצים ככל זאת. הנה כך: מצד אחר – "אין לי הרגשת אי־נושה א הרגשה של מסופה או נבנר. אני יכול להבין את אלה תבנה בצמות, ויצאו מתוך הנונה שבתון ומן לצו נס תפשית של כולכ, אני מניה שהייתי יוצא רביעי. אני

אך מהצד האחר: אני נפנע ממה שהולד אי מקבל את מה שעשו ברגשות מעודבים אני מקווה שוי לפחות פתח לכישול הסיעתיות והביתתיות. יש פעם לפנם במנדינות הנבוצית ארכלות ולא חשוב אם היי מונה שלושה או אובעה אושים. מצד שני אראמשו לפסול קונמנסום שנוצר סביב המובילים עכשיו ים

מה שרחר לחסכם היון ותוכרה שאנו מונוחים את לשונו לחלוטין, כפי שהוא יודע ואני הייתי הוצה. בטענות. אני יכול להבין אותו, כך האיש בנוכ ומה יצא: שלנו כבוסף אבל אם לא אחור בהיבות הי לא חווים

מודעי מחפש כל דבר כרי לפגוע בי", יוצא לבסוף המרצע מן השק שלעומקו הוכנס בראשית השיחה. כשמרובר כמודעי, מתכרר, שמירת הלשון אינה יכולה להחזיק מעמר זמן רב. כפגישה השביה

מודעי, אבל צריך ייעוץ". מילא מודעי, אני אומר לו, אבל מה עם חבריך שריר ונפים, איך הם בגדו בדו

קרוכה, גם כין המשפחות, ונמקורה נקראה קבוצתם אירע דבר. שריר טען שפת תוא זה שראג להפיק

ואילן פת, נקרע בין האיפוק העשוי להועיל בשעה זו לכין גידוף המבקש להתפרץ, מהלך על חבל וגם שצת חששן. כשאני מתחיל לחטט בתחום . רקי המילה בגירה אינה מרוייסת בהקשר זה אני לא

מודעי (מימין), נסים (למטה) ושריר. "עכשיו יש לנו

שלנו הוא כבר משחרר לי שליפה: "הוא לא משובע,

אפשר להרגיש, כבירור, הבדל כין יחסו של פחי לשריר לבין יחסו לנסים. גם ביחס כל אחד מהם אלין. דווקא עם שריר היתה לו במשך שנים מעיכת יחסים שהצביעו בער ההסכם שהשאיר אותי בתוץ, הס ום קבוצת פתישריר. אחריכך החל שריר להאפיל על פת פת יצורף וייתם עידן המריכות. גם אילו נערכה נחי והחלה התרתקות. בתקופה האחרונה נעכרו היחסים, על־אוי שעל פני השטח, כנהוג נליברלים, כאילו לא מאמין שגם עתה אבחר למקום הרביעי

לני מנהיגים עם כאריומה כתיקף החקנון הפנימיות, הוא נושם לרווחה, אכל עדיין אינו משתרה השארת שה אחר בחוץ. אכל איני יכול לבוא אל שריר - להיות מאחרים, אחרת יקל על חיות לסגץ את היתה

חרצו, החישנ המפלגתי הראשון של גדעוו

הושיר לכן, שבכניסה לסניף מפא"י בירושלים ברשימת נח"ל. מודעי ושויר לא חיו כלל בטביבה. נח"ל קיבל 26 מנדטים, אך כעבור כמה חודשים (קבעה מווזה. וכשמדובר בשנת 1946, אל יהי נמטר אריה בן־אליעזר וגדעון פת נכנס לכנסת.

השנים בארה"ב הם פרק רגיש בניוגרפיה של גדעון פת. הן הוציאו לו שם של יורד. הוא מתקומם: "נכון שנכוסתי לעסקי חמי, אבל היתה לי החלטה נחושה - לא לעבור את גיל 35 בארה"ב ולחזור קודם שהבן הגדול יגיע לגיל 10. גם ללא ספיר ומלחמת ששת הימים הייתי חוזר. זה תיח מוסכם גם על אשתי מיום שהחלטנו להתחתן".

או וגדעון פת לא הגיעו כעולים חדשים מסכנים. חיכה לחם בית בסביון ותמיכה נדיבה של ההורים. "משפחת אשתי הקלה עלינו מאך", מנדה פת. "לא באנו עם מזוודה מרופטת. הנענו אל כל הנוחיות, הלוואי על כל העולים". במקביל לעיסוקים חמוליטיים שלו, השתלב פת גם בעיסקי המשפחה. מאז וכנס לממשלה ב-1977. מנוחלים עסקיו בידי מיופה כוח.

בשועשה שר התלוצצו, שאם נת יכול – כל אחד יכול לחיות שר. פת עצמו די מסכים עם כד וחוזר על הכיטוי האתוב עליו: "שר הוא כאחד האדם". שנה ותצי היה ער השיכון, שם הוא זוקף לזכותו את תחילת שימום השכונות. זכשש שנים שר המעשיה והמסחר, בתפמיד זה הוכיח עצמו והיח לדעת מכל שון טוג. גם לכך הוא מסכים, ומונה. שורת הישנים בתקופתו, ובראשה הסכם איזור חסחר החופשי עם ארה"ב. הוא עמל הרבה על הכנתו. התחימה עליו נפלה כבר, מעשה שטו, לידי יורשו אריאל שרון.

רווא מתנעגע למשרד זה. אילו חניחו לו חיה חוזר לשם במו טיל. לימול מתמסחריוהתעשיה עם תקציב גדול ועובדים רבים למשרד קטוטן וחסר פרטום, מעניין ככל שיחיה, שחוקם במקורו לצרבים קואליציוניים וכל הקציבו פניע ל-2.5 פרומיל מתקציב המדינה - זה באמה ליפול מאינרא רמא לבירא עמיקתא, במיטב הפתום הארמי האחוב על פת. אפילו לסוכנות היה מוכן

לבדורו משם. על מערד האוצר אינו חושב, ולא רק מפני שאין לו סיכוי. תמקיד שוחק מאוד, הוא אומר, אם לא מסחר ותעשיה היה מוכן ללכח לבריאות. מאמין שאפשר לעשות שם משהו. ום בתקלאות הוא רואה אתגר. טוב, אם גם לא אלה. יסומק בתרובורה, כמן נערצו, יוסף ספיר. רק לא מדע.

גדעון בת. וילה בסכיוו. רווחה גדולה. לא ותפציר כו לשוב ולעבוד איתו. "יומיים אחרי צריך לחיות ממשכורת של שר. אשה לאת שעומדת לצידו בסגעו סונית פרס. שלושת בנים משפר פת "לא ידעתי בדיוק לאיזה תפקיד אני מוצלחים שהוא "מח", עליולם. החיים מפצים בא אבל קיוניתי לחיבנס בעזרת ספיר לחיום אותו בודול - "טאקיווד" - על יתמות ואיבוץ ועראומות ולדות. אם לא הצרות המליטיות...

יך הגלגל מסתוכב. גרעון פת, בן טיפוחיו

של המנהיג יוסף ססיר ז"ל: חבר כנסת ככר

מאו 1970: חביבו של שמחה ארליך: בן־זוג

ויריב למודעי, עם יתרון מה עליון שר יתר

והאתרון נכתר או רק לראשונה לכנסתו מחויק תקיד,

ומותיר למודעי את האנרגיה או "כלי חיק": ראש

קבוצה במפלגה ששריר ועא רק נהג המשנה שלו. והגה,

ושריר, להכטונת לא להפקירו, לנכונותו של מודעי לא

מלנה מאותדת... כל הענין יחזיק רק עד הקמת לעצמי. אם אבתר לצלע הרביעית, נכון לליברלים עתיד טוב יותר של הכנה ועבורה משותפת. הנה, מודעי – כן, שוב מודעי – הודיע שלא יפעל נגדי, ואני מאמין לו".

ובכל זאת, אני תוהה על מידת הריסון העצמי המפלבת שלו, על הכמעט־הכועה שהוא מפגין. "וה שפר, הא שען. זה חומר ברירה", יאמרו יריביו.

פיד אחרי אישור ההסכם במועצה, הייתי אומר לך א עצור. ראיתי לנגד עיני את המפלגה למחרת ככוקר ואו השמתה לאיד של מבקשי נמשנו בחרות. אותו רגע עד 1984, בתיק הבכיר: יותר - מפוד ותעשיה ראש לשיתי שיקול מהיד מה צריכה להיות תגובתי. עשרות שוקים זרמו אלי עם בקשה: הולך את המערכה נגד בהכם משפטן גדול הציע לי טיפול חינם בעירעור. היום, נדחל לאן שנרחק בלי סיטה, נוקק לחסרי נסים על הדרים משפטן גדול הציע לי טיפול חינם בעירעור. היום, נדחל לאן שנרחק בלי סיטה, נוקק לחסרי לא

פוליטית, כעת האחרונה, והנה הוא שוב בשקט

"המפלגה אינה כנויה על מספרי אחר, שניים

"חלק ממעמדי היום נוכע מכך שאיני ראס סיעה, כי לא שאפתי להיות. אילו הייתי מגיע למקום רביעי בכחירות שכל השרים היו משתתפים כהו. היה אולי מקום לשאלתך. אבל כשלא היו בחירות כאלה, עמידתי במקום רביעי אינה אומרת רכר.

ארליד אמר "בליברלים יש פת, אנטיפת ופסיכופת". פת: "הוא תמיד רצה לסכסך בינינו, לא "הצעיד אותנו קדימה

ינו. או אימה דים היומף "זה חיה מומן. לפני שמונה שנים. זה כבר נשכח.

משרד המדע הקטן, השקט והאליטיסטי, הוא המקום האחרון המתאים להיות זירת התרוצצות לעסקנים ליברלים וחררימלחמה למלחמות פנים־מפלגתיות. אבל זה מה שיש וככל פעם שאני יוצא מחדרו של השר, אני פוגש עסקן ליברלי אתר כחדר ההמתנה. גם מאנשי מודעי.

אחרות, לפחות ארבעה מיניסטרים.

ואן יחוור לפחות למשרר המדע, שעם כל השבחים שהוא מרעיף על חשיבותו ועל פעילותו, היה

ווה לא יפריע לו להמשיך לקונן על כיר גורלו של הפרטיות. היערר תופש תנועה. בעיות בטחון בנסיעה לחו"ל. אשתי אף פעם אינה רוצה לנסוע איתי לחו"ל.

"אני לא יכול ללכת עם הכן לקולנוע, להצגה, ובים אחריהם במוצבה, הייתי אומר לך אין בי לאורי בי משתרכים אחריהם בלי שמישהו יטריר, יעיר הערה. איני מתאונן. איש א שור בי מקבתי לדבר שם, חשתי כאב עמוק איתו מ-1977, כשנסים ושריר משתרכים אחריהם בעור מרכים שתי להיות שר. ארל זה מורכן עיות בוה אינו מכרית אותי להיות שר. אכל זה קורכן עצום. הנה, הלכתי עם הבן לגששים. התפוצצתי מצחוק. אבל התאסקתי. מה יגידו אם יראו שר שוכב על הרצפה מצחוקי. מרוע אחזו צריך ללכת לגששים, רציתי לומר לו, הדי חפיד אתה יכול ללכת למופעי המפלגה

לא אמרתי, אבל הרושם שלי שאילו היותי אומר. בדעון פח היה קונה כשתי יריים.

אברהם תירוש 🕬 🤲 55 KIDEDÍO.

עולה. לא עם מזוודה מרופטת. תוא הימר נכון. כשוחיים שימש ראש לשכחו של שפיר ובבחירות 69' הוצב במקום ד-27 פת בא לו כבר בניל 13. הוא היה הגורם

> הדבר קל בעימיכם. ופעשה שהיה כך היה: משפחת פח ביקשה לעוד את הבר־מצווה של נדעוו באולם של סניף מפא"י ששכן סמוך לביתה. הרבנים הראשיים תרצוג ועוזיאל עמדו לבוא לחגינה, וכן אנשים דתיים מספים, אבל, צדה־צדורה, בפתח האולם לא היתה פזוזה. רק אחרי דיווים הסכימו המפאדיניקים שתיקבע שם מזוזה והכל בא על

מקומו בשלום. נדעון הנער עבר כמה חצרות פוליטיים ודעיונוים, עד שהחייצב סופית בחצר - הציונית-כללית-ליברלית. בתחילה התחוך בנית־חינור־עובדים. לאחר שנפטרה אמווהוא אומל עלידי דודתו הדתית, למד במדרשיה נפרדשיתנה ובביתיהשפר "מעלה" הדתי. כשכל תבריו במדרשיה עבדו בבחירות לוועד הלאומי לפעו המזרחי. הוא עבד בסחר למעו הרוניזיוניסטים. ב"מעלה" הצערף דווקא מכבייהצעיר ואחריכד לצופים הדתיים. עם

גיעין צופים גם יצא לנח"ל. פנישה ב־1950 עם ח"ב יוסף ספיר, ממנהיני זציונים הכלליים. השפיעה עליו והוליכה אותו ם לפעילות בעניף הידושלמי של המפלגה וגם למעמד של בו־חסות של שפיד. למעשה. ביוונה את כל דרך ווייו. עד היום הוא רואה בספיר את מוח ורבו, מרבה לצעטו ולספר כיצד נהו במצבים שונים. עד היום יש תמתייחסים אליו כ"עוזרן של

רק טבעי היה שכאשר התמנה ספיר לעור התחבורה בסוף 1952, היה מת בן ה־20 למזכירו ועוגרו עד 35', הוא היה כה מבוקש, שגם שר המנים הציוני־כללי ישראל רוקדו רצת כו כמוכיר. משחברים פת לטובת ספיר, נוך בו רוקח: "תתחדט על כך כל ימי חייך", ומאז לא החליף איתו עוד מילה.

: ב-1957 נסע פת ללמוד בארח"ב. עבד למחייתו כמלצר וטבל והיה פעיל גם בהסתדרות ציוני אמריקה. הוא תכיר וושא לאשה את אן מיקל. בתו של איש עסקים יחודי עשיד ונולדו להם שני בנים (היום האחד בן 30, טיים במילואים, והשני בן 26). חוא סיים לימודי כלכלה וקחר בינלאומי באוניברסיטת ניו־יורק וחשתלב בעסקי חמו. אילמלא יוסף ספיר, יתכן שהיה היום

מתודמי תמובית הוכבדים והכבדים בנין־יורק. עם נרוץ מלחמת ששת חימים טילפן אליו לפור, שהתמוה שר בממשלת הליכוד הלאומי, הפלחמה הצלחתי למצוא מקום במטוט וחזרתי", המלוטיים בארע".

המשלה הבאה, אם הליכוד יהיה בה. אז הכל יתפוצץ משם ששלושת עביתי ייאבקו על אותם תיקים: אוצר

כך נמעין וידוי: "יחבן שאילו היינו מדברים

אבל ההלטחי לבלוע את הצער והכאב ולהבתין לפעול נגוד, רואה הישג בכחירונו למעום ורביעי. איך לפיצוי. אני מאמין שהוא יבוא כבחירת הרשימה זה קרהן שאלה לא נעימה גם המיקטרת אינה עוזרת למוחי למפת איני רובה לפנוע כמעלנה. מבחירת הרשימה יותי ערות שאינו את ההתכוכמות הקלח: של פנין לרגע. ששת איני רובה לפנוע כמעלנה. מבחומות שהייתי: לפת להפתיר את ההתכוכמות הקלח: של פנין לרגע ששק היה ננים רק נזק למפלנה. מברומות שהייתי אבל אולי באמת ענין של אומי זאולי התחסן כבר,

זשלושה. אינני מחשיב מי ז ומי 2. צריכה להיות הנהגה קולקטיווית. מעולם לא הייתי הראשון בין הארבעה שהזכרת. אילו מבנה המפלגה לא היה סיעתי. הייתי היום במצב שונה. אינני בנוי לחיים סיעתיים. מעולם לא הסתגלתי ולא הסתגרתי כסיעות. עמרתי עם חברים בראש סיעה, אך זה נכפה עלינו.

"ואהיה גלוי, יש עוד גורם למצבי היום. ככר ארבע שנים אני יושנ כמשרר ממשלתי שאינו במרכז ההתעניינות של הציכור ושל חכרי המפלגה. אין לי גם אמצעים לשתף חברים בעבורת המשרר על־ידי מינויים לתפקידים כמשרר או בחברות ממשלתיות. זה ניתן לי מעמר נחות בהשוואה לאלה שעשו כן".

eculos procesos de acuados ecuados

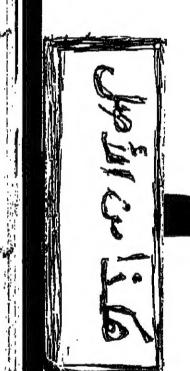
אתה לא עשית כן במשרדיך הקורמים? "כן, עשיתי במשרר המסחר והתעשיה. מיניתי חברי מפלגה רכים למועצות המנהלים של חברות שהמשרר אתראי להן, והם עכרו היטכ".

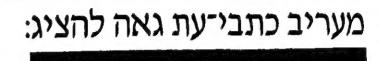
חלק גדול מהמינוים שלי לא חודש. אנשי חרות כיונו

הם יובילו את גרעון פת, כך הוא מקווה, לא רק 🕒 למשם הרכיעי ברשימת הליברלים, אלא גם לממשלה הבאה. שלושת עמיתיו ככר בחרו עצמם כשרים־לצחיר. אכל פת בטוח, שככל מקרה יהיו למפלגתו בממשלה הכאר, גם אם תהיה זו שוכ ממשלת

מחליף אותו בתוך דיקה ככל משרד כלכלי. שר ואיש ציבור: "איוה מחיר. יכר אנו משלמים באוברן אני נוהג לכד, הולך למסערות, קונה פלאפל – תמיר מתקבצים מסביבי אנשים וחלק מהמוכרים אינם רוצים

הליבהלית. שם תוכל לצחום כאין־מפריע.

גם לילדיכם מגיע צ'ופר כיסי

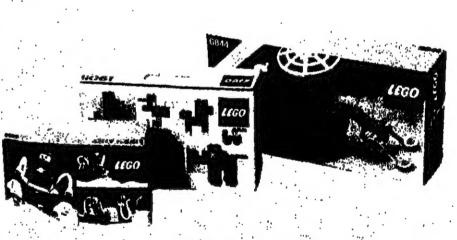
עיתון גדול לילדים (בגיל 26-12)

מעכשיו – גם למנוים!

פרסים לחותמים מתנה לכל מנוי:

בובת ברבי

או משחק הרפבה לגו ניחידוה

שלח את התלוש המצורף עם צ'ק על סך 45 ש"ח. סמן את השי שבחרת והוא ישלח לביתך בדואה.

לכב' צ'ופר ("מעריב" כתבי־עת), מחלקת המנויום ת.ד.20000, תל־אביב 61200 חריני מעביר לכם צ'ק לפקודת "צ'ומר" על סך 45 ש"ח כדמי פנוי לשנח אחת (12 גליונות) על "צ'ופר" (חמחיר לולל מע"מ) אני מעוניין/ת בפרס למנויים (סמן את המבוקש) נַ, מַשׁחַק חַרכבה שָל "לגו" (3 יחידות) ם בובת ברבי

אני מצלמה

אמת היא שאני בכלל לא יורעת לצלם, ויש לי תיאוריה להגנתי: במקום להשתמש במצל־ מה אני משתמשת בוכרון. גם לחו"ל אני לא לוסחת מצלמה כדי שלא להרדים את יתר האשים. ככר קנו לי במתנה כל מיני מצלמות שגם חינוקות בני שנתיים יכולים להפעיל, אכל אני בשלי:

לא מעוניינת לצלם. כמובן שהבית מלא אלכומי צילומים שכן־ווגי מצלם בכמויות בלתי סבירות. לפעמים הוא נכנס למין אמוק ואינו מפסיק ללחוץ על ההדק. כך שהשאלה נכית שלנו היא לא אם לצלם או לא, אלא מה עושים עם כל מה שנולד מהמצלמה.

ואני מבקשת לא למכור לי את הרעיון של "האלבומים היפניים" שאחרי שנים של הרבקת תמונות טמצעות "פינות רביקות" - הביאו לנו הקלה. במשך שנים הייתי עוצרת ליד כל הנות שמכרה את האלנומים הללו נמכירה ("קנה שניים תקבל שלושה"), אנל כאשר מספרם הגיעו אצלנו לשלושה תריסרים והה צורך לקנות אצטבאות מיוחרות בשכיל לאחסן אחם – אמרתי לבנזוגי: ער כאן. בוא נעשה חושבים. אני רואה כבר את שוליית הקוסם. עוד ועוד אלבומים.

כאן וקי עלי בנזוגי זוג עיניים זועמות. פגעתי פיעדכינת אותיו והרי גם הצילומים עצמם, לכד סהיותם זכרון, אינם צילומי אמת. וכי לאינו אמת ניתן לנפות כאשר בכל הצילומים המשפחתיים, כולל של הווה רוזה והרור נחום שאינם מרכרים זה עם זו כבר נו שנה – כולם מחייכים? אף פעם לא ראיתי אלכום משפחתי בו אין הצילום המשפחתי מלא באנשים הישמע הבים". פריכים. והרי זה לא נכון: במשפחה שלנו, כמו בכל משפה ממצעת אהרת, יש המון אינטריגות וברוגז'ים. את היום". או פרוע להעמיד פניםז

השנים, אהד, השנים...

אכל יש לי רעיון: לתת לכל ילד, עם נישואין

כמה מן האלבומים ה"שייכים" לו, ככיכול. שהוא ישבור את הראש מה לעשות בהם, ואילו אנחנו, מעתה ואילך, מפסיקים להרביק ולסדר צילומים באלכומים היפניים. השיטה היא לאחסן אותם כקופטאות פח יפות וגבוהות שקודם הכילו עוגיות. הרבה יותר פשוט וקל, כאשר כל קופסה עשוייה לקלוט מאות צילומים.

אמר שאיזשהו כתב של הרדיו עוצר אותי ועכשיו, לאחר שסקרתי את המצב הגוכחי של ללא היסוס הייתי משיבה: הדבר ההוא, נו, איך קוראים לו, סרטן... כן. להיות חולה במחלה חשוכת מרפא ולדעת שוה המוף, לרצות שכל זה כבר ייגמר מכלי יכולת לגמור את הסיפור. הפחרים: את זה כטח לא הייתי מצליחה לעשות באמצע היום, באמצע הרחוב, מול מיקרופון. בכלל,

"יאללה, הודעתך"

הגימיק של הגימיק? הגיעו לידי מספר ציטטות של מזכירות הכוכבים: מילבסטר סטאלונה: "יו, אתה. הודעה. עכשיו". מאלי פילד: "אם אתה מחבב אותי – אם אתה

קליונם איסנורוד: "קרימה, השאר הורעה. עשה לי

ביי"ר, או שמסתפקים ב'ביי". וזה לא נימיק. את המלה

הרשימה הזו מוכידה לי את רשימת הראגות הכספיות המציקות לנשים באמריקה ותוצאות מישאל שנערך בין 30 אלף נשים: הראגה הככרה כיותר היא שכן משפתה שלך

נופל למשככ, הטיפול כו תובע הין כסף – ואין לך האמצעים לשלם בעבור הטיפול. הראגה שבאה במקום השני היא שלא יהיה לכם די כסף להגות לאחר הפרישה לגימלאות נוככל שהנשאלים היו גרמת הכנסה נכוחה יותר – כן גכרה דאנתם. דאנות אחרות הקשורות בכספים היו (הדירוג הוא

ברחוב, דותף לי מיקרופון מול הפה ושואל: מה

ואם היה אותו כתב מבקש ממני לדרג את

שכחתי שנדרתי נדר לא להשתתף במשאלי רחוב...

עכשיו. בשקט, כבית. אני ממיינת את הפחדים שלי –

● לאכד כחו"ל, במכה אחת, את פנקט הטלפונים

● לפחות, בוקר אחד, את דלת המעלית, ולגלות כי

● להיות מואשמת באשמת־שווא מבלי יכולת להוכית

● מהרגע שיתחילו להתייחס אלי כאל הסרת־מין

● להיות מעורבת בתאונת דרכים (כאשר הפעם, לשם

שינוי, לא אני האשמה אלא נהג מטורף המכהר להגיע

הביתה) – ורק או להיווכח כי חגורת הבסיחות אינה

• למצוא דו"ה חנייה על שמשת המכונית (לפתר הנ"ל

אין כל הסכר הגיוני, אכל, עוכרה – הוא קיים).

הפתר הכי גרול שלך?

שלא ניתנו כאן לפי סדר חשיבותם.

● לגור בקומת קרקע. לבר.

פיר המעלית ריק.

ביתנת לפתיחה.

והכסף המזומן וכרטיסי האשראי.

● הרגע כו יתחילו לקום לי באוטובום.

את צידקתי בשל פלונטר ביורוקרטי

ובמקום זה ירעיפו עלי מלות הערכה.

לפי סרר החשיבות):

• לתשלומי חוכות נהמודאנות הגדולות כין הנשים שהשתתפו במישאל היו כנות הצווארון הכחול, בגילים • לתשלומי מסים.

• לתשלומים בעד חינוך גכוה לילדים. • לתשלומי משכנתה, או כסף לקניית כית חלוטות. • שיהיה די כטף להשאיר בירושה לילדים. • שיהיה די כסף לתמיכה כהורים קשישים.

57 Blagaio

הזה לאחר לכתנוז למי יהיה חפץ בזה? ההורים שלנו הורישו לנו שנים או שלושה אלכומים. או קיי. עם זה עוד אפשר להתמורד ולחלק בינינו. אלל מה עושים עם 43 אלבומים? האם יזרקו זאת? כן. כך אני אומרת לעצמי ומתפלאה על שמחשבות כאלה מעסיקות אותי בגיל כה לא מתאים למחשבות כאלה,

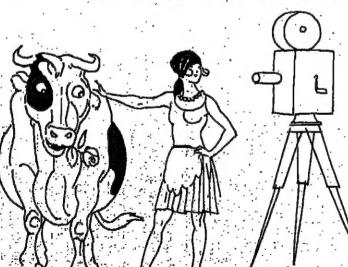
אלפי הצילומים שהצטברו באלבומינו אני שואלת את עצמי: מרוע, כצר כל הצילומים של התינוקות והילדים והבר־מצוות וה"סרר" – לא ראגנו שיהיו לנו גם כמה צילומים של הרירות והחדרים השונים בהם עברו עלינו חיינוז זה היה מעורד הרכה יותר זכרונות מאשר צילומי הרודה רוזה חמוצת הפנים העומדת כמו נר של חנוכה ליד הרוד עימו אינה מרכרת ככר 13

א. אני לא הולכת לספר ער כמה אני מתענת מזכירות אלקטרוניות, ושכזמן האחרון הפ־ סקתי לדבר עם כני אדם ואני מדברת עם מְכונות, וכו'. מחרגלים, מחרגלים, ואולי בסופו של עניין גם אני אקנה מזכירה אלקטרונית למרות שנשבעתי שלא ואז אצטרך להקליט משהו נורא חמודי ומתוק כדי להומין את המטלפן להשאיר לי הודעה. והרי אי אפשר להסתפק רק כ"מזכירתי בציפור הנפש. אבל מה לעשות והציפור הנ"ל האלקטרונית לשרותכם, תורה". אנשים יתאכובו. היכן

כאמת מחבב אותי – אז השאר את שמך ומספרך לאחר

ואולי אסתפק ב"יאללה, הודעתך". זה רעיון. כאן

ובכלל - אלבומים גורמים לי צער. אני רואה המקום לומר כי האנשים שברדיום הקרוב לי פסקו נום איך ניראינו כולנו לפני שנים – והלב מתפוצץ. לומך "שלום". שמתם לב שכולם עברו ל-"יאללה וכשאני הושכת על עתירם של כל האלכומים שלום שומרים רק לוויכוחים פוליטיים.

230

למספרי טלפון שונים "ועוברים" על אגשים. כתחום החיקויים, המומחיות שלו היא פולנים וקנים.

לעכורה כרדיו הגיע ככוחות עצמו, כלי פרוטקציה וקשרים מוקרמים. התייצב בפני המנהל ראו חבוך גיכתון ואמר משהו כנוסת "אני רוצה להיות שדר". הוא עובר "קול ישראל" כבר 25 שנה – תשע מתוכן כמנהל. עבד בחדשות עם טוביה סער, ירון לונדון, רליה יאירי ומייק הולר. היה יו"ר וועד העיתונאים בתל־אביב, וכעל התוכנית "הטור השבועי" שהיתה כנויה ממרואיין אחד או שניים, בעיקר פוליטישאים, ושודרה בליל שכת - זמן שידור מובתר בימים ההם. כשהתמנה לתפקיד מנהל הרדיו "הוריש" אותה לדוד מרגלית. התוכנית הזו, כמו גם תפסידו כוועד, היו עמדת זיגוק טובה למשרת מנהל ברשות.

"ימי הרדיו" שלפני לכיארי כמנהל נחשכים שם לתקופה קשה. היתה אנרכית. אנשים, פחות או יותר, עשו מה שברצונם. מי שסכל מכך היו בעיקר הטוכים שאיש לא ידע להעריך את עבורתם. היו עוכדים שהגיעו למקום העבודה רק ביום בו קיבלו את תלושי המשכורות. אחרים הגישו שעות נוספות יותר ממה שחודש עבורה סביר יכול להכיל, והיה גם מי שכיקש שעות גוספות לתאריך ה־30 בפברואר. רבים פנו אל אז אל המנכ"ל לפיד שיפסיק את האנרכיה. הוא מינה את

נשים שונאים שאין מנהל – אבל כנראה שהם גם אינם אוהבים שיש מנהל. "לא חשוב איך הוא עושה זאת, אכל תחת גרעון נהפך הרדיו לרדיו מקצועי וטוב. או מה אם אחדים נפגעוז", שואלת אשתו של פרופ' ירון.

לביארי השלים סדר בכלגן. הוא יורע בריוק מה עושה כל אחר מ־800 העוברים שלו. יורע בריוק איון תוכנית משוררת כאיזו רשת כאיזו שעה. מורע למישדרים בעייתים. אינו מסתוכב בין העוכרים – אכל קולו הרועם בוקע מהמוטרולה כל אימת שמושמעת כשידור מלה שאינה נושאת חן בעיניו. הוא נחף בכתב, מגיש או עורך תוך־כרי שירור - והכל שומעים את הנזיפות, כמו גם את המחמאות. עוברים סיפרו שיש

- משפט שחזר על עצמו גם מפי כאלה הנחשבים נציגי הליכור לנציני המערך – אך בתוך הנושים המ "מהחבורה". גם את טומי לפיר האשימו שמינה שהחליט מי יסבל יותר או פתות חשימה. אחת החכים "יסמנים", אכל ללפיד היה לכ־ארי שלא התבייש לחלוס על דעתו. לב־ארי, לעומת זאת, לא החויס לידו

העונש למי שאינו אומר הן – הוא מצורף למיסדר ה"שקופים". כך קרה למיכה פרידמן, גרעון רמז, יצחק רועה ואחרים. שניים שנחשבו ל"אנשיו" – גדעון זלינגר ואריה גולן – סרכו להצעה לקחת על עצמם תפקיד מזכיר כתכים. בין החבר'ה כבר אמרו שעור מעם יצטרפו גם הם לרשימת ה"שקופים".

בתקופת לב־ארי הרדיו התרחב. נוסף "קול המוסיקה", ורשת גימל תפשה תאוצה. הרדיו החל לפרוח במיוחר בתחום הסיסור החרשותי. 25 דקות של יומן בוקר וערב מצחו לחמישה יומגים עדכניים. מרכז החרשות התרש, שעל בנייתו שקד נקרימון (נקרי) רוגל במשך שלוש שנים, הוא חשג אישי של לב־ארי. מבחינת זו הוא הצעיר את "קול ישראל" משנות החמישים לשנות האלפיים. לגבי טיב מהדורות החדשות יש דעות שונות, אבל כתקופת השכיתה

הארוכה כרשות חיו רבים שטענו שמהרורות גל"ץ

עריין נופלות מאלה של "קול ישראל".

"עד היום, תשע שנים כתפקיד, הוא לא הוריד מהמתח. ממש כואב לו אישית אם גל"צ או הטלוויזיה מקדימים את הרדיו בשידור ידיעה"

להם תחושה כי הוא מאזיו ברומנית לכמה תוכניות. בשטח, עוצר את הרכב ליד טלפון, מתקשר לגדעון ואומר לו שמעת את פלוני אומר לפני חמש רקות בשל השביתה החלט לא להמשיד ולהפעילה. היום יש ברדיו ש...? - ולביארי מיד עושה שימוש במידע כבר מי שאומרים שההחלטה הזן היתה טעות.

דרך נוספת לדעת כל מה שנעשה היא למנות לידיו היה מגיע ליידאם" (מעין תוכן מוקדם) של כל לתפקידי מפתח אנשים ,שלו": יגאל רום לתפקיד מנהל החדשות, יצחק אלון למנהל הטיכת האומר. לבד מהמינויים הרשמיים הוא משפח עוד "חביבים" מקרב העוברים. בעיקר בחרשות. הם חייכים לדווח לו על הבעשה בתחום המקצועי אכל גם לספר לו רכילויות קטבות. לכד משבחים תוך כדי שידור הם זוכים גם לטפיתה חברית ניד על השכם כשהוא עובר במסדרוניה. 'דוא טבב עבמי בערה תנמים ואומים הוד

Hinebio 58

לביארי גם תיכנן דחיפה הגונה קרימה לרדיו את כשרונו למצוא "פשלות" כבר תוך כדי המקומ". בהמלצת מיכה ינון הקים תחנת שידור השירור הוא מזין גם כאמצעות רשת "מלשינים". באילת התחנה אמנם הפסידה בשתי שנות הפעלתה סיפרה "אנשים התרגלו להלשין, לפעמים כתב נמצא - כמליון ש"ח - "דעבע גלט" לא זול במיוחד, ומצר שני, מושגים של רשויות שידור אחרות גם לא יקר מאוו

לכיארי התעוב לא רק במסגרות, גם בתכנים. יומגי החרשות. אם וכאשר גל"צ או הכלוויזיה הקדינא את הרדיו בשירור ידיעה - חיו פניו מתכרכמים. "ער היום, תשע שנים בתפקיר, הוא לא הוריד מהמתח. ממש כואב לו אישית אם הם מקרימים אותנו", אומר אחר ממקורביו. הוא מאשר או פוסל את חמרואינים ביסור השבועי" או בתוכניתו של משה נסטלבאום

העוסקת באמצעי התקשורת - מאחורי הכותרות". לכ־ארי הקפיד לשמור על איזונים בשירור כיו

לב־ארי עמד בקשר קבוע עם נשיא המדינה (איתו בצילום) ושמר בקפדנות על כבוד מוסד הנשיאות. שנקט בהן היתה לומר לעורך משפט נוסה "אתה יות מזמן לא ראיינו את מודעי". עליפי רוב, די היה במשפט כזה כדי שמודעי ירואיין ככר במהחה הקרובה. עורכים יודעים לסטר שהוא עמר בקשר פנוע עם נשיא המדינה, ושמר בקפרנות יתרה על כבוד ממד

הנשיאות. ידיעות בנושא החנינות שהביאו גלעו ש ומשה נוסכאום שכבו כחדר החרשות ועורסמו רק לאול שיצאו שודם בעיתונות. עורב בכל הנעשה בממלכתו, לכיאי הולים לשמור מרחק מהעובדים. מעולם לא ניהל ישיבת בוער. מאז השביתה לא נפגש לפחה עם עובריו – לכד מהכוקר בו דיווח לום לבקשתם, על התפטרותו. באופן קבוע ניהל שלופה פורומים מקצועיים: פורום מנהלי חשיבות הממנה

רשות הסגל, פורום מנהלי מחלקות שהתקיים ללו נוכחות מנהלי חחטיבות, ובו התבקשו מהלי המהלקה גם לכקר את המנהלים שלהם, ופורום חבר הנאמנים שהתקיים ב"חוטים" (מרכז החרשות החרש בהשתתפות מנהלי התנרסה בתרשות, וכו דנו כניהל שוטף של מרכז החדשות. בנוסף היה מקיים פגיפה שבועית בימי שישי עם יגאל רום ושלום קיסלי ער לשביתה הגרולה הענינים ברדיו התנהלו פחות או יותר על מי מנוחות. אחריה גילו רבים - פי

שהגריר ואת רוי ברקאי – ש"יש חיים אחרי הדיה הרדיו חוא מקום עבודה שרבים ממשיכים לעכור מ בגלל אהכה (למקצוע), וראי שלא בגלל משכוח גכוהות. אכל הצירוף של מנהל הרורה באנשים ללא מיצרים, מנהלים זוטרים חלשים וצייהנים ושכר ידור התחיל כאתרובה להשפיע, ובין העוברים וחל והאד עזיכה מורגש. במיחד, אומרים שם, עחבים העונדי הטובים, רבים מהם מקרב עוברי החרשות, שם עינו ש הבום פקוחה יותר וידו קשה יותר.

נכון לומן כתיכת מלים אלה, ולמי כל התעוכות מטרת מכתב ההתפפרות שהגיש גרעון לבארי בשמל שעבר היתה הצהרחית. "אני משוכנע שלא היתי נות לו ללכת. הייתי מנסה לפשר, לאור הנסיון הל שצברתי כעבר כפישורים שתים ברשות השיוה כי פורת ללכיארי, אומר מיכה ינון, חיויר החדש של הוועד המנהל לא רכן שלא פישר, הוא את היה שהי לוחלטת פורת לתת לכיארי ללכת לא רק מחד" מרשות השידור בכלל. עכשיו איש לא מויל שם ומיי אלה המצטערים על עויבתו עושים זאת בציושה ובהסתר. הואב הכורד לב־ארי חיון, מתברר נות

אילנה באום

הרקה ה־90

דקה ה־90, הוא מושג שמרושו הרגע האחרון. אבל כל מי שאיננו מתעניין בכדורגל, לא יהיה מסוגל לררת למשמעות העמוקה 🥊 הגשונה בו. הרקה ה־90 העוצרת בחובה את כל תהפוכות המשחק. הדקה ה־90 כמושג של "ההורמנות האחרונה". הדיקה ה־90 יכולה לחולל את המהפך. חובכי כדורגל יודעים כי דקה זו, שבחיי אדם היא הרף עין, נפרטת במשחק לשניות שכל אחת מהן שמנת בתובה סיכוי שהכדור יחצה את הקורות, כיעף אריר ויתקע ברשת.

לגבי מי שאיננו מצוי בכרורגל זהו מושג סתמי. מוריסוף בשעה יש רק 60 רקות, ורק מי שראשו מווכנת אל המגרש הירוק, יכול לחשוב במושגים של

הכדורגל נחת על המסך של הטלוויזיה בפנטהאוו כצילו מצא סוףיסוף את כיתו האמיתי. הפסטיוואל של משוקי גביע אידופה, חצה את הפנטהאח, כאשר גליה ורינה טוענות שאין להן כל עניין לחזות ב־22 גכרים שועטים, מזיעים, הממהרים אחר הכדור העגול ואילו ניר ואורי, כוכשים את הכורסאות אל מול מסך השלוויזיה, מכלים ערימות של סנדוויצ'ים ומריצים את גליה אל המקרר לשמור על קו האספקה הישיר של הטיפים ושתיה צוננת.

אליפות אירופה, חדרה אל הפנטהאוז בעיצומו של מאכק לא מודע בין המינים. כל אחר מבני המשפחה, מצא עצמו עסוק בבעיות עם בן המין השני. רנה, נסכסוך ממושך עם ידירוג לאחר שוכתה ברשיון הנהינה, כיקשה לשמור על עצמאותה הנשית ועל תותה לנהוג במכונית של גליה בעור שירידה דור, שתקקש לקחת אותה מהכית ולהפגין בכך את כעלותו

ניר סיים רומן מריר עם סטורנטית "אות כזאת, שושבת שאשה משוחררת פירושו לנסות להילחם ננכר. לנסות להיות שווה לי. להתחרות בי". אורי תיך. הכיד את הרומן המריר של בנו. רינה, סטורנטית למשפטים שנה שלישית, חברתו לספסל הלימורים, נעדה בעלת מוח חריף, התחרתה איתו על תואר "סצטיין דיקו", ועל תואר "הסוען הטוב ביותר" מעניל שבו היו צריכים לבחור "קייו" משפטי ולטעון מערכת של תורות עוה וגליה לא הבינה, מרוע דינה, שדעתה באמת כניר, איננה נכונה מספיק כדי להניח לו לנכור עליה בכמה נקורות... ולחזק את הבקחון

וגכרי שלעולם הוא שביר. גליה ואורי, פתחו פצע ישן, כנושא הכספי. גליה התה צריכה יוונר כסף למשק הכית. ער כה, השתמשה משבורת שהיא מקבלת באוניברסיטה לצהכיה הפוסיים. לקנית מלתחה ואפילו לנסיעות לחו"ל. מל, לאחרונה, בנלל לחץ כלכלי, רמז אורי לגליה בי הא יכולה להשתתף באחוקת משק הבית.

מושאת שתי קבוצות גברים הרורפות נואשות לאחר לאיות עולם מיסתורי במי את כשהלכת למלחונת. כמי

הכדור, מצאו את כני המשפחה בעיצומן של קרב כשניר היה חוזר מהשרוח. היה לכם עולם שלכם. בשכילכם הוא עולם מרתק. ואל תניד לי שנברים מינים שחניגת המשחקים, שהביאה הטלוויזיה לא בדיוק תרמה לשיפורם. שונאים מלחמה".

"אכל אנתנו באמת... זאת אומרת כאמת"... בשעה מאוחרת. כאשר הסכו במרפסת, שואפים

> רינה טענה שהכרורגל הוא מוערון לגברים כלבד. מועדון סגור. כו הם מנסים לחדר את המאצ'ו הגברי שלהם, כמו ילדים שלא התבגרו.

> > גליה, שמשכה טינה אילמת אל אורי בגלל חשבון הכנק שלה שהצטמק, ולמרות שכהגיון השלימה זה מכבר עם הגזירה וגילתה שבעצם אין הוא דורש ממנה להקריב סכום גרול) אמרה כיוכש, "אם תשימו לכ כבר רמז לפני הרבה זמן הומוריסטן הונגרי ששמו נשכח ממני על הכדורגל כסמל של מערכת יחסים כין גברים ונשים שהאשה כמובן מכככת בתפקיר הכדור. הוא אמר 'אני לא מכין את הגברים. אם אין הם רוצים בכרור מדוע הם רורפים אחריו. ואם הם רוצים כו מרוע כשהם משיגים אותו הם... בועטים בו".

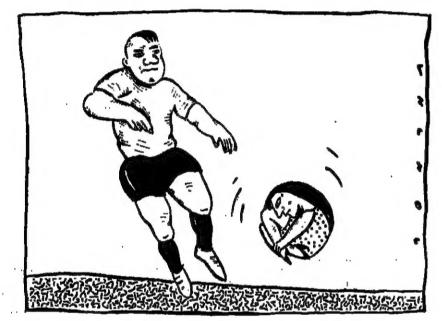
את האוויר הקריר העולה מן היום כמו מכקש לפיים על להט היום החורך, התגלגלה השיחה על גכרים

וגשים, וכמובן על כדורגל.

"אל תמכור לי את הכלוף הזה" אמרה גליה במרירות, מדכרת אל התיקרה. "אתם אוהכים את המלחמה. אתם כולכם ילרים שמשחקים בצעצועי מלחמה. זה הגיל שכו מתחילים הבנים להיפרד מהבנות. הניל שבו המלחמה מסעירה אותם, שכו הם בונים את הקורים הגבריים שלהם. חלומות גיכורים.

4.14

משחקי ילרות שהופכים מאוחר יותר למשחקים על באמת. אם הגברים לא היו אוהבים מלחמות, תאמין לי, לעולם לא היו פורצות מלחמות. ואל תמכור לי את המלים 'פקורות', 'צו מולרת'. כל אלה בלופים. הנברים אוהכים מלחמות משום שבכל גבר יש ילוד הממשיר לשחק... כשראיתי אתכם צורחים אל מול המסך הרגשתי עצכות"...

אורי עשה לו מנהג שלא ללכת לישון לפני שהוא מתפיים עם גליה. הריב צריך היה להגיע ער חדר המיטות. לגעת בשינה. אבל לעולם לא חוצים את ממלכת החלומות לפני שמתפייסים. לאחר חצות. כאשר הסתיים המשחק ואורי הזר למיטה מכקש לפיים את גליה (שקראה ספר נרגזת וסומרת), נגע כידה הסרבנית ושאל אותח "תנידי את האמת על מה את כועסת, זה לא המשחק נכון"?

בליה מצאה את עצמה תמהה על מה היא כועסת באמת. על העוכדה שאורי וניר מרותקים למשחק הארוריז או אולי משום שהמשחק הזה סימל עבורה משהו אחר לגמרי, משהו שלא העוה לבטא, ורק עכשיו, לאתר שאורי ניסה לשרל ולפיים אותה מצאה את המלים הנכונות. "זה שייוי למלחמה".

"על מה את מרברת"ז ניסה אורי בחמהת. "אתה לא מבין. יש שני מעגלים השייכים לגברים בלבר: לשניהם משותף הכרור. הכדורגל והמלחמה. בשניהם נכוץ המאצ'ו הגברי, שניהם שייכים לפולחן הוכר שניהם קשורים במאבקי הכוח של הגבר, בעורמה, באומץ הלב, ביצר התחרות מכביר. שניהם נבריים מאוד ושניחם כל כך רחוקים מהעולם שלנו

גליה דיברה על מעגל האסוציאניות שפחתו משחקי הכדורגל, יאני יודעה שוה משונע. אבל משום לד או כד, אליפות אירופה בכדורגל והטלוויויה מה, נהאיתם לי אתה וניר החוקים כל כר, שייבים

ארי ניסה להסביר לגליה את העונג שהוא מושך מהאלננטיות של משחק הכרורגל, מהתיחכום. מהתחבולות. אכל, מצא את עצמו מרכר רווקא על המלחמה. כאילו גליה קשרה את שני אלה יחד ולכו הוא, מנסה להתיר את הסכך רווקא מהצר המורכב יותר, "כשחורתי מהמלחמה האתרונה, נסיתי להסביר לך משהו, לא הצלחתי. רציתי להסביר לך שברגע של סכנה אמיתית אנחנו מותחים את כל התכונות הצפונות כנו המכוערות והיפות כאחת, לשיאים. אנחנו חיים בחריפות איומה, מחרירה, מענגת. ואם אתה הוור בריא... אתה שוכח לפעמים את האימה וזוכר את רגעים שבגללם כאמת כראי לחיות".

גליה נגעה בידו של אורי, כמבקשת לפחת חלם בתחום שלעולם יהיה רחוק מנה.

למחרת, כאשר שוכ היו אורי וניר מרותקים אל המסך, חגים בעולם שכולו הצטמצם למגרש כדורגל, הומין אורי את גליה ורינה להצטרף אליהם. לפחות

גליה, שפנתה ככוו אל הסלון לשרוא ספר אמרה יהמשחקים האלה מוכירים לי את הדרבי המפורסם של לונדון. מירוץ הסוסים הידוע שכל אנגליה נושאת אליו עיניים יום אחר, כשהגיע השאח הפרסי לבריטניה הומינה אותו המלכה לחוות בררבי. השאח אמר בנימוס 'נבירתי, זה שאחר הסוסים יגיע ראשון. בזה אני בטוח. אכל ככלל לא מעניין אותי איוה סוס".

59 Biagain

אסטרולוגיה

משה נסים. אגרוף ברזל בכפפת משי

האיש השקט, נעים ההליכות, הנחבא אל הכ־ של הקלחת הרותחת של הכלכלה הישראלית כה כבר נכשלו רבים לפניו. המרינה כולה צחקה. היו שהימרו על משך זמן כהונתו: האם יימדר הזמן הזה כחורשים: ואולי כשכועות?

התגלה אגרוף ברזל בתוך כפפת המשי. משה נסים לא הוא מעדיף לנהל את מאכקיו למען מטרה כללית, רק החזיק מעמד, אלא אף הצליח, לפחות למראית עין, ליצב את המסגרת הכספית; ממש בעל נסים.

הבה נעיף מבט חטוף בפרופיל האסטרולוגי של איש מפתיע וה, ונראה מה מניע אותו וכיצר הוא מתפקר כפי שהוא מתפקר. בהיעדר שעת לידתו, לא נוכל להגיע לדקויות בתיאור אופיו, אך גיתן "לקרוא"

משה נסים הוא כן מול טלה. כלומר, בעצם גרעין מהותו מקנן חזון של גכורה, הרפתקנות ודרמה. החיים משעממים ו"קטנים" עליו. הוא זקוק לאלמנט יוצא דופן – אחגר, אם תרצו, כדי לספק את הצורך שלו בייחוד ובדומה. בדרמה המתחוללת בדמיונו ובחזונו – הוא "משחק" את תפקיד הגיבור, המציל והמנצח. כדי להעניק משמעות לדרמה – הוא זקוק לאידאל, למשהו שכעבורו ניתן להיאבק, שלמענו כראי לנצח... והשר נסים לא ימתפק כפחות מנצחון. הוא ירתום את כל משאביו לעניין זה: רעיונות נועזים, אמונה עמוקה בדרכו ואומץ פגימי לכצע את הדכרים – במגבלות מסויימות, כפי שנראה בהמשך.

אך קיימים בהורוסקופ אלמנטים נוספים, שבחלקם נוגרים את האופי המתפרץ והנסחף של הטלה: ביישנות פנימית, חשרנות, רתיעה מסויימת מיחסים קרובים ואינטימיים מדי, וכתוצאה מכך -מידה רבה של איפוק. הוא רוצה לשאת חן ולהתחכב, ולכן יעצור את זעמו (המבעבע לעתים תכופות) ואת מענה הלשון החריף ושמאיימים מדי פעם לפרוץ החצבה) והוא שומר על חוות רגועה ועל נועם הליכות, המחפים על חוסר סבלנותו.

כתוצאה מכך, הוא לא טיפוס של "פּוּשר". הוא לא יירחף כמעלה הסולם, רומס בדרכו את אלה

שר משה נסים היה, כשעתו, הפתעת המרינה. שהשאיר מאתור. הוא נוטה לטפח את התזון והאמביציות שלו ולצפות לשעת כושר שתעלה אותן למקום בו הוא רוצה להיות מבלי שיצטרך לדרוך על יבלותיהם של אחרים. את זמן הציפייה הוא מנצל כדרך המיוחדת לו: הפגנה שקטה של אחריות ונאמנות כלפי בעלי הסמכות, ויצירת קשרים חברתיים אמינים

אך אליה וקוץ כה. ההשתקעות הקיצונית כמטרה

עניין נוסף - הוא לא יתקוף ולא יועוע שום תחום הזוכה לתמיכה מצד הממונים עליו. הוא יעקוף מכשלות אלה באלגנטיות שקטה. עובדה זו מפחיתה מיעילות עשייתו, ווה חבל! אך מאירך, אלמלא עשה

שובל של פרטים בלתי מטופלים - מתביית משה נסים על כל פרט (בדרך הצרה אל יעדו) ואינו מניה לו עד - לא קרובים מרי, אלא מאופקים ומכוכדים. משה שלא נחה רעתו שטופל כראוי. הוא יכול לזנות נושמים הצחוק נרם והחיוכים נמחו מעל פני המקטרגים. נסים אינו הטיפוס שיצא למאכק בודר למען עצמו. שלמים – אך לא את פרטי הנושא המעסיק אותו. כשהוא נשען על גיכוי ותמיכת אלה שיש כירם הכוח שכאשר הוא נצמד לאיראל הנכסף ולפרטים המונילים

אליו – לא תמיד הוא רואה את האדם, העלול להיפתי בתהליך כיבוש היעד הסופי. מהמפה של נסים נעוד אלמנט של אמפטיה, של יכולת הורהות רגשית. הפתר הוא שרעיון הצדק החברתי חשוב בעיניו; אך בהיקדו אותה רגישות המזרהה עם סבלו של הפרט - הצוק נהפך לרעיון כמעט אבסטראקטי, הגלום נמטוג הסופית שאותה הוא רוצה להשיג. רוצה לומר: המטה הסופית מיועדת לממש את רעיון הצרק התבותי א לא ניתן למנוע סכל אנושי בדרך לאותה מטרה - זין ברירהו מכל מקום, הכוונות תמיר טובות. כהתרחשויות ובמהפכים, וונוא מצביע – כאופן כללי-על הצלחות ניכרות, אם כי היו (ועוד יהיו) תקופות

אליה ללא ויתורים וללא פשרות.

הסופית גורמת לו להתעלם מכל מה שמצוי בשולי הדרך המובילה אליח. כלומר, הוא מתקרם בעוצמה ובעיקשות לכיוון היעד - בעוד מסביכו דברים עלולים להתפורר. אלה הם גם הרכרים העלולים, עם הזמן, לשמוט.את הקרקע מתחת לרגליו.

לסייע לו, ובתהליך זה – להיבנות בעצמו. שכן עם גיבוי מאסיבי, כל עוצמתו הפנימית הלטנטית יכולה לבוא לידי ביטויו הוא שם עיניו במטרה הסופית וצוער

ההתרחשויות בחייו).

כן – ספק אם היה היום שר אוצרנו.

אלמנט נוסף יש בו הנוגד את האופי היטלהאר

והוא: שימת לכו היתירה לפרטים והיאתוותו כת

בעוד הטלה הטיפוסי פורץ קרימה ומשאיר אחרו

אחת הבעיות בהורוסקופ של משה נסים היא מך

בסה"ה, משופע ההורקופ של משה נסים

1960: כרוגמת שינוי שיכול היה להיות כרוך בחויה

רגשית, בסוף 1970, תחילת 71'; או כרוגמת מהפך -

כנראה כתחום המקצועי – בשנים 75-1974. (ושום

בהעדר שעת לידתו, לא ניתן למקר את תחום

תחילת תקופה של קושי ותסכול. אם הוא עדיין ישמש

כשר אוצר בתקופה זו – ניתן יהיה לתלות זאת נמצג

הכלכלי בארץ, העומר לצאת מכלל שליטה נגל

מקרה, מומלץ עתה למשה נסים למעט ביוומות ולקיים

את ענייניו על "אש קטנה" עד יעבור ועם. בבוא הומן

הוא יתאושש כשם שהוא עושה תמיר, שכן ההורוסקים

שלו מכיל גרעין חשוב של יכולת התחרשות

מכל מקום, גם לקראת השנה הבאה ניכח

תחזית לשבוע שבין 24 ל-30 ביוני

21 ביוני עד 22 ביולי) בימים אלת אתם עוסקים בחכנסת שינו- יכולת הריכוז שלכם טובה מאוד עבשיו, רים בבית. עצמאיים עשויים לקבל חשי וקשה להסיח את דעתכם. זה זמן טוב את לבילויים – צפויים רנעים רומנטיים הקריירת מקבלים דתיפה, ונושא תכספים נעימים. באחבה – הרגשות הולכים ומער משתפר, אם כי עלולות לחיות הוצאות

(23 ביולי עד 22 באוגוטט) ות הומן לבצע את שלבי הסיום בפרוייקט עכשיו לחבות. חשבוע תשאכו סיפוק רב יותר מתיי הבית והמשפחה מאשר מיצי אוז לבילויים. אורוזים עשויים לחמתיע,

(23 באונוסט עד 22 בספטמבר)

חשבוע כראי לצאת לקניות – כושר חשי פוט שלכם במיטבו. זה הזמן לאגור מלאי - ייבויות חדשות הקשורות לפעילות קבוצי

813e3ip 60

תטוב ביותר.

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר)

ייתכן שתיטלו על עצמכם השבוע התח"

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) (22 בדצמבר עד 19 בימאר) התפתחויות מאחורי הקלעים בתתום חקריירת פועלות לטובתכם. תפשיכו לע-בוע משימות חדשות. בערכים כדאי לצ' לפעילות מחשבתית. האינערסים בתחום בור על תפרוייקט שהתחלתם בו. בתחום תחברתי, יהיה צורך לברר עניינים עם מישהו קרוב. נוטפות על אלה שתיכונתם.

(23 באוקטובר עד 21 בנוכמבר) תתפתחויות חיוביות בתתום הפינוסי צם-

(20 בינואר עד 18 בפברואר) ויות בימים אלה, אך כדאי לחקפיד על .. חדשות יגיעו עכשיו מידידים המתנוררים וסכון. כן צמויה לכם הצעה לטיול, או חום העסקים העניעים מהנהלים יפה; וא־ לנסיעה. הבטחון העצמי שלכם משחפר תם עשויים לזכות בתכרח ובהערכה. בתקופה זו, והעניינים מחנחלים על הצד עבודה ביחידות תניב תוצאות טובות.

(19 במארט) (19 במארט)

בבקרום אתם יצוניים יותר ומיטיבים לדי עכשיו. התפתחויות בתחום הקריירה יני ולנצל הנחות. במישור הדוברתי אתם רוכי תית כלשתי. בינתיים, תוכלו לעסוק עת מה צריך לעשות כדי לחזיו עניינים. או איתן נידול בתבנסה. השבוע צפו ל שים עתת חברים ומכרים חדשום ומקוב" בתחביבים ובבילויים החביבים עליכם. זה את הערבים כדי לחקדיש לבילוים ולם" קור במקום מוכר ואדוב, שישמר את מע לים להשמיע על חסביבה. מוקלצת פער - גם זמן לחשבון נפש ולמחרון בעיות עם - עולות חברתית. אתם עשויים לקבל עצה - תרוח. אל תעסקו עבשיו במעילות ממון טובה מידיד בנושא הקשור לקרוירת.

(21 במארט עד 19 באפריל) האחריות נחלקת, וחעבודה מבוצעה ביי עילות. אתם עשויים לקבל בימים אלה תחלטה חשובה בקשר לביה. נושא הנק: פים תולך ומשתפר, אולי בזכות שיווי

TILL THE

אופוה:

אילאנו:

A MANAGEMENT OF THE PARTY OF TH

atabil april 1988

שותפים לעבודה פועלים עתה בהרמוניה

בתתום העסקים כראי לשאוף ענקיו לקניות, אך תוכלו ליחנות מרגעים נעימים בחברת מישהו אחוב. נושא השוחמייות מודנש, אך תיחבן מחלוקת בעניין וכל

> תאומים חדשות טובות, להן צימיתם זמן רב. נוים

שי: שמן כותנה לטיגן

חיום: חוברת חשבצים

שליצהר

TE WILL FILLET

מנהגים: THE REAL PROPERTY.

המשרה להגיע

The same and the same of the s

םיאם:

:אירוח

And the second

ירחון כאשה וכמשפחה

שריכה בח דורה בר עריכה נראפית חוה עילם 24 ביוני 1988 מ' בתמוז חשמ"ח נליון 341

גם אני הייתי ילדה

חַנָּה אַלְבֶּרשְטֵין בשוק עם פְּנָמִים בִּמְחִיר מוּוְל, חֶלְאָם

סוֹפֶוּרֶת טוָה אַלְבֶּרְשְטֵין עַלְתָה אַרְצָה מפולין בּהְיוֹתָוּה בָּת 4 שְנִים. הְּחַלֶּה – נוְבֶּרֶת חַנָּה – נַּרְנוּ בְּאֹחָלִים בְּמִעְבֶּרֶת שער הַעַלָּיָח" שָבּמְבוֹאוֹת סִיפָּח. לחורים חיסת זו הקופה קשה רווית

לָדְאָנות אַין סְמוֹר, תְּתְרוֹצְצְנוּ בּין הָאֹסָלִים, הָפְשִּים לְמַעֲשֵׁי שוֹבְבוּת. נטחד מפעשי מקורס, דעת משְּׁחָקּ תופקות הפלהני מנוברו נפט (פרימוס, שַנְרָנָה אור לַבּוִת). נְשְׁרַף מָאֹחֶל שֶׁל ביונדר ביו ישוני ספולפון שלוו אוניי

סַאָדִם יוֹתֵר מַסָעבוֹדָה וּכְשָׁרְאָחָה מפונורים וכנסיות באוור, שבדרכי

טף בְּטַּהָלִיכִי רָאָבוֹן מִתְּקַדְמִים... מְסֵיר אָת הַבּּנְמִים וְהוֹפֵּוְ אוֹתָם לְמַעָּדְוַ. אָהַבְתִּי לְטַיַּל בְּיַעָרוֹת הַעַּרְמֶל עִם אָתִי, פּסת עצי הָאֹרֶן, לְקְלֹא סְבְּרִים קמו "מָרְטִין עַדָּרְ", "טִירַת הַבּוֹבְעָן" ויימה יָמִיתָ עַמֶּק וְוי״ ולאֱכֹל לְחָם שָׁחוֹר מָרוּת בְּשוּם כְּתוּש בְּמֶלֵח עִם בְּוַלְדוּתִי רְצִיתִי לְלְמֹד מְקַצֹע סְעוּדִי, עָּוְרָה לְאָנְשִים, כְּגוֹן אָחוֹת אוֹ מוֹרָה. אַדְּ השְּבְּעָתוֹ שֶל אָבִי, שֶׁהָיָה מוֹרֶח

חוה אלכרשמיין בניל 4

מססור (אַבְּטְלָה. אַנִי זוֹכֶּרָת אָת אָבִי יוצא טשקם בבוקר למפש עבודה, כל צבודה, אַפלוּ לִיוֹם אָמָד, וְשָׁבַ לוֹ מְאַמָר דּגָבַב. בְּשֶׁבְּצִּמְשַּׁתְּתוֹ מוּצְרֵי מְזוֹן. חָיָח מָבִיא פַרוֹת, שָׁקִינּ אָז יָאָרִים מִפָּז. חַיֵּי סמינונדת לילדים נחשבו לפיף אמתי, מעיו לויטוה. קשכהורים טרודים היו סשכן וילדו נכנת. נכסלתי מאד. אשים

יום אַּחָד, כּאַשֶּר הוֹנִי סיִּלְדִים יָצְאוּ לְמַסְעוֹתִיקִם לְחָפּוּשׁ עָבוֹדָה, הוֹפִּיעָת קבוצת אַנְשִים נֶרְמָּדִים שֶׁרְתְּקוּ אוֹתְנוּ לְספּוּרִים וּלְצִיּוּרִים. אוֹתוֹ יוֹם שָבָח אַמִּי אוֹתָם פָּתָּחָה בְּצְעָקוֹת וְחָבְריחָה אוֹתָם. לָנְמִים הַתְּבָּרֵר שֶׁהָיוּ אֵלֶה מִיקִיוֹגֶרִים עָרָמָה מִפְּשׁוּ חָסִידִים צְעִירִים לְתּוֹרָת הוצרות. באותם יָמִים קשׁים, כְּאָשֶׁר

ה"שנע" (סובלה המודח על קונית מוּצְרֵי מְזוֹן וְהַלְבָּשָה) חַנְהָג בָּאָרֶץ, הְיוּ חורים שברעו פטת וטל הקשיים הַבּּלְבֶּלִיִים וְרָשְׁמוּ בְּעַל בְּרְחָם אָת למדו ואכלו ללא משלום. מחווד ששפנתי מחורי – מצינת סות – לא וקדד בסצלחתו החקרית או הָאָמָנוּתִית שֶל הָאָדָם, אָלָא עַל פְּי

ַּתָאָנוֹשְיוּת שֶׁבּוֹ. לאטר מלטטת סעולם טשניה אונד טעולם את פרצופו מאנושי ולהורי סשוב הנח לסעניק לי וּלְאָחִי סַּלַם ערכים טוב יותר. המאכלים האחוכים עַלִי כִיוּ בּרוֹת, אוֹמָם מָיָה אַבָּא קוֹוֶת

प्राप्तवयोव ६२

לי פעילויות: מנגנת, מקליטה, לומדת שירים ומתבתבת עם ילדים מרחבי הָעוֹלֶם. לא הָיִיתִי שּלְמִידָה הַרוּצְה וְלא הַאַרַצְתִּי דְּמִּוּיוֹת וַזְמְּרִים עַד מְּדֵי שֶּאֶתְלֶה פּוֹסְטֶרִים שֶּלֶּהֶם עֵל אָירוֹת סדרי. אוי אָסּבְתִּי אָת סשׁמָקון מְּרְלוֹו ברנדו וופרים כּאַכְה מִיצְגַּ׳רַלד, ז׳ק בְּדֶל, ג׳וֹן בְּאֵוֹ וּבְאָרֶץ אֶת עוֹדֶד תְאוֹמִי ואָריק אַיִנשְעין, שָּׁסִיוּ אָו חַלּוֹמֶן שֵּל נערות רבות. ביטי יַלְדוּתִי יָוְמְנוּ פְּעִילוּיוֹת וְדְרְכֵים שונות לדעת מה קונה בעולם. כיום

בְּתוֹר יַלְדָה הָיִיתִי דֵי מְסָזֶרֶת, בְּעֶצֶם

עד סיום. תָּמִיד מְבֹּחֶלֶת שֶׁלֹא אָמְצָא

קטנה ונמוכָה... וּלְבֵּן וֹב סוְמָן הַמְצַאֵתִי

משָהוּ שָאַנִי צְרִיכָּח. חָיְתָת לִי נְטָיָח

לָסעָלֵב מְכָּוּ שָׁאָנִי ״מְשְׁאָמוֹםרִית״

חוה אלברשמיין

לְמוּסִיאָה, חָיָתָה רַבֶּח יוֹתַר. בַּאֲשֶׁר אָכִי

הַבִּיא הַבּוְתָה בָּרְאשוֹנָה אַקּוֹרְדְיוֹן, בּוֹ

נתן שעורים פרטויים, התמלחי לנגן.

עד מִסֹרָה תַּלְנַחְתִּי בָּקָף בְּנְנִינָה, בְּרְקוּדֵי

עם, בְּקַיָּטְנוֹת וְאָז נְּלִיתִי אָת הַנִּישְׁרָה.

סבלי שלנה אותי קיתה ספיטרה.

מתקשנת מפתחת ומילדים פחות ששרמויים ויוזמים, כי סדרום קנשים לָהָם עַל בַּפִּית שָל בָּקַף.

דְנִיאֵל סְטוֹקְלִיוּן

מְסַיְּמִים כָּתָּה

אַחָרֵי הָאַבוֹדוֹת וְהַמְּבְחָנִים שָׁנְיוּ כָּל הַנְמָן ואַיוּוּ שֶׁרְעַדְתִּי, כִּי לֹא מָמָיד לְמֵדְתִּי לָקְרַאת כָּל מִבְּתָן

> אַחֲבִי הַשִּׁיוֹל הַשְּׁנְתִי לַּבָּלִיל וְלָעֲמָקִים, להכיר מצפים חדשים לָבַקָּר אָתָרִים עַתִּיקִים.

אַחָרי שֶׁכְּתַבְנוּ סוֹדוֹת בְּסְפְרֵי הַוֹּכְרוֹנוֹת, בַּבְּנוֹת, ורשמנו פְתָּקים וּכְתֹבוֹת קשָׁהָחֶלפְנוּ בִּינִינוּ תְּמוֹנוֹת

אַחָרֵי מְסְבָּת הַפְּיּוּנוּ וַהקוּמִויץ שֶׁהָיָה בְּבֵּיף. קששרנו במעט כל ספילה מבלי להתעניף...

מדע ומידע

אש נְקיָה וְזוֹלָה

ושו לחשב על אש שַאַיוָה מְלַכְלֶבֶת

לְכָל עַבֶּר וְעִם וֹאת מְאִירָה בְּעָצְמָה

דָּטַרְבָּה מָן הָאֵש שֶׁמְּזִינִים אוֹתָחּ בְּעֵצִים

ופָּחָמִים. אַש זוֹ אַתָּם יְכוֹלִים לְמְצֹא

קמעט קָּבֶל מְקוֹם – בְּתֵּים, מְשְׂרְדִים,

בתות למוד ןעוד. ומיא כל כף נפוצח

עד שָׁתַּפְּסָקְמָם לְשִׁים לֵב לְנְכְחוּתָהּ.

אש זו היא סנורה דמונת האנס,

טשננת לכלכם. זותי מנורה מקרויה

נורת ספסט, הנורה בעלת סמעקות

ביצד היא פועלתו – בתוון עכויפת

מוכוכית של מוורח עובר חיל מתקרו.

לְחִיצָה על מֶתָג הָאוֹר, זוֹנַם מַשְּׁמֵל דְּרָןּוּ

קאשר מפעילים את מנוכח על ידי

אותו שיל משקת. קתוצאה משעבר

הסשמל כסיל מתסמם סמיל מאד.

סשקוף קעשוי מוכוכית.

וּלָה. הָאַש הּוֹאת מיא נָם זוֹלָה

ואָנִי עוֹלָה עוֹד בְּתָּה.

עקב סמקסקמות מורולה. אור נו הא אוֹרָהּ שֶׁל נוּרַת מַלְּמָט, מָאוֹר הַפְּּנְּר אָת נוּרָת סַלַּסט מְרוֹקְנִים מַאָּוִיד וואת מְשָּבָּה פְּשוּטְח - בְּאָרְד ומצאנא

אָני מִסְפַבֶּלֶת בַּתְּעוּדָה

"בּבָּח מַחַר עָבְרָה חַשְׁנְח

מַסְתַּבֶּלָת, מַבִּיטָה

החמצן. בשהפיל מלוחט בא במנע ש קשמוציאים את קאויר מן המוח , סמצו תוא נשרף במהירות. לכו מונעים בְּכֶךְ אֶת שְׁרַבְּתוֹ שֶׁל הַפּיל. קנגד הוצאת סאויר מסלאים את הוקה בְּגַזִּים אָטַרִים (בְּנוֹן קְדִיבְּטוֹן אַקְנוֹוּ, ניאון). לשם מה הם נחוצים: ולכן. סהיתלסטות העצומה של ספיל גוושי

נם לכוי שחוא מתארח בסדרנה ושומש אָת סְבְּיבתה, אינוָה מְפָּוֶרֶת רֵים שֶל פִּים על סדפון ספנימית של מעטה הוכוכה וּמשְׁמִיר אוֹתוֹ, מֶהוּ דְּבָר בְּלְתִּי רְצוּי שָּׁהָרֵי הוּא גוֹרֵם עָמְעוּם הָאוֹר הַגּוֹקְעַ מון הצורה. הצוים שחוקרו גורמים קאָטַת הַמְתָאַדוּת שֶל מַפּיֵל ולגלללים לכו את עולמע מפאטני סבְּלְתַּי רְצוּיָה. ארוי סניה של מרת למט בת ימינו

(ומן סהָאָרָה שֶּׁלְּהֹ, נְטוֹ) מנִיעַ לְאָלוֹי שעות. קשה לקרא לנה מש וצחיה. אולם היא מִקשׁבֶת בְּטַרְבָּח מִן טּבּיוֹת ומפנורות השפו, בסם השפפשו אַבּוֹח אבוסינו לסארה – והיא גם נקלה במרבח, זוֹלָה יוֹמֵר, אַלְּח לְסִפְּעָלָה יוֹמֵר ומאירה את מקומותינו גאור יקדות שָאִיש מַאַבוֹת אָבוֹקינוּ לא הָיָח מַעָּלֶה קדעות.

יורם אורעד

המלה המשתפת

לכל קבוצה מלח אסת סמשפפת

לפניקם קבוצות מקים.

הָתוּכְלוּ לִמְצֹא מָחֵיז

ו. חָוָה, נַב, פַּרְפָּר, חַתִּירָה.

1. מְצְּוָת, מָוְל, דְעַת, לֶב.

נ. עֶצֶם, פְּרָטִי, תֹּאֵר, זְיבָר.

4. מַנְכָּה, בְּרֶכָה, שׁבָּת, מָנְמִיד

5. מִשְׁפָּט, סֶפָּר, בְּנֶסֶת, לֻנְפָּה.

6. ערָן, צְבּוּרִי, חַיּוֹדו, יָלְדִים.

7. מְלֹּוּחָ, זְחָב, בַּּטְּישׁ, כֵּושׁוֹר.

8. שָׁנָה, מֶּמְשָׁלָה, חֹדֶשׁ, עִיר.

פ. אָדָם, צְבִי, שְׁמֶּן, בַּיִּת.

10. וּלְנַל, בָּנֶד, לְשׁוֹן, פּוֹכֶב.

נין הצותרים יונרל מחשב כיס

1. מֶּסֶךְּ 2. רָהִיסׁ בָּבָּיִת (בְּתִיב מֶלֵא) 3. קעוּרָה 4. וְמְצָא בַּגָּגָד (וּמְשַׁמֵּשׁ לְרָכִיסָה) 5. צָבָע אָדוֹם בַּהָת. 6. מְכָּוּן אָת הַתְּנוּנָה 7. טֶקֶט נְשׂוּאִין 8. רוֹאָה חוויונות בשוה 9. בנוס אספח של חַבַּרִים לְשֵׁם דְּיּוּן בְּבְעָיוֹת שׁוֹנוֹת.

ַתִּידַת הַ־וּ׳

בין הפותרים יוצרל ספר של אכשלום קור

מכשפת הים הרעה, אלא לרוח ורדים

השבת לרקוד בעת פריחת האביב.

25 מתלמידות הסטודיו חברות גם

בלהקת הסטודיו שחזרה לפני ימים

תרמטית וויסות הזרימה. בתוך התגורה

סימיקל בדנמים שווים

נמצא מיכל לושיאת המים העשוי מירעיות אלומניום אשר מתופחות עם מילוי המימיה לנפח הרצוי. הם שמכילים בתוכם את המים.

מימיקל, מימיה חדשנית שפותחת בארץ

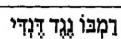
בקבוץ נחשון. המימיה מאפשרת נשיאת

מים בחגורה נפישה ונוחה לנשיאה על

הגוף. לכל אחת מהמימיות (ישום כמה

וכמה דגמים) צמוד ברז המאפשר סגירה

מימיקל

סמוֹכְרִים בָּארַה״ב אָת הַּפֶּרָט מֵיק דָּנְוִי מָאוֹסְגְּיִנְלִי נְצָּח אָת צּ׳וֹן רַמְבּוֹ הָאָמֶריָקָנִי כַּסְבּוּב הַרָאשׁוֹן שָׁל קרטיים המשך. לא, הם לא ולְחַמוּ מִפְּשׁ זֶה בָּזָה. מְׁדָבָּר בְּסַצְלֶחָח אַזִּירָה שָׁל שְׁנִי הַפְּרָטִים. "רַמְבּוֹ נַ" בְּרָף 21.2 מִילְיוֹן דּוֹלֶר הּוֹוְי בניליון דולר. "אַשָּׁיה יָמִים, אַף "קְּרוֹקוֹדְיל דֵּנְדִּי 2" הַקָּדִימוֹ. בְּשַׁשֶׁת הַיָּמִים הָרָאשׁוֹנִים

לַסַקַרָנְתוֹ בָּארה"ב תוּא נְּרַף 29.2 בניליון דולר. ״רַמְבּוֹ נ״, שָׁבּוֹ לוֹחָם סְלְנָסְטֶר סְטַלוֹנֶח לָבָדּוֹ בַּצְּבָא ספּוֹבְיָטִי באפנניסטן. הופק בסלקו בישראל הוגים בְּתַצְשִׁיַת הַקּוֹלְנֹצְ מְסְרֹג, כִּי סטלונה קבל 16 מיליון דולר כדי לכבב בְּ״רַמְבּוֹ נַ״. אַחָד הַצּוֹסִים בְּּטֶרֶט זֶח

"הַהַּתְּקרוּת מִצֵּד 'רַמְבּוֹי לֹא פָּנְעָה בְּנוּ בְּלֶל״. אָמָר דּוֹבֶר אַלְפָּנֵי ״פָּרְמָאוּנְט״.

שֶּׁרֶט וֶה, שֶׁתַפָּאָתוֹ עְלְתָה 15 מִילְיוֹן

ומו בסקונת בכורה. מְנָה 133 חַרוּנִים.

דוֹלֶר, חָקְרָן בְּ־1,837 בְּמֵי קוֹלְנֹע בְּרַחָבֶּי ארה"ב, לעומת 2,562 שָׁבָּהָם הָקורן הקרט "רְמְבּוֹ בּ", שֶׁהַפְּאָתוֹ עָלְתָה 60 בּסֶרֶט ״מְרוֹקוֹדִיל דֶּוְדֵי ג״ נּלְחָם קשַׂחָקון פּוֹל הוֹנֵן בְּכְנַפְיוֹת סְפִּים, נוֹכְלִים וְתִּמְסְתִּים, בְּמַצֶב רוֹחַ עַלִּיוֹ. זוֹ מפּעם הָראשׁוֹנָה שָׁסְּרְעִי־הָּמְשׁוּ של שני למיטים נדולים הקרנו באותו

בְּחוֹלִיווּד אוֹמְרִים כִּי צוֹדֶקָת הָאִמְרָה הקוכעת: "אָם קרָט מְצְלִים, יַשׁ לְחַוֹר עָלָיו עוֹדְ וְעוֹד״. רחל שי

בת"הים

הפקת סוף השנה בסטוריו של ברכת צמח

פתרונות נא לשלוח ל"מעריב לילדים" ח.ד 2004 ח"א.

ושקה ביפתית מלאה של היצירה נתהים, היא הפקת טוף השנה של תלמידות הטטודיו לבלט בהנהלתה של

כל 300 תלמידות הסטודיו, בנילאי 17'6, משתתפות בהפקה. המפיקה בחרה להעלות את היצירה בסגנון קלאסי . מדרני המשלב גם ג'אז התשורה מבוססת על צדף ענן בצבעי שינה ואולטרה סנול, ובה דלת מיסתורית ווכה צוללת בתיוזים למצולות כאשר וטין החלומות מעדיף נסיכה בת מעמדו עלפיה, אך מאתר ואתבתה של בתיהים

ספורים מהופעות בגרמניה כנציגת ישראל לרגל רוגיגות ה־40, ובקיץ 89 תצאנה לארה"ב. החצגות תועלנה באולם הסטודיו שבמועצת פועלי גבעתיים ברח' משמר

הירדן 18. בימים: יום ה' 16.6 בשעה 19.30 יום א' 19.6 בשעה 15.15 ו־19.30 יום כ' 20.6 בשעה 15.15 ו־19.30 טהוה כל כך. לא הפכח לקצף ים כנבואת יום ג' 15.15 בשעה 15.15 ר 19.30

פרי בריקור הוחשים והשכלולים

מכב שבים פרק 36, כתב וצייר אורי פינק

63 Blagain